

BERXWEDAN

HER TÎŞT JÎ BO ENÎYA RÎZGARÎYA NETEWA KURDÎSTAN

Sayı 33 / Nisan 1987 / 2.50.-DM

Faşist Türk Sömürgeciliğine Karşı Devrimci Savaş Yükseliyor KÜRDİSTAN DİRENİŞ EYLEMLERİYLE ÇALKALANIYOR

'87 Newroz'u Halkımızın Direnme Kararlılığının En Açık Göstergesi Oldu NEWROZ KUTLAMALARINA YÜZBİNLER KATILDI

Kürdistan'ın Her Tarafında Direniş Alevleri Yükseldi

21 Mart 1987'de başta Kuzey-Batı Kürdistan olmak üzere, Kürdistan'ın bütün parçalarında değişik tarz ve biçimlerde Newroz kutlandı. Sömürgeci Türk devletinin bütün çarpışlarına rağmen, ARGK güçlerinin yoğun bir

eylemlilik ile selamladığı '87 Newroz'u TC'nin ölüm çarpışlarını tekrar gözler önüne serdi. Yüzyıllardır halkımız tarafından zulme ve sömürüye karşı isyanda zaferin ilk günü olarak kutlanan Newroz'u özünden boşaltmak amacıyla yoğun bir

çaba içerisine giren TC kendisinin dahi inanmadığı bir tarzda Newroz'a sahip çıkarak, Türk bayramı diye lanse etmesi elbetteki tesadüfî bir olay değildir. Bugün Kürdistan halkı ülkenin dört parçasında da direniş sahip çıkıp ERNK bayrağı altında birleşerek Newroz'a sahip çıkma doğrultusunda ileri adımlar atmaktadır. Bunu gören sömürgeci Türk devleti gelişmeyi hazmedememenin verdiği bütün çarpış ve acizliği ile kuralızsız ve insanlık dışı savaş yöntem-

Devamı 6. sayfada

Savaş Esirleri Bir Kez Daha İhanet ve Teslimiyeti Mahkum Etti

Sömürgecilerin savaş esirleri şahsında halkımıza dayattığı teslimiyet ve ihanet, soylu zindan direnişleriyle bir kez daha mahkum edildi. Ülkeimiz dağlarının doruklarında ARGK birlikleri tarafından geliştirilen ulusal direniş mücadelesini engelleyemeyen, tam tersine gün geçtikçe yenilgi üstüne yenilgi alan sömürgeciler, özellikle son dönemlerde cezaevlerindeki vahşi uygulamalarına hız kazandırmış ve yine yürürlüğe koyduğu çeşitli "pişmanlık yasası", "af yasası" gibi yöntemlerle cezaevi alanında sonuç almaya çalışmaktadır.

Bu amaçla, özellikle son dönemlerde PKK toplu dava-

larının hızla sonuca götürülmeye çalışıldığı, bir kısım toplu davaların ise, gruplara ayrıştırılarak direnişin etkisizleştirilmek istendiği bilinmektedir. Fakat sömürgecilerin tüm bu çabalarının sonuçsuz kaldığı, gerek cezaevlerinde ve gerekse mahkemelerde direnişin zafer kazandığı bir kez daha PKK Diyarbakır-Mardin grubu davasında en açık bir biçimde kanıtlanmıştır. Savaş esirlerini, faşist yasalarla yargılama amacı ile mahkemeye çıkarılan PKK-Diyarbakır-Mardin grubu sömürgecilerin yargı organlarını tanımadıklarını, cezaevlerinde uygulanan tüm vahşeti

Devamı 17. sayfada

Faşist Türk Sömürgecilerinin Son Saldırı ve Katliamları Tahran'da da Protesto Edildi

Çoğunluğunu Güney Kürdistan'lı yurtseverlerin oluşturduğu yaklaşık 500 civarındaki bir grup 12.03.1987 tarihinde, Türk Elçiliğine 2 km uzaklıktaki 15. Hurdut Meydanında toplanarak, Kürçe, Türkçe, Arapça, Farsça ve İngilizce yazılan "Kahrolsun sömürgeci-faşist Türk militarizmi!", "Kahrolsun Türkiye-Irak sömürgeci ittifaki!", "Yaşasın Ulusal Kurtuluş Mücade-

lemiz!" pankartlarını açarak, Türk elçiliğine doğru bir yürüyüş eylemini gerçekleştirdi. Edinilen bilgiye göre, eylemin başladığı an, Güney Kürdistan'daki feodal-burjuva önderlikli hareketlerin engelleme çabalarıyla karşılaşıldı. 15. Hurdut Meydanının yakınlarındaki bir camide İdris Barzani'nin ölümünün 40. günü nedeniyle düzenlenen dini

Devamı 17. sayfada

● Faşist ordunun üs olarak seçtiği Şırnak'ta Milli Karakolu yerle bir edildi. Kavuncuk köyünde 7 ihanetçi kurşuna dizildi. Kurtuluş Ordusu kuvvetleriyle faşist ordu sürüleri arasındaki çarpışmalar aralıksız sürüyor.

● Faşist rejimin sınırsız korkuları ve çaresiz çarpışmaları fayda etmiyor. Dersim-Değirli karakolu baskınında sömürgeci güçlere ağır kayıplar verdirildi.

● Beytüşşebap'ta büyük direniş: İki gün süren çarpışmalarda faşist ordu sürülerine ağır kayıplar verilirken 5 devrimci kahramanca direnerek şehit düştü.

● Çukurca'da ARGK'ye bağlı gerilla birlikleri sömürgecilerin bir askeri konvoyunu pusuya düşürdü. Konvoydaki araçlar tümden tahrip edildi. Aralarında subayların da bulunduğu 10'u aşkın ölü çok sayıda yaralı var.

Kürdistan halkı, bugün kendi öz kurtuluş ordusuna kavuşmuş olarak ve sergilenen güçlü direniş eylemlerinin ortaya çıkardığı büyük gelişmelerle tarihinin önemli bir sürecini yaşamaktadır. Ulusal kurtuluş mücadelemizde yeni ve daha gelişkin bir dönemin başlamış bulunduğu günümüzde, yediden yetmişe bütün bir halk olarak üzerimize düşen görev; en yüksek siyasal birliğimizin somut ifadesi olan cephemiz ERNK ile halk kurtuluş ordumuz ARGK'nin saflarını daha da sıklaştırmak, böylelikle de '87 Newroz'unda önemli gelişmeler kaydeden devrimci direniş savaşımızı, barbar sömürgeci düşmanı tümüyle Kürdistan'dan sökülüp atacak olan nihai zafere dek sürdürebilmektir.

Bu savaşta, gücünü davasının haklılığından alan; içer-

de ve dışarda; savaşta, siyasette ve diplomaside kendisine layıkıyla öncülük eden PKK gibi bir partiye ve Başkan Abdullah ÖCALAN gibi bir Önder'e sahip olan Kürdistan halkı elbette ki güçlü ve kazanacak tarafı temsil etmektedir. Faşist Türk sömürgeciliğinin yaşadığı ise; ekonomik, sosyal, siyasal, askeri her alanda hızlı bir çürüme ve apaçık bir tükeneştir. Tükendikçe kudurganlaşan faşist rejim, ne kadar çıldırırsa çıldırır, ne tür vahşet ve katliam uygulamalarına girişirse girişsin, kendi kaçınılmaz sonunu engellemesi olanaklı değildir. Faşist Türk devleti, her geçen gün daha da hızlanarak gelişen ulusal kurtuluş mücadelemiz karşısında tutunabilmek için, her yolu ve yöntemi deneyip çare aramakta, fakat bir türlü çare-

Devamı 2. sayfada

YURT DIŞINDA FAŞİST SÖMÜRGEÇİ REJİME KARŞI EYLEMLER SÜRÜYOR

Avrupa'nın Birçok Ülkesinde Yapılan Yürüyüş, Miting ve İşgal Eylemlerine Onbinlerce Kürdistanlı Katıldı

ERNK yanlısı binlerce Kürdistanlı tarafından 17 Şubat 1987 tarihinde itibaren başlatılan eylemler Mart ve Nisan aylarında da aralıksız olarak devam etti.

Avrupa'nın birçok ülkesinde 17 Şubat'ta başlayan, Mart ve Nisan aylarında da devam eden eylemlerde sömürgeci-faşist Türk devletinin özel savaş uygulamaları, sürgün politikası, idam cezaları, operasyon ve tutuklamalar, Güney Kürdistan köylerine yapılan hava saldırıları ve başta NATO olmak üzere, Federal Almanya Cumhuriyeti'nin faşist Türk devletine yaptığı yardımlar protesto edilerek, dünya ilerici insanlığına, bu vahşete karşı sessiz kalmama-

ları için çağrıda bulunuldu. Kürdistanlı yurtseverler gerçekleştirdikleri eylemlerde faşist Türk sömürgeciliğinin Kürdistan'daki uygulamalarını, çağdışı katliamlarının ulaştığı düzeyi belgelerle ortaya koyarak, buna asla sessiz kalamayacaklarını, ülkeden uzak da olsalar, tüm güçleriyle KUKM'nin yanında olacaklarını, son nefeslerine ve kan-

larının son damlasına kadar Bağımsızlık ve Özgürlük için savaşacaklarını, Devrim Şehitleri'ne verilmiş bir söz ve yemin olduğunu, bir kez daha haykırarak, ulusal kurtuluş mücadelesine sarsılmaz bağlılıklarını dile getirdiler.

Yapılan hemen hemen tüm eylemlerde dünya ilerici insanlığına KUKM ile dayanış-

Devamı 4. sayfada

KÜRDİSTAN DİRENİŞ EYLEMLERİYLE ÇALKALANIYOR

Baştarafı 1. sayfada

sizlikten kurtulamamaktadır. Çünkü, düşmanın "çare" diye sarıldığı her olgu, kutsal direniş mücadelemizin harlanan ateşi karşısında, Temmuz güneşinin altındaki kan misali çarçabuk erimekte, böylece düşmanın çaresizliği sürüp giderken, kurtuluş mücadelemizin gelişmesi de kesintisiz bir biçimde devam etmektedir.

İşte 1987 kışında peşpeşe güçlü direniş eylemleriyle başlatılan, Newroz'da zirveye ulaştırılarak bugün de ülkeye dörtbir yanında hızından hiçbir şey yitirmeden devam ettirilen güçlü atılım bunun açık kanıtıdır. Düşmanın, bu atılımı nasıl engellemeye çalıştığı, bu amaçla nasıl kuralsız bir savaş yürüttüğü anımsanacak olursa, bu güçlü atılımın anlamı ve bundan böyle de kesintisiz süreceği ve 1987 yılının bir zafer yılı niteliğine kavuşturulacağı gerçeği daha iyi anlaşılacaktır.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin şanlı öncüsü partimiz PKK, dünyada eşine ender rastlanan bir azim ve kararlılıkla Newroz'u halkımızın tarihindeki gerçek anlamına, düşmanların yüreğine korku salan direnişçi anlamına kavuşturmuştur. Kurtuluş ordusu kuvvetlerimiz bu anlayıştan hareketle, faşist Türk sömürgeciliğine ve hain-milîs çeteciliğe yönelttiği cesur ve gözüpük saldırılarla düşmanın korkusunu had safhaya çıkarmıştır. Düşman bu sınırsız korkusunu giderebilmek ve Kürdistan'da gelişen, büyüyen direniş mücadelesini durdurabilmek umuduyla savaşın yoğunlaştığı alanlara muaz-

zam bir güç yığmış, 3-5 kişiden oluşan bir gerilla grubu üzerine binlere, onbinlere varan asker sevk etmiş, fakat sonuçta darbe alan yine de kendisi olmuştur. En basit ve aşağılık yalan yöntemleri öteden beri kendisine "meziyet" edinmiş olan Türk sömürgeciliğinin, çokça övündüğü ordusu, modern silahları, uçakları, helikopterleri, özel timleri vb. uygulamaları bir bir boşa çıkarılıp iş yapamaz duruma düşürüldükçe rejimin sözcüleri çaresiz dönüp-dolaşır bu eski "meziyet"lerine sarılmak zorunda kalmışlardır. Fakat gerillanın, Kürdistan'ın her alanında düşman yapıya aralıksız olarak güçlü darbeler vurmaya, düşmanın yalan ve demagoji silahını da ters tep-tirmişti. Öyle ki, burjuva gazetelerinde mücadelemiz aleyhine bu tür yalan haberlerin yer alması, kitleler tarafından "TC, yine PKK'den güçlü bir darbe yedi" biçiminde yorumlanmaktadır artık.

Kürdistan'da artık rahat yüzü görmeyeceğini anlayan ve ARGK'nin korkusunu iliklerine dek hissederek faşist Türk sömürgecileri, '87 Newroz'una yönelik çok yönlü önlemler almasına ve tüm sivil-polis-asker güçlerini günlerce alarma geçirmesine rağmen, yine de gerillalarımızın saldırısından kurtulamadı. Kurtuluş ordusu kuvvetleri, Dersim'den Hakkari'ye, Bitlis'e kadar tüm Kürdistan sahinde gerçekleş-tirdiği destansı direniş eylemleriyle, ülkemizde artık barbar Türk sömürgecilerine hiçbir şekilde yaşam hakkı tanımayacağımızı düşmanın anlayacağı bir dille bir kez daha ifade etmiş oldu.

Derik'teki Çatışmada 3 Savaşçı Direnerek Şehit Düştü

Ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişerek önemli boyutlara vardığı Mardin alanı, aynı zamanda savaşın da en çok yoğunlaştığı alanlardan birisi olmuştur. Yine, 1987 kış eylemliliğinden bu yana da Midyat'ta, Nusaybin'de, İdil'de ve Cizre'de olmak üzere, faşist Türk sömürgecilerine ve hain-milîs çetelere en ölümcül darbeler bu alanda vurulmuştur. Bu alanda savaş o kadar yaygınlaşmış ve halkın mücadeleye bütünleşmesi o kadar belirginleşmiştir ki, faşist rejimin soğluğu içine daralmış ve halkın tarlalarını ekip-biçmesine dahi tabammüli kalmamış, bunu yasaklayabilmiştir.

Bu alana önemli oranda askeri güç yığan düşman, zaman zaman açık vahşet örnekleri sergilemesine rağmen, halkı mücadeleden koparmayı başaramamış, tam

tersine yurtsever bölge halkı, mücadeleye her türlü yardımlarını daha da arttırarak, gün geçtikçe savaşta daha aktif bir biçimde yerini almıştır.

Devrimci kurtuluş kuvvetlerimizle sömürgeci ordu sürüleri arasında bu alanlarda süren çarpışmalardan birisi de 21 Mart 1987 günü, Derik ilçesine bağlı Atlı köyü yakınlarında yaşanmıştır. Bu çatışmada büyük güç dengesizliğine rağmen çatışmayı bir gün boyu sürdüren ve eşsiz bir direniş örneği sergileyerek şehit düşen 3 savaşçımız, Newroz'da yakılan özgürlük meşalesinin alevlerini kanlarıyla besleyerek daha da güçleştirmişlerdir. Onurun, cesaretinin, fedakarlığının seçkin temsilcileri olan şehitlerimizin anılarına bağlılığın bir gereği olarak savaşın daha geniş boyutlarda sürdürülmektedir.

Dersim-Deşt Karakolu Baskınında Sömürgeci Güçlere Ağır Kayıplar Verdirildi

'87 Newroz Atılımı sürecinde faşist Türk sömürgeciliğine ağır darbe vurulan alanlardan bir tanesi de Dersim olmuştur. 1984, 15 Ağustos Atılımından bu yana kurtuluş kuvvetlerimiz Dersim alanında peşpeşe etkin direniş eylemleri gerçekleştirmiştir. İşte '87 Newroz Atılımı döneminde gerçekleştirilen Deşt karakol baskını bu eylemler zincirinin şimdilik son halkası olmuştur. ARGK'ye bağlı bir gerilla birliğimizin saldırısında yerle bir edilen Deşt karakolunda, çok sayıda düşman askerinin öldüğü ve yaralandığı bildirilmektedir.

Dersim: Kemalizm, Kürdistan üzerindeki rkrç-soven, asimilasyoncu politikasını uygulamada "pilot bölge" olarak seçtiği ve bu amaçla yıllar yılı insanlarımızın taptaze dimağlarına çadırsız zehirini akıttığı bir alan olduğu gibi, aynı zamanda Kürdistan'da kemalist sömürgeciliğe karşı direnişin son kalesidir de. Evet, halkımızın bu alanda 1938'lerde yükselttiği onurlu direnişçi ses, büyük bir vahşet ve tarihte eşine ender rastlanan bir ihanetle karşılaşılarak kanla bastırıldığından bu yana, Dersim'de direnişçi ihanetin amansız bir mücadelesi süregelmiştir. Faşist Türk sömürgeciliği ekonomik, sosyal, kültürel her türlü olanaktan yararlanarak, bir yandan da işbirlikçi, ihanetçi, uşak kesimlerle elele vahşi bir terör politikası uygulayarak, ihaneti ve teslimiyeti tamamlıya gemen kılıp, halkımızın direnişçi özünü de bütünyle dumura uğratmak, kazıyıp atmak istemiştir. Ve bu doğrultuda az yol aldığı da söylenemez. 1938'lerden baş-

layarak '80'lere doğru gelinene dek, süreç birçok yönüyle düşmanın lehine işlemiştir. Fakat, kemalist rejimin tam da bu politikasından sonuç aldığı düşüncesine kapıldığı bir dönemde, 1970'li yılların sonları ile '80'li yıllarda, Kürdistan halkının olumlu yurtsever direnişçi özelliklerinin çağdaş düşüncüyle PKK şahsında birleşmesi ve boy vermesi, sömürgeci TC ile birlikte tüm yarıdakçılarında da hesaplarını altüst ederek süreci tamamen tersine çevirmiştir. Ve ulusal kurtuluş mücadelemizin öncü gücü PKK'nin çıkışıyla birlikte, teslimiyet ve ihanet ölümcül darbelerle arakol adım adım gerilemiş, direniş ise Munzur gibi coşarak tüm Dersim sathına dalga dalga yayılmıştır.

Özellikle ulusal kurtuluş mücadelemizde yeni bir aşamanın başlangıcı olan 15 Ağustos Atılımının ardından başlayarak günümüze kadar kesintisiz bir biçimde sürdürülen direniş eylemleri açıklıkla ortaya koymuştur ki, faşist-kemalist rejim bu alanda fazla tutunamayacaktır. Nitekim tüm gizli-açık oyunları ve papaz-kılıç politikalarına rağmen yöre halkını direnişçilikten ve PKK önderliğindeki KUKM'ni desteklemekten caydıramayan faşist rejimin şimdi de sürgün politikasını gündeme getirerek, Dersim alanındaki halkımızı tümüyle sürgüne yollamaya kalkışması, bu gerçekliğin en açık kanıtı olmuştur.

İşte, bir yandan halkımızı toprağından, vatanından sö-küp atmakla tehdit eden ve bir yandan da azgın bir terör politikasıyla yoğun baskı ve

işkence uygulamalarına hız veren barbar düşmana, Dersim alanında kurtuluş kuvvetlerimiz tarafından vurulan son darbeler; halkımızın sahipsiz olmadığının, her düşman uygulamasına misliyle karşılık verileceğinin ve aynı zamanda faşist rejimin en son "önlem"lerinin de geçersiz kılındığının apaçık göstergesidir. Edinilen bilgilere göre, Haydaran bölgesinde bulunan ve uzun süreden beri bir işkence merkezi haline getirilen Deşt karakolu, birçok modern silahlarla donatılmış, önemli bir sayısal güçle takviye edilmiş ve bazı fiziki engellerle de sıkı korunmaya alınmıştır. Fakat kurtuluş ordusu kuvvetlerinin kararlı ve etkin saldırısı karşısında bu önlemler fazla işe yaramadı. Birliklerimizin otomatik silahlar ve bombalarla yaptığı saldırı sonucunda kısa bir sürede adeta enkaz haline gelen karakol binasında bulunan tüm düşman askerlerinin öldüğü ya da yaralandığı bildirilmektedir. Düşman, olayın fazla yayılmasını önlemek için enkazı çarçabuk ve gizlilikle kaldırdığından, eylemin kesin sonucu öğrenilememiştir. Eylemi başarıyla gerçekleştiren birliklerimiz, kayıp vermeden alandan ayrılmıştır.

Öte yandan aldığımız haberlere göre, bu olaydan bir süre sonra, bu kez de Dersim şehir merkezinde bulunan askeri garnizona yönelik bir saldırı gerçekleştirilmiştir. ARGK'ye bağlı birliklerin gerçekleştirdiği bu eylemin ayrıntıları ve kesin sonuçları henüz öğrenilememekle birlikte, düşman kayıplarının fazla olduğu bildirilmektedir.

Beytüşşebap Büyük Direniş Bağımsızlık Mücadelemizde Zaferin Müjdecisi Oldu

17-18 Mart 1987 tarihinde, Hakkari'nin Beytüşşebap ilçesine bağlı Dereler köyü yakınlarında kahraman savaşçılarımız, halkımızın bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinde tarihinde önemli bir yeri olan yeni bir direniş destanı yaratarak bu kutsal mücadelede nihai zaferi müjdediler. Devrimci kurtuluş kuvvetlerimiz ile düşman güçleri arasında aralıksız olarak 2 gün süren çarpışmada, faşist ordu sürülerine ağır kayıplar verdirilirken, 5 savaşçımız kahramanca direnerek şehit düştü.

Beş devrimcinin, binlerce kişiden oluşan bir güç karşı-ki gün çarşırağ ağır kayıplar verirdikten sonra şehit düşmesini düşman kendisi için bir zafer sandı ve haberi vahşet boyu basınında iri

puntolarla manşette tuttu. Oysa feci bir biçimde yanılıyordu düşman. Çünkü bu, kendisi için bir zafer değil, tam anlamıyla ve koskoca bir yenilgiydi. Çünkü 5 savaşçımız, 5 PKK militanı karşısında savaşan erinden Genelkurmay Başkanına kadar, bir bütün Türk ordusuydu. Özel giysi ve teçhizatlarla donatılmış en teknik silahlara sahip, helikopter filoları eşliğinde hareket eden ve "özel tim"lerle de takviye edilen binlerce kişilik ordu sürüleri, 5 kişiden oluşan ve en güç koşullarda bulunan küçük bir gerilla grubunun üzerine varabilmek için günlerce çarpışmak durumunda kalıyor ve sonuçta da büyük kayıplara uğruyorsa, bu kendisi için bir hezimettir. Üstelik çarpışmalar direkt olarak Ge-

nelkurmay'dan yönetilmektedir. O günlerin bir burjuva gazetesindeki şu satırlar oldukça ilginçtir: "Çatışma konusundaki gelişmeler telesizlerle Süri ve Diyarbakır'daki sıkıyönetim karargahına, buradan da Ankara'da bulunan Genelkurmay Başkanlığına sürekli aktarıldı." (20 Mart 1987, Milliyet)

İşte çürümüş faşist rejimin ölümlü (!) ordusunun 5 kişilik bir gerilla grubuna karşı bile nasıl bir zavallılık içerisinde bulunduğu, dolayısıyla yarı 5.000'lere, 50.000'lere ulaşacak halk ordumuz ARGK karşısında kendisini bekleyen sonun mutlaka yenilgi olduğunu daha şimdiden gözler önüne serdiğinden ötürüdür ki, bu güçlü direniş, zaferin müjdecisi olarak nitelenmektedir.

Direnış Günü 21 Mart'ta Şırnak'ta Milli Karakolu Yerle Bir Edildi

Newroz isyan ve direniş ateşinin Kürdistan'ı boydan boya sardığı 21 Mart gününü, halk kurtuluş ordumuza bağlı kahraman savaşçılar bir düşman karakolunu yerle bir ederek karşıladılar. 21 Mart günü, Siirt'in Şırnak ilçesinin Balveren mıntıkasında bulunan Milli karakolu ARGK'ye bağlı bir gerilla birliği tarafından basıldı. Çok yönlü yoğun bir ateşle anında üstünlük kuran kurtuluş kuvvetlerimiz, düşman güçlerini etkisizleştirerek, karşılıklı bulunmasına olanak tanımadı. Sömürgeci-faşist Türk devleti, olayın birkaç gün sonrasında "Çatışma sırasında iki erimiz şehit edildi" biçiminde eylemi gizlemeye, çarpıtmaya ve kayıplarını küçük göstermeye çalış-

tıysa da bunda başarılı olamadı. Çünkü yerle bir edilen karakolda düşmanın kayıpları çok daha fazlaydı ve eylem haberi tüm düşman çabalarına rağmen kısa sürede çevreye yayılarak yankılandı. Newroz günü böylesi güçlü bir eylem haberinin yayılması, halkımız tarafından büyük bir sevinç ve coşkuyla karşılandı. Zira sömürgeci günlerce öncesinden tüm güçlerini alarm durumuna geçirerek, gerilla saldırılarına karşı büyük bir korkuyla tetikte beklemekteydi. Fakat korkunun ecele faydası olmadı ve kurtuluş kuvvetlerimiz düşmana, kahredici bir darbeyle ağır kayıplar verdirdikten sonra, kayıp vermeden üstlerine döndüler.

Çukurca'da Gerillalar Bir Askeri Konvoyu Pusuya Düşürdü: Aralarında Subayların da bulunduğu Çok Sayda Ölü ve Yaralı Var

7 Nisan 1987 tarihinde, Hakkari'nin Çukurca ilçesine bağlı Andaç köyü yakınlarında, kurtuluş ordusu kuvvetleri tarafından bir düşman askeri konvoyu pusuya düşürülerek düşmana ağır kayıplar verdirildi. Edinilen bilgilere göre olayın gelişmesi şöyle oldu:

Uzun bir süreden beri, özellikle kış eylemlerinden bu yana ortalıkta fazla dolaşmayan, ancak çok büyük birlikler halinde hareket edebilen düşman askeri güçlerinin son günlerde parça parça —5-6 araçlık— konvoylar halinde hareket etmeye başladıkları istihbaratını alan gerilla birliklerimiz yaptığı keşif sonucunda Andaç köyü yakınında uygun bir yer tesbit ederek burada pusu kurmuşlardır. 7 Nisan günü öğlen saatlerinde düşman askeri konvoyu planlanan hedef noktasına girdiğinde bir anda gerillanın yoğun ateşle karşılaşarak neye uğradığını şaşırarak, karşılıklı dahi bulunamamıştır. Kısa sürede konvoydaki tüm araçlar tahrip edilmiş, aralarında subayların da bulunduğu 10'u aşkın düşman askeri öldürülürken, çoğu da yaralanmıştır. Birliklerimiz

eylemi başarıyla gerçekleştirdikten sonra kayıp vermeden üstlerine dönmüşlerdir.

Bu eylemin hemen ardından faşist rejimin içişleri Bakanı Yıldırım Akbulut yine itiraflarına yenilerini ekleyerek açıkça "sıurlarımıza hakim olamıyoruz" demek zorunda kalmıştır. Açık ki, bu TC sözcülerinin ilk itirafı olmadığı gibi son itirafı da olmayacak ve ulusal kurtuluş mücadelemiz gelişip faşist rejimi köşeye sıkıştırdıkça bu tür olaylar da çoğalarak sürecektir.

Sömürgeci bu eylemin sonucunu da çarpıtarak ve kendi kayıplarını az göstermeye çalışarak "1 asker öldü, 1 astsubay ve 6 asker de yaralandı" biçiminde verdilerse de, konvoydaki tüm araçların tahrip olmuş halini gören her göz, gerçekliğin hiç de böyle olmadığını rahatlıkla görebilmekteydi ve düşman kayıplarının, açıklandığından çok çok fazla olduğu dilden dile hızla ve sevinçle yayılmaktaydı. Eylem, halkın öncüye olan güven ve inancını pekiştirirken, düşman saflarında da adeta bir bozgun havası estirmiştir.

Düşmanın Merkez Üs Olarak Seçtiği ve Karargah Kurduğu Şırnak'ta 7 İHANETÇİ KÖY MEYDANINDA KURŞUNA DİZİLDİ

1987 Kış ve Bahar Atımları sürecinde savaşın en çok yoğunlaştığı ve en şiddetli çarpışmaların geçtiği alanların başında kuşkusuz Botan bölgesi gelmektedir. Zaten düşman da bu gerçeklikten hareketle, savaşa sürdüğü, sayıları yüzbinleri bulan ordu sürülerine bu alandan komuta etmek için Şırnak merkezini kendisine üs olarak seçmiş ve burada karargah kurmuştur. Bu nedenle kurtuluş kuvvetlerimizin düşmana bu alanda verdiği kayıplar daha da anlamlı olmaktadır. Kurtuluş kuvvetlerimiz tarafından, düşmanın büyük umutlarla örgütlenip karşımıza çıkardığı çetelere ölümlü darbeler vurulup bu ihanetçi yapı dağıtıldı, faşist rejim avazı çıktıkça bağırpı feryat etmeye başladı. Reformist-teslimiyetçi uşaklar da, faşist rejimin bu feryatlarına katılmakta gecikmediler; direniş eylemlerini karalamak, çarpıtma için Evren, Özal vb. faşistlerden daha büyük bir gayretle birlikte halkımızın kutsal mücadelesine dil uzatma çetelerini göstererek, TC'nin teşhir ve teccitini önlemeye çalıştılar. Gerillanın hedeflerini ve bu hedefe yönelmedeki amacı çok iyi bildikleri halde, büyük bir utanmazlık örneği sergileyerek, faşist rejimin sözcüleriyle birlikte koro halinde "kadın ve çocukların öldürüldüğünü" bağırdılar. Fakat her zaman olduğu gibi, güçlü direniş pratiği, sömürgeci düşmanın ve hempalarının suratlarına bir şamar gibi inmekte gecikmedi. İşte, ARGK'ye bağlı birliklerimizin gerçekleştirdiği son Kavuncuk köyü eylemi, bu yönüyle de daha bir anlam kazanmıştır.

Edinilen bilgilere göre, bu eylemin gerçekleştirilmesi şu şekilde oldu:

7 Nisan 1987 günü, Şırnak ilçesine bağlı Kavuncuk köyü akşam saatlerinde bir gerilla

birliğimiz tarafından basıldı. Faşist Türk sömürgecilerinin o alandaki en büyük yardımcısı olan ve düşmandan aldığı silahla halkımıza ve ulusal kurtuluş kuvvetlerimize karşı birçok kereler önemli suçlar işleyen; bununla da kalmayıp "köy koruculuğu" nun bu alanda örgütlenmesi için düşman güçlerle birlikte yoğun faaliyet yürüten hain köy muhtarı Abdullah Bilgin, gerilla birliğinin asil hedefiydi. Köyün tüm giriş-çıkışları ve önemli noktaları kontrol altına alındıktan sonra, bir grup savaşçı hain muhtarın evine önceden planlandığı şekilde yönlendi. Savaşçılarımız ani etkin ve seri hareketlerle bir anda eve girerek içerdekileri etkisiz hale getirdiler. O anda evde hain muhtarla birlikte, tümü de "köy koruculuğu" yapan çocukları —en küçüğü 19-20 yaşlarında—, babası ve yine düşmandan silah almış bulunan bir başka yakını da bulunmaktaydı. Savaşçılar, bu hainlerin TC'den almış oldukları silahlara ve bunlara ait mermilere el koyduktan sonra, kadın ve çocukları evde bırakıp, hain milis çeteleri köy meydanına götürdüler. Burada hainlerin UKM'ize karşı işledikleri suçlar açıklandıktan sonra, muhtar Abdullah Bilgin, babası Hasan Bilgin, hepsi de birer milis-çete olan oğulları Hazım, Ahmet, Hamza ve İskan Bilgin ile akrabalarının milis-çete Ali Bulun kurşuna dizilmek suretiyle cezalandırıldı.

Faşist Türk sömürgeciliğiyle girdikleri işbirliği sonucunda yurtsever halk üzerinde çeşitli baskılar uygulayan, onları ihbar eden, arazilerine zorla el koyan bu hainlerin öldürülmesi, yoksul ve yurtsever köylüler tarafından sevinçle karşılandı. Ve ihanetin er-geç mutlaka cezalandırılacağı da böylelikle bir kez daha açıkça ortaya konmuş oldu.

Kürdistan'ın Her Yanında Gerçekleştirilen Devrimci Eylemlerle Düşmana Büyük Kayıplar Verdiriliyor

Kürdistan'ın dörtbir yanında gerçekleştirilen direniş eylemleri, halkımızın, sömürgeci barbarları ülkemizden söküp atmaya kararlı olduğunu ve bu amaçla tüm gücünü ve olanaklarını seferber ederek bağımsız ve özgür bir ülkede insanca bir yaşam uğruna atıldığı bu kutsal mücadeleye hiçbir engel tanımayacağını açıkça ortaya koyan birer kanıt niteliğindedir. Son eylem haberleri şunlardır: Kurtuluş ordusu kuvvetleri tarafından 25 Şubat gecesi basılan Nusaybin'in Hafere köyünde, aralarında kurtuluş mücadelemize ve halkımıza ısrarla düşmanlık ederek sö-

Düşmanın Şırnak'taki merkezi karargahına oldukça yakın bir mesafede gerçekleştirilen bu eylem, faşist rejim yetkilileri ile hempalarının tüm yalanlarını bir anda yerle bir eden ve gerçekleri tüm çıplaklığı ve her yönü ile ortaya koyan bir özelliğe sahiptir. Bir kere düşmanın en fazla güç konumlandığı ve kendisine kemur seçerek üstlendiği bir alanda bile, gerilla birliklerinin üstlenmesine ve manevrasına engel olamadığı gerçeği ortaya çıkıyor ki, bu da TC sözcülerinin "şuraya kaçtılar, buraya kaçtılar" türündeki bıktırıcı yalanlarını silip atmaktadır. Öte yandan "kadın ve çocukları katlediyorlar" vb. demagojilerinin asılsızlığı da açıkça ortaya çıkmaktadır. Belli ki, eğer çatışma gibi bir durum söz konusu olsa ve tesadüfen bir çocuk veya kadın da yaşamını yitirmiş olsaydı, düşman cepheye yine koro halinde aynı sesler yükselecekti. Fakat eylemin niteliği böyle bir ulumaya olanak tanımayınca, faşist rejim önce örtbas edip gizli tutmaya, bunu beceremeyince de eylemi, aşiretler arası bir çatışma olayı gibi göstermeye çalışmıştır. Ancak bu zavallı ve düşküne karalamalar da aslında faşist rejimin güçsüzlüğünü ve mücadelemize karşı nasıl demagojiye sarıldığı gerçeğini ortaya çıkarmaktan öteye geçememiştir.

Kaldı ki, Şırnak alanında savaş çok daha yoğun bir şekilde sürmektedir. Hemen her gün, Şırnak ve yöresinde kurtuluş ordusu kuvvetleriyle sömürgeci ordu sürüleri arasında şiddetli çarpışmalar olduğu ve bu çarpışmalarda sayıları yüzlere varan düşman askerinin öldürüldüğü haberleri gelmektedir. Fakat düşman ordusu, bu tür kayıplarını hep gizli tuttuğu için fazla bilgi elde edilememektedir.

merkeçlerle işbirliğinden bir türlü vazgeçmeyen köy muhtarının da bulunduğu 3 kişi öldürülmüştür.

Mart ayı başlarında, Diyarbakır yakınlarında sömürgeciere ait bir şantiyeye baskın düzenleyen bir kurtuluş birliğimiz, çok sayıda patlayıcı madde ile şantiyede bulunan bazı silahlara el koymuştur.

Aynı dönemde Urfa-Suruç yöresinde de hain-milis çetelere yönelik gerçekleştirilen eylemlerde toplam 4 kişi ölümlü cezalandırılırken, bir kısmı da yaralanmıştır.

Yine geçtiğimiz Şubat ayı ortalarında Bitlis il merkezine giren gerilla birliklerimiz, çeşitli siyasal gösteriler düzenleyerek ulusal kurtuluş mücadelemizin amacı ve içerisinde bulunduğumuz sürecin anlamını dile getirmişlerdir. Ayrıca aynı anda kentin çeşitli yerle-

rinde gerçekleştirilen devrimci operasyonlarda birçok hain-ajan ve işbirlikçi cezalandırılırken, bazı batakhaneler de dağıtılarak, düşmanın, insanlarımızı —ve özellikle gençlerimizi— yozlaştırmayı, dolayısıyla da ulusal kurtuluşu düşüncelerden uzaklaştırmayı hedefleyen girişimleri sabote edilmiştir.

5 Nisan 1987 günü, Diyarbakır'ın merkeze bağlı Eğil bucağı yakınlarında kurtuluş kuvvetlerimizle "özel tim"lerle takviyeli faşist ordu sürüleri arasında uzun süren şiddetli bir çarpışma meydana gelmiştir. Sömürgeci güçlere ağır kayıplar verdirilen çarpışmada 3 yiğit savaşçımız da direnerek şehit düşmüştür. Düşman, ölü ve yaralıların büyük bir gizlilikle alandan uzaklaştırdığı için kesin sonuç öğrenilememiştir.

YURT DIŞINDA FAŞİST SÖMÜRGEÇİ REJİME KARŞI EYLEMLER SÜRÜYOR

Başta 1. sayfa

maya çağırın Kürdistanlı yurtseverler. Türk faşizmine askeri ve ekonomik yardım sunan devletlerin derhal yardımlarını kesmelerini ve bu ülkelerdeki ilerici ve demokratların kendi yönetimlerinin sunduğu desteklere sessiz kalmamaları çağrısında bulunarak: şimdye kadar yapılan yardımların Kürt halkının imhasında kullanıldığını kanıtlarıyla ortaya koyarak, bunun dünya ilerici insanlığının bir utanç vesilesi olarak görülmesini pratik eylemleriyle belirttiler.

Geçen sayıda 13 Mart 1987 tarihine kadar yayınlamış olduğumuz bu eylem haberlerinden bir kısmı elimize ulaşamadığından yayınlamamıştık. Elimize ulaşan haberleri yayınlamaya devam ediyoruz.

Yürüyüş, İşgal Eylemleri ve İşbirlikçi-Hain-Uşak Takımının Engellemeye Çabaları:

7 Mart 1987 Cumartesi günü Türk devletinin halkımıza yönelik soykırımını protesto amacıyla Kopenhag'da Türk Konsolosluğuna yakın bir mesafede yürüyüş eylemi gerçekleştirildi. 60 kişinin katıldığı protesto yürüyüşü, gür sloganların eşliğinde ve siyasi konuşmalarla Türk Konsolosluğu önüne kadar devam etti. Türk Konsolosluğu önünde eylemlerini sürdüren Kürdistanlı yurtseverleri temsilen bir kişi, Konsolosluk önünde biriken ve ilgiyle izleyen kitlelere yönelik eylemin amacını içeren bir konuşma yaptı. Türk Konsolosluğu önünde büyük devrimci bir kin ve öfkeyle slogan haykıran Kürdistanlı yurtseverler, 1.5 saat süren protesto eyleminde Türk bayrağını yakıp, Cephe anđını içtikten sonra toplu halde ayrılarak eylemlerini sonuçlandırdılar. Edinilen haberlere göre, Kürdistanlı yurtseverlerin protesto eylemlerini sürdürdükleri esnada, işlemlerini yaptırmak için içerde bulunan kitlelere Konsolosluk yetkilileri ve polisleri baskı yaparak, bir kısmını sorguya tabi tutmuş ve gün boyu tüm işlemleri durdurmuştur.

Avrupa'nın birçok bölgesinde Türk Konsolosluklarına ve Türk Hava Yolları bürolarına yönelik, aynı amaçla geliştirilen eylemlerden bir diğeri de 7.3.1987 tarihinde Nürnberg alanında gerçekleşti.

Aralarında kadın ve çocukların da bulunduğu çok sayıda Kürdistanlı yurtsever, sabahın erken saatlerinde Türk Konsolosluğunun etrafını çevrelemiş, saat dokuz gösterdiği anda, tüm eylemci yurtseverler, Türk sömürgeçliğine ve hain-uşak takımına karşı duyduğu büyük bir devrimci kin ve ruhla Konsolos-

luk önünde birikerek eylemlerini başlatmışlardır. Eylemin başlamasından 10 dakika sonra eylem alanına gelen polis, eyleme son verilmesini istemiş, ancak protestocu yurtseverlerin eylemi gerçekleştirmedeki kararlılığı karşısında geri adım atarak herhangi bir müdahalede bulunmamıştır. Sık sık "Kana kan, her saldıraya intikam!", "Bire bin, kana kan, her idama intikam!", "Kürdistan bizimdir, terk edilemez!", "Kahrolsun sömürgeci-faşist cunta!", "Biji PKK!" sloganlarının atıldığı eylemde, Almanca, Türkçe konuşmalar ve Türkiyeli emekçilere yönelik çağrılar yapılarak sömürgeci Türk devleti teşhir edilmiş ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin haklılığı dile getirilerek, sonuna kadar yanında olunacağı belirtilmiştir.

Kürdistanlı yurtseverlerin eylemlerine devam ettikleri sıralarda, başını ÖY'nün çektiği hain-uşak takımından bir grup eylemin gerçekleştiği alanın yirmi metre ötesine gelip pankart açıp bildiriler okumaya başlayarak, Kürdistanlı yurtseverlerin protesto eylemini sabote etmeye çalıştılar. Bu arada Konsolosluk yetkililerinden bir kişi, bu hain-uşak takımının yanına giderek mullaakatta bulunmuş, ÖY mensubu olan konuşmacının elini sıkarak şükranlarını bildirmiştir.

100'ü aşkın Kürdistanlı yurtseverin "Kahrolsun teslimiyet, yaşasın direniş!", "Kahrolsun işbirlikçi uşaklar!" gür sloganları eşliğinde kararlı tutumlarıyla bu hain takımının sabote girişimleri boşa çıkarılmış; eylem faşist Türk sömürgeçliğinin ve hain-uşak takımının karşıdevrimci girişimlerini teşhir ederek başarıyla sonuçlanmıştır.

"Bire Bin, Kana Kan, Her İdama İntikam" Gür Sloganyla Başlayan Yürüyüş Büyük Yankı Yaptı:

Faşist Türk sömürgeçliğinin Kürdistan'daki katliamlarını, özel savaş uygulamalarını, sürgün politikasını ve savaş esirlerine yağdırılan idamları protesto etmek amacıyla 7.3.1987 günü Hollanda'nın Den Haag merkezinde bir yürüyüş yapıldı. Eylemin amacı ve UKM'nin önemini içeren pankartlar altında yürüyen 400'ü aşkın ERNK taraftarı, "Bire bin, kana kan, her idama intikam!", "Kürdistan bizimdir, terk etmeyiz!", "İntikam, intikam intikam!" sloganlarını gür bir şekilde haykırarak kahraman ARGK birliklerinin barbar Türk sömürgeçliğine karşı verdiği kutsal savaşın yanında tüm güçleriyle yer aldıklarını

dile getirdiler. Oldukça canlı, disiplinli yürüyerek protesto eylemini sürdüren yurtseverler tüm ilerici insanlığın ve Hollanda'nın demokratik kamuoyunun dikkatini Kürdistan'daki uygulamalara çekerek sessiz kalmamaları çağrısında bulundular. Hollanda kamuoyunca "askeri bir yürüyüş" olarak değerlendirilen eyleme tüm gazetelerde yer verildi ve Hollanda Radyosu Türkçe yayın bölümünde haber olarak yayımlandı.

Aynı amaçla ve aynı tarihte diğer bir eylem de Düsseldorf Türk Başkonsolosluğu önünde gerçekleşti. 40'ın üzerinde ERNK taraftarının katıldığı eylemde, "Sömürgeci katillerden hesap sorulacaktır!", "Kürdistan Türk ordusuna mezar olacak!" diye haykırarak yurtseverler, 1.5 saat süreyle konsolosluga giriş ve çıkışları durdurarak kapı ve duvarlarına "Yaşasın PKK, ERNK ve ARGK!" sloganlarını yazarak eylemlerini başarıyla sonuçlandırdılar.

10 Mart'ta Yapılan Eylem Sayısı 15'e Yükseldi Avrupa Konseyinde Yapılan Protesto Eylemi Güçlü Siyasal Bir Desteğe Dönüştü

10 Mart 1987 tarihinde kadınlı-erkekli ERNK sempatanları Avrupa Konseyi binasında teker teker toplanıp aniden gösteri eylemini başlattılar. Oldukça kalabalık ve hareketli bir günde gerçekleşen eylemde güvenlik kuvvetlerinin "Yasaktır, dışarı çıkmak gerekiyor" uyarısına ERNK sempatanları sloganlarla cevap vererek tüm dikkatleri üzerlerine çektiler. Bitişik binalarda toplantı halinde olan Avrupalı Parlamenterler protesto eylemleriyle ilgilenerek yurteverlerin istem ve amaçlarını dinlediler. Faşist Türk sömürgeçliğinin Kürdistan köylerine yaptığı hava saldırısını görüşmek talebinde bulunan Belçikalı milletvekili

J. VANDEMEULBROUCKE (Gökkuşak Grubu'ndan) eylemcilerle görüşerek bilgi aldı. Yurtseverlerin tüm şartlarını dinleyen Belçikalı milletvekili, isteklerin tümünü kabul ederek, Avrupa Parlamentosu'nda bir delegasyonla görüşerek taleplerin iletilmesi için eylemin sözcüklerini Konsey binasına götürdü. Ve ilişkilerin kurulmasını sağladı. Bu arada faşist Türk sömürgeçliğinin katliam, sürgün ve çağdışı saldırılarını kapsayan bildirileri kendi eline alarak basın mensuplarına dağıtan Belçika Milletvekili kafeteryada bulunan tüm insanlara da bildirileri dağıtarak faşist TC'nin Kürdistan'daki uygulamalarına şiddetle karşı olduğunu ve sonuna kadar Kürt halkının haklı taleplerini savunacağını belirtti.

Konsey binasına giren göstericiler, Sosyalist Grup İnsan Hakları Delegasyonu Hukuk Bürosu sorumlusu ETİNNE BOUMAN, Komünist Parlamenterler Grubu Sekreterliği ve Ermeni Grup tarafından ilgiyle karşılandılar.

Aynı eylemin devamı halinde 11 Mart 1987 günü eylemciler adına ERNK sempatanları bir grup Avrupa Konseyine tekrar giderek görüşmeleri diplomatik bir hava içerisinde sürdürdü. Bu görüşmelerde, Avrupa Konseyinin faşist TC'nin insanlık dışı vahşetine karşı tutumlarındaki zayıflıklarını eleştiren ERNK sempatanlarının yönelttikleri eleştiriler anlayışla karşılanarak kabul edildi.

Aynı gün Komünist Grup Başkan Yardımcısı, Yunan Komünist Parti Delegasyonu Şefi, Yunan Komünist Partisi MK üyesi, Parlamenter EPHREMİDİS ile ERNK sempatanları özel bir görüşme yaptılar. Kendilerinin tamamen KUKC (ERNK) ve mücadelesinin yanında olduklarını, kendi üzerlerine düşen görevi yapacak-

larından kimsenin şüphesinin olmaması gerektiğini belirterek, faşist Türk sömürgeçliğinin uygulamaları kınandı. Komünist grup sorumluları Kürdistan sorununun ilişkiler gündemine getirildiğini ve görüşmelerin teknik düzeyde sürdürüldüğünü ve bunun için gerekenlerin yapılacağını belirttiler. Eylem dünya basınında yer alarak önemli yankılara yol açtı.

Aynı amaçla 10 Mart 1987'de Hamburg'da 300 kişinin katıldığı bir yürüyüş yapıldı. Türk konsolosluğunun 150 metre uzatıldığı miting alanında toplanan Kürdistanlı yurtseverler "Bire bin, kana kan, her idama intikam!", "Biji Serok APO!", "Yaşasın PKK!" sloganlarını gür bir şekilde haykırarak faşizmin Kürdistan'daki uygulamalarını ilerici insanlık nezdinde teşhir ederek ulusal kurtuluş savaşına bağlılıklarını dile getirdiler. Eylem, hazırlanan 20 adet uçak maketi, bir Amerika ve Türkiye bayrağı üzerine benzin dökülüp yakılarak başarıyla sonuçlandı.

Aynı amaçla 10 Mart '87 tarihinde bir grup Kürdistanlı yurtsever, barbar Türk devletinin Kürdistan halkına yönelik katliam uygulamalarını Oslo'da İşçi Partisi nezdinde protesto etmek için, İşçi Partisi merkez binasını işgal etti. Norveç basınına ve İşçi Partisi Genel Sekreteri Thorbjarn Jagland'a verilme için hazırlanan yazılı metinde faşist Türk sömürgeçliğinin uygulamaları izah edilerek amaçlar dile getirilmekteydi.

Eylemlerini başarıyla sonuçlandıran Kürdistanlı yurtseverler, İşçi Partisi Genel Sekreteri Thorbjarn Jagland ile bir gün sonra görüşerek protestodaki amaçlarını izah ederek hazırladıkları yazılı metni verdiler. Eylem, basında da yer alarak geniş yankılar uyandırmıştır.

Almanya Yönetiminin Hitlerci Faşist Türk Devletine Sunduğu Yardımları Pespeşe Yapılan Eylemlerle Protesto Edildi

11 Mart 1987 tarihinde Duisburg'a yakın Kleve SPD binası işgal edildi. Yaklaşık 5 saat süren işgal eyleminde Almanya yönetiminin, Hitlerci faşist Türk yönetimine verdiği askeri ve ekonomik yardımları protesto edildi. Eylemi gerçekleştiren Kürdistanlı yurtseverler, Alman demokrat kamuoyuna çağrıda bulunarak yönetimlerinin Kürdistan'daki katliamlara ortak olmaması için seslerini yükseltmelerini istedi.

11 Mart'ta aynı amaç doğrultusunda Duisburg SPD binası işgal edildi. İsteklerin kabul edilmesinden sonra yurtseverler eylemlerini sonuçlandırdılar. Yapılan her iki eyleme yerel basında genişçe yer verildi.

12.3.1987 tarihinde 40 kişilik ERNK taraftarı A-2, A-3 nolu otoban yolunun kesiştiği noktayı işgal ederek, "Alman devletinin Türkiye'ye yaptığı yardımları protesto ediyoruz!" yazılı pankartını asarak protesto eylemini başlatmış. 30 dakika süren otoban işgal eylemi yaklaşık 10 km'lik bir kuşruğun oluşmasına yol açmıştı. Geniş yankıları olan bu eylem başta Nordrhein Westfalen eyalet hükümeti olmak üzere birçok kurum, kuruluş, basın ve yayın kurumlarında günlerce süren tartışmalara neden olmuştu.

13 Mart'ta Essen'de WAZ ve NRZ gazetesinin ortak bürosu aynı amaçla Kürdistanlı yurtseverlere işgal edilmiş, basına yönelik hazırlanan bir yazılı açıklama verilerek eylem sonuçlandırılmıştır.

Faşist Türk sömürgeciliğinin Kürdistan halkı üzerindeki insanlık dışı barbar zulüm ve vahşetin protesto etmek ve KUKM ile dayanışmayı dile getiren diğer bir eylem de Viyana'da gerçekleştirildi. 17 Mart 1987'de 20'yi aşkın ERNK taraftarı, Türkiye informasyon Büro-

sunu işgal ederek 1,5 saatlik bir gösteri eyleminde bulundular. Polisin müdahalesiyle bürodan dışarıya çıkarılan eylemciler, dışarıda biriken basın güçlerine yazılı ve sözlü olarak eylemin amaçları hakkında bilgi vererek eylemlerini başarıyla sonuçlandırdılar.

Avusturya Radyosu eylem haberini gün boyunca yayınladı. Eyleme Neue Kronenzeitung, Die Presse, Kurier, Volksstimme gazeteleri genişçe yer verdi.

Aynı amaçla gerçekleştirilen diğer bir eylem ise, 17 Mart'ta İsviçre'nin Delemont şehir merkezindeki Freguence Jura Radio yayın merkezine yönelik oldu. 30'u aşkın ERNK taraftarının katıldığı eyleme, Türk devletinin katliam, sürgün ve bombalı saldırısını protestoyu içeren pankartın açılmasıyla başlanılmış, tüm istek ve amaçlar kabul ettirilerek başarıyla sonuçlandırılmıştır. Eylemcilerle röportaj yapan gazeteler olaya geniş yer verirken, eylemin çekimini yapan televizyon ve radyo kuruluşları da eylemi aynen yayınlamışlardır.

21.3.1987 tarihinde Bielefeld'de 300'ü aşkın ERNK taraftarının katıldığı ve TC'nin Kürdistan köylerine yönelik hava saldırısını, sürgün ve cezaevlerindeki işkence uygulamalarını protesto eden bir yürüyüş düzenlenmiştir. Üç Alman grubunun da fiili katılımıyla destek sunduğu eylem, oldukça disiplinli ve coşkulu bir ruhla gerçekleşerek başarıyla sonuçlanmıştır.

Birlik, İsyan ve Direniş Geleneğimiz Newroz 20 Mart'ı 21'e Bağlayan Gecede Tutuşturulan Direniş Ateşiyle Kutlandı

Kürdistanlı yurtseverler 20 Mart'ı 21'e bağlayan gecede Avrupa'nın birçok alanında meşaleler yakarak Birlik, İsyan ve Direniş Geleneğimiz Newroz'u coşkulu bir ruhla, devrimci intikam şiarıyla birbirine kenetlenen yüreklerle kutladı. Yakılan meşalelerle Newroz'u karşılayan Kürd-

istanlı yurtseverler, ellerinde yanan meşalelerle yürüyerek hem büyük ilgi topladı ve hem de Newroz'u dünya demokratik kamuoyuna tanıttılar.

Kürdistanlı Yurtsever Kadınlar, Sömürgeci Vahşeti Avrupa'da da Protesto Etti

9 Nisan 1987'de Avrupa'da ilk defa kendi özgüçlerine dayanarak Bonn'da bir araya gelen Kürdistanlı yurtsever kadınlar, Kürdistan dağlarında ARGK birlikleri tarafından geliştirilen Ulusal Bağımsızlık Savaşı ile dayanışmalarını yükselterek sesini dünya kamuoyuna duyurmak; sömürgeci-faşist Türk devletinin özellikle son dönemlerde kadın-çocuk, yaşlı-geçen ayırımı gözetmeksizin gerçekleştiren ve yüzlerce masum insanımızın ölümüne neden olan hava saldırılarını, toplu katliam ve işkenceleri, halkımıza dayatılan sürgün politikasını, savaş esirlerine yağıdırılan idamları protesto etmek; Hitlerci faşist Türk devletinin gerçek niteliğini ilericiler kamuoyu nezdinde teşhir ederek Federal Almanya yönetiminin bu çağdışı devlete sunduğu yardımların derhal kesilmesini ve Alman demokrasininin da halkımızın katliamında kullanılan yardımların kesilmesi için seslerini yükseltmelerini sağlamak amacıyla bir yürüyüş düzenlemişlerdir.

Yaklaşık 800 civarındaki katılımla bir araya gelerek protesto eylemlerini gerçekleştiren Kürdistanlı kadınların yürüyüşü, Alman demokratlarınınca ilgiyle karşılanmıştır. Aralıksız ve gür sloganlar haykırarak yürüyüş kortejindeki kadın ve çocuklardan oluşan zincirli grup, Almanlar tarafından daha bir dikkatle izlendi. Disiplinli, coşkulu, bir ruhla gerçekleşen yürüyüş eylemi, miting alanında da protestosunu sürdürdü. Miting alanındaki standın da Türk sömürgeciliğinin vahşetini sergileyen resimlerini dikkatlice inceleyen Alman ilericilerinden bir kısmı sonuna kadar KUKM'nin yanında olduklarını ve eylemi

desteklediklerini eylem komitesine bildirerek dayanışmalarını sundular. Eylemi sonuna kadar izleyen ve sürekli eylemin amacına yönelik röportaj yapan birçok basın kuruluşu, ilk defa kendi başına eylem gerçekleştiren Kürdistanlı kadınların, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine bağlılıklarına ve tek bir fertlerinin kalıncaya kadar kanlarının son damlasına kadar savaşıcaklarına olan azimli inançlarına bu eylemde ilk kez tanık oldular.

Miting alanında Kürtçe, Türkçe, Almanca yapılan siyasi konuşmalarla eylemlerini sürdüren Kürdistanlı kadınlar, Federal Alman yönetiminin, Hitlerci faşist Türk devletine sunduğu yardımları kesmek için Alman demokrat-

olan Kürt halkı, faşist Türk sömürgeciliğinin çağdışı uygulamalarıyla yok edilmek isteniyor. Bu vahşete karşı kendi bağımsızlık ve özgürlüğü, dünyanın barışı için Kürt halkının yürüttüğü mücadele haklı ve meşru bir mücadeledir. Bu mücadele desteklenmeli, var olan dayanışma daha da yükseltilmelidir... Yönetiminizin faşist Türk devletine sunduğu her türlü askeri, ekonomik, siyasi yardımlara karşı çıkın; F. Almanya yönetiminin bu politikadan vazgeçmesini sağlamak için tüm gücünüzle mücadele edin!"

Siyasi konuşmaların sonuçlanmasından sonra Türk bayrağı yakıldı. Bayrağın yakıldığı esnada zılgıtlarla başlayan gür sloganlar yaklaşık 15 dakika sürecek eylem başlarıyla sonuçlandı.

larına ve ilericiler insanlığa konuşmalarının sonuna doğru şu çağrıyla yaptılar: "NATO başta olmak üzere, Federal Alman yönetiminden yardım alan Türk devleti, bu yardımları halkımızın imhasında kullanmaktadır... Bunlarla insan avına çıkılarak, halkımıza yaşam zindan ettirilmek istenmektedir. Federal Almanya yönetimi, halkımızın imhasına karşı kullanılan yardımları kesmeli, Hitlerci faşist TC'nin katliamlarına ortak olmamalıdır. Halkımızın oluk oluk akıtılan kanna ellerini buluşturamalı, Türk faşizmi gibi en barbar rejimin suç ortaklığına düşmemelidir. Halkımızın en vahşi yöntemlerle katledilmesi, dünya uluslarının ve Alman halkının çıkarına olmadığı gibi, onların da utanç vesilesi olacaktır... Tüm ilericiler-demokratik kamuoyu, Kürdistan halkının dostları! Tarihin en eski halklarından

Bu arada "F. Alman Cumhuriyeti Cumhurbaşkanlığına, Hükümetine ve Alman Halkına!" başlığıyla yazılan açık mektup, bayarlardan oluşan bir heyet tarafından ilkin cumhurbaşkanlığına sunulduktan sonra, heyet Dışişleri Bakanlığına giderek Dışişleri Bakanlığı Türkiye bölümü temsilcisiyle görüşerek eylemin amaç ve isteklerini içeren yazılı metinlerini iletti. Eylem tüm Avrupa'da büyük bir siyasal etki yarattı.

İlk defa Avrupa'da eylem gerçekleştiren faşist Türk sömürgeciliğinin ülkemizdeki uygulamalarına sessiz kalmayacakları ve bilfiil Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi içinde yerini alarak ERNK saflarında kendi birliklerini yaratıp bu temel silahla savaşıacaklarının azim ve kararlılığı içinde olduklarını açıkça kanıtlanmış oldular.

Newroz Kutlamalarına Yüzbinler Katıldı

Başta 1. sayfada

lerini çeşitlendirmektedir. Ne var ki, bu yöntemleriyle bırakalım başkalarının kafasını bulandırmayı, kendisini güçlünc durumlara düşürmekten başka hiçbir şey yapmamaktadırlar. Düşmanın bütün çabalarna rağmen ülkenin dört bir tarafında kutlanan Newroz bunun en açık ifadesidir.

Yüzlerce köyde yapılan propaganda toplantıları, ajanmıllis çete, TC'nin ordu güçlerinin cezalandırılması ve bir bütün olarak yürütülen askerî, siyasî, örgütsel çalışmalar ve birçok yerleşim alanında yakılan Newroz ateşi ile Kuzey-Batı Kürdistan'da da Newroz savaşkan bir ruhla selamlandı.

Kürdistan'ın en küçük parçası Güney-Batı kesiminde ise, Newroz kutlama şenliklerine yüzbinlerce Kürdistanlı yurtsever katıldı. 300 binin üzerinde yurtsever Kürdistanlının bir araya geldiği Newroz kutlama şenliklerinde, Kürdistan halkının, Ulusal Kurtuluş Cephemiz ERNK bayrağı altında birleşip savaşmasında hiçbir gücün engel olmayacağını açıkça gözler önüne serdi. Çeşitli güçlerin bütün engelleyici ve caydırıcı çabalarna rağmen yoğun ve kendisine özgü bir hazırlık içerisinde giren kitleler dağ, ova vb. her alanda Newroz ateşini yakarak kutlama şenliklerine başladılar. Çok uzaklardan okunabilecek tarzda ateşten büyük harflerle yazılmış "Biji Serok APO", "Biji PKK", "Biji ERNK" vb. sloganların büyük bir özenle yazılmış olması en fazla dikkat çeken olgulardan biriydi. Yakılan ateşler etrafında çekilen halaylarla devam eden şenlikler daha sonra Newroz'un anlam ve önemini, ulusal kurtuluş mücadelemizin içerisinde geçtiği süreci izah eden siyasal içerikli toplantılarla kutlama törenlerine devam edildi.

Ülkemizin bu parçasında en coşkulu bir tarzda Newroz'un kutlanacağını bilen sömürgeci Türk devleti ise, sınırlı tank ve toplarla takviye ederek, güç gösterisi ile halkımızı sindirmek istedi. Sınır bölgelerinde birçok defa kitleye doğru ateş ederek bazı yurtseverleri de yaralayan sömürgeci ordu güçlerinin bütün çırpışlarına rağmen Newroz en coşkulu bir tarzda kutlandı.

Geceyi büyük bir coşkuyla geçiren kitle, sabahın erken saatlerinde kendilerine belirtilen kırsal alandaki yerlerine doğru ayrılmaya başladılar. Folklor, tiyatro, müzik, şiir ve

siyasî konuşmalarla sürdürülen toplantılar, ulusal önder Abdullah ÖCALAN yoldaş, PKK, ERNK ve ARGK'yi selamlayan coşkun sloganlarla son buldu. 27 ayrı yerde yapılan Newroz kutlama törenlerine 300 bin civarında kitlenin katıldığı belirtilmektedir.

Bildiği gibi bu alandaki siyasal gelişmelerin geçmişi çok eskilere dayanır. Devrimci ideolojinin doğuşundan çok önce ilkel milliyetçi, reformist-teslimiyetçi ve sosyalşöven güçler çeşitli varyasyonlarıyla bu alan üzerinde etkili organizasyonlar düzenine gelmişlerdi. Bu anlamda denilebilir ki, halk gerçekliğini temsil etmeyen yapılanmaların veya teslimiyetçi düşünce yapısının en çok etkili olduğu alanların başında gelmekteydi. Fakat bununla beraber parçanın coğrafik şekillenişinin Kuzey-Batı'yla boydan boya sınırdışı olması ve ana parçayla ekonomik, sosyal, kültürel ve kan bağları gibi çeşitli yönleriyle kopmaz bağlarının olması, onu Kuzey-Batı Kürdistan'da doğup gelişen devrimci mücadelemizin en iyi bir gözlemleyicisi ve görgü tanığı durumuna getirmiştir. Baştaki bu gözlemleyicilik 1980'lerden sonra direkt tanışma imkanıyla birleşince, hiçbir güç, karşı engel ve çaba onu sözkonusu güçlerin gerçek yüzlerini görmesini ve devrimci ideoloji ile bütünleşmesini engelleyemedi. Zaten geçmişte bu alanda varlık gösteren bu sosyalşöven, ilkel milliyetçi, reformist ve karşı-devrimci anlayış sahiplerine en fazla kucak açarak, Kürdistan'ın kurtuluş uğruna savaşıklarını belirten bu güçlere en geniş

olanaklar açıp birçok şeyini feda ederek kendilerine destek sunan bu kitle onların gerçek yüzlerini görmesinden ötürüdür ki; sonunda en fazla kin ve nefreti duyan yine bu kitle olmaktadır. Belli ki duyduğu kin ve öfke sıradan ve salt tepkiye dayanan bir kin ve öfke değil, tümüyle bilinçlen-

ginlik, umut, saldırı ve direniş ruhu birlikte yaşanıyordu. Kutlanan '87 Newroz'unda slogan, ağlama, alkış ve zılgıt içiçe, aynı kişilerde bulmak mümkündür. Evet, '87 Newroz'u böyle çok ateşli bir ortamda, ama halkımızın direnişine ve önderliğine güçlü bir şekilde sahip çıkmasının sergilediği gün oldu.

LÜBNAN:

29 Mart 1987 günü Lübnan/Bar-Elias'ta Newroz Kutlama Gecesi düzenlendi. Yaklaşık 1000 civarında Kürdistanlı kitlenin katıldığı gece saat 18.15'te başlayarak, gece saat 0.15'te sonlandı. Oluşmuş coşkulu geçen gecenin programı siyasal konuşmalar, koro, folklor, müzik, tiyatro, vb.'nden oluşmaktaydı. Büyük bir beğeniyle izlenen folklor ve müzik programının yanısıra, en fazla ilgiyle izlenen diğer bir program ise tiyatro oldu. Sömürgeci TC'nin acizliğini ve Kürdistan halkının mücadeleye olan bağlılığını canlı bir şekilde sergileyen tiyatrodaki, teslimiyet ve ihanete olan kin ve öfke en açık bir şekilde sergileniyordu. Yapılan geceye, başta Lübnan Komünist Partisi, Demokratik Cephe, Halk Cephesi, Mücadele Cephesi vb. olmak üzere birçok örgüt mesaj ve fiili katılmalarıyla dayanışmada bulundu.

Baştan sona akıcı bir tarzda sunulan programı beğeni ve coşkuyla izleyen kitleler, zaman zaman sloganlarla eşlik ederek geceye renk kattılar.

AVRUPA:

Yedi Yerleşim Alanında Kutlanan Gecelere Toplam 10.000 Kişi Katıldı

Yedi ayrı yerde binlerce Kürdistanlının katıldığı Newroz Birlik, İsyen ve Direniş

Geceleri bu ayda da gerçekleştirilmeye devam edildi. Sömürgeci Türk devleti Avrupa

emperyalizmi ve kendisine "sol" diyen TC yandaşlanınca sürdürülen bütün anti-propaganda, karalama ve engelleme çabalarına rağmen başarılı bir şekilde gerçekleştirilen Newroz geceleri Kürdistanlı kitlelerde zafere olan inancı daha da pekiştirdi.

Hamburg: 21 Mart 1987'de binlerce Kürdistanlının toplandığı Hamburg alanı acı, sevinç ve devrimci intikam ruhuna tanık oldu. 21 Mart (1987) sadece Demirci Kawa'nın şahsında halkımızın zalim Dehak'a karşı zaferini ifade etmiyordu. 21 Mart büyük önder Mazlum DOĞAN yoldaşın çağdaş Kawa sıfatına ulaştığı gündü. Yine 21 Mart Ulusal Kurtuluş Cephemiz ERNK'nin halkımıza müjedlendiği gündü. Bunun derin bilinciyle biraraya gelen kitleler günün anlam ve önemini bizzat gerçekleştirecekleri eylemde dile getirmeye çalıştılar. Newroz'u kutlamak amacıyla düzenlenen gece başlamadan önce gece yerinden uzak bir alanda, önce miting yapıldı. Yapılan siyasal konuşmalar ve atılan sloganlarla sömürgeci Türk devletinin son olarak geliştirdiği katliam, hava saldırısı, tutuklama ve operasyonlar protesto edildi. Mitinden sonra gece yerine kadar yürüyen kitleler havanın oldukça sağlık ve karlı olmasına aldırsın etmesizsin sömürgeci TC'nin uygulamalarını nefretle kınadılar.

Kitlelerin gece salonuna toplanmasından sonra başlayan gece programında açılış üç dilden, ERNK'yi 3. kuruluş yılı dönümünde selamlamaya başladı. Bütün ışıkların söndürülerek yakılan meşalelerle salonun aydınlatılması, kitlelerin coşkun alkış ve sloganlarını beraberinde getirdi. Meşaleleri aydınlatılan salonda, kitleleri ERNK bayrağı altında birleşmeye davet eden çağrı-

dan sonra, sahneye doğru hızla ilerleyen gruplar ellerinde silah, bayrak, çekiç, orak ve

meşalelerle bir anda sahneyi doldurarak halaya başladılar. Kadın, erkek, genç, ihtiyar ve çocuklardan oluşan "Ulusal Birliğe Doğru" adlı bu programdan sonra kalabalık bir gruptan oluşan koro devrimci marşlar okudu. Yapılan Kürtçe, Türkçe, Almanca konuşmalar ile birlikte, programa çocuklardan oluşan bir müzik grubu ile çocuk folkloru, kadın folklor ekibi, erkek ve kadınlardan oluşan ana folklor ekibi, kadınlardan oluşturulan müzik grubu, Koma Berxwedan, tiyatro, erkek folkloru ile zengin bir program sergilendi. Gece-nin ilgi ile izlenen ve sadece kadınlardan oluşan diğer programda, 7 Mart 1987 tarihinde "Özgürlük Yolu" denilen gürüğe Münih'te alçakça katledilen Ahmet AYDIN adındaki ERNK savaşçısının katlediliş olayının canlandırılmasıydı. Yapılan gösteriden sonra defalarca üst üste itikam diye haykıran kitlelerin direnişe olan bağlılığı, ihanet ve teslimiyete olan kin ve öfkesi bir daha gözler önüne serildi. Ahmet AYDIN yoldaşın katlediliş olayını canlandıran programın sunuluşu esnasında birçok yurtseverin göz yaşlarını tutamadığı gözlemlenirken sık sık atılan, "Kahrolsun teslimiyet, yaşasın direniş", "Biji Serok Apo", "İntikam" vb. sloganlar salonu dolduruyordu.

Köln: 28.3.1987 tarihinde düzenlenen gece öncesinde Köln'de de miting yapılarak sömürgeci Türk devletinin son saldırı, operasyon, tutuklama

ve katliamları protesto edilerek gece salonuna kadar yürüyüş yapıldı.

Gece programı, anısı önünde saygı ve minnetle eğildiğimiz Ulusal Kahramanımız Agit yoldaşın anısına bağlılığı dile getiren marş ve konuşmalarla başladı. Ulusal Kahramanımız Agit yoldaşın ikinci katlediliş yıldönümüne denk gelen geceye

1800'ün üzerinde yurtsever katıldı. Gecede üç dilden yapılan siyasi konuşmaların dışında kadınlardan oluşan müzik ve folklor ekipleri, yerel düzeyde oluşturulan folklor ekibi, kadın ve erkeklerden oluşturulan ana folklor ekibinin yanısıra tiyatro ve Koma Berxwedan programları da sunuldu. Gece gelenekselleşmiş "Apo Hate Hilwanê" ile son buldu.

Mulhoz: 28.3.1987 tarihinde Danimarka'nın Mulhoz şehrinde Newroz'u kutlamak amacıyla bir gece düzenlendi. Yerel düzeyde hazırlanıp gerçekleştirilen geceye 500'ün üzerinde katılım sağlandı. Programda, gecenin anlamı ve önemini belirten konuşmaların dışında, folklor, koro, müzik grubu ve tiyatro gösterilerinde bulunuldu.

Duisburg-Wesel: Özünde sömürgeci Türk devletinin son dönemlerde geliştirdiği

Gece başlamadan saatlerce önce salonun önünde toplanan polisler ilk önce geceye gelen bütün yurtseverleri kimlik kontrolünden geçirek, gerektiğinde haklarında yasal işlemlerde bulunabileceğini belirten Alman polislerinin bu tutumuna karşı kitleler direnişe geçtiler. Sayılan 1100'ün üzerinde olan yurtsever Kürdistanlıların salonun önünde birikmesine rağmen, geceyi yaparmak istemediklerini açıkça belirten polisler bu tutumuna karşı kitleler "Alman polisi faşizmi destekliyor", "Kahrolsun sömürgeci Türk devleti" vb. sloganlar atarak, davul-zurna eşliğinde ateş yakıp halay çektiler. Yağın kar ve yağmura rağmen kadın, erkek, çocuk, ihtiyar bütün kitle saatlerce süren direnişine rağmen, polislerin düşmanca tutumunda diretmesi üzerine, açık grevine gireceklerini belirterek, polisleri halkımız ve

to direnişinden sonra başlayan gecede çocuk ve büyüklerden oluşan dört ayrı folklor ekibi, Kürtçe, Almanca ve Türkçe siyasi konuşmalar, Koma Berxwedan ve tiyatro ile program son buldu.

Paris: 4 Nisan 1987'de Fransa'nın başkenti Paris'te de kutlanan Newroz'a 2000'in üzerinde kitle katıldı. Gece "Ulusal Birliğe Doğru" adlı programla başladı. Karanlıktan aydınlığa geçişi ve bütün halk kesimlerinin ERNK bayrağı altında birleşerek sömürgecilğe karşı savaşmalarını yansıtan açılıştan sonra, gece için hazırlanmış olan folklor, koro, Koma Berxwedan müzik grubu ile tiyatro sunuldu. Geceye katılan ve programda da yer alan bazı misafir sanatçılar da, mücadeleimiz ile dayanışma içerisinde olduklarımızı belirttiler. Bütün gecelerde olduğu gibi, Paris Newroz Gecesi de "Apo Hate Hilwanê" türküsü eşliğinde oynanan oyunlarla son buldu.

Bielefeld: 4 Nisan 1987'de düzenlenen Newroz Birlik İsyan ve Direniş Gecesi'ne 700'ün üzerinde Kürdistanlı yurtsever katıldı. Sömürgeci Türk devleti ve Avrupa emperyalizmi tarafından bilinçli ve planlı bir şekilde, din maskesi altında mücadeleimiz karşısına çıkarılan bazı güçlerce yürütülen bütün engelleme çabalarına rağmen kutlanan Newroz Gecesi "Ulusal Birliğe Doğru" adlı prog-

ram ile başladı. Koro, çocuk ve büyüklerden oluşan folklor ekipleri, çocuk müzik grubu, Koma Berxwedan ve tiyatrolunun yanısıra, gecenin anlam ve önemini belirten üç dilden yapılan konuşmalardan oluşmaktaydı. Bölge düzeyinde, ERNK üye ve taraftarlarının oluşturduğu müzik grubu da programda yer alarak, sunduğu devrimci ve halk türkülerleriyle programı daha da güçlendirdi. Geceye birçok örgüt ve kuruluş kutlama mesajları göndererek, başan dileklerinde bulundu.

Hannover: 1500'ü aşkın ERNK yanlısı Kürdistanlı yurtseverin katıldığı gece salon önünde göndere bayrak çekme töreniyle başladı. Hafif rüzgarlı havada göndere çekilen ve nazlı nazlı dalgalanan ulusal bayrağımıza gözlerini dikerek bakan yüzlerce yurtse-

ver Kürdistanlı, bağımsızlığa olan özlemini haykırdığı sloganlar ve attığı zılgıtlarla ifade etmeye çalıştı. 11 Nisan 1987 tarihinde gerçekleştirilen gece öncesi yapılan hazırlıklar döneminde birçok güç tarafından geceyi engellemeye çalışılan yürütülerek kitle katılımı düşürülmek istendi. Ancak alanda bulunan Kürdistanlı yurtseverlerin geceye yüksek bir katılım sağlanması söz konusu güçlerin bütün engelleme çabalarına rağmen PKK önderliğinde UKM'nde kitlelerin kararlılığının açık ifadesi oldu.

Geceye merkezi olarak hazırlanan "Ulusal Birliğe Doğru" adlı program, üç dilden siyasi konuşmalar, koro, folklor, Koma Berxwedan ve tiyatrolunun dışında, Celle, Salzgitter, Bielefeld'de oluşturulan müzik grupları ve Celle çocuk folkloruyla da desteklenerek daha da zenginleştirildi. Diğer gecelerde olduğu gibi Hannover'de düzenlenen Newroz gecesi de "Apo Hate Hilwanê" ile son buldu.

Avrupa'nın değişik yerleşim alanlarında düzenlenen Newroz Birlik, İsyan ve Direniş Gecelerinin gerçekleştirilmesine devam edilmektedir.

mücadelemize karşı takındığı insanlık dışı tutumundan vazgeçmesini istedikler. Polisler "hiçbir şekilde geceye katılanlar hakkında işlem yapılmayacaktır" demesinden sonra ancak salona giren kitleler, coşkun sloganlarla öncü gücümüz PKK'ye sonuna kadar bağlı kalıp direneceklerini haykırdılar.

Yaklaşık üç saatlik protes-

katliam, operasyon ve hava saldırılarının bir parçası ve onun tamamlayıcısı olan Alman polislerinin gerçek yüzü düzenlenen gecede tekrar görüldü. Gece başlamadan önce binlerce polislin yığıldığı Wesel'de, Alman polisi halkımıza ve mücadelemize savaş açmış bir ruh haliyle bütün yollar kapatarak kitleleri sindirip geceyi engellemek istedi.

Kürdistan Sorunu Avrupa Gündeminde

Ulusal kurtuluş mücadelemizin Kürdistan zeminindeki 1987 kış ve bahar dönemindeki gelişmesine paralel olarak Avrupa alanlarında da hareketli bir dönem yaşandı. Sömürgeci Türk devletinin çöküşünü ifade eden barbar uygulamaları Avrupa'nın birçok alanlarında yurtsever Kürdistanlılar tarafından yoğun bir şekilde protesto edilirken, Cephe çalışanları da uluslararası resmi kuruluşlarla, çeşitli ülkelerin parlamento ve partileriyle görüşmelerine, basın toplantılarına ağırlık verdiler.

Altı hafta devam eden, 13 Mart 1987 günü sona eren, BM İnsan Hakları Konferansında, Cephe çalışanları çeşitli ülke delegasyonları, BM'de söz sahibi uluslararası demokratik örgüt temsilcileri ile görüştüler. Görüşmelerde ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişmesi ve Türk devletinin özel savaş uygulamaları üzerine bilgi verdiler. Sömürgeci Türk devletinin kınanmasını istediler. Cephe çalışanları ayrıca BM binasında 24 Şubat 1987 günü "Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesindeki Gelişmeler" konulu bir basın toplantısı gerçekleştirdiler.

Türkiye, konferans gündeminde olmamasına rağmen, konferans sonrası yayınlanan bildiride Şili ve Güney Afrika'nın kınanması yanında Türkiye ve Irak'taki insan hakları ihlallerine de dikkat çekildi. Aynı temelde, çeşitli basını yayın organlarına ve ajanslara da yazılan, Atina, Viyana, Bonn ve Brüksel'de basın toplantıları yapıldı. 10 Mart 1987 günü, Brüksel basın merkezinde yapılan basın toplantısına başta sömürgeci Türk basını olmak üzere, çok sayıda basın mensupları katıldı.

Toplantıya Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi adına katılan konuşmacı, TC'nin kuruluşundan gündüme kadar Kürdistan'daki sömürgeci uygulamalarının bir özeti sunduktan sonra, çağımızda ne TC anlayışında bir sömürgeci, ne de Kürdistan benzeri sömürge bir ülkenin bulunabileceğini dikkat çekti. Devamla, tarihte Kürt halkının birçok başkaldırlara rağmen özgürlüğüne kavuşmadığını, bunun nedenleri arasında Kürt halkının örgütsüzlüğü, Türk devletinin barbar sömürge anlayışı, emperyalist çıkarlar yanında, ilerici insanlığın ilgisizliğinin de pay sahibi olduğunu belirtti.

Konuşmacı: Kürt halkının, Türk sömürgeciliği tarafından dayatılan kabul edilmez tarihi reddetmek, özgür ve demokratik bir ülke yaratmak amacıyla, uluslararası hukuk kurallarının kendisine tanıdığı hak temelinde, 15 Ağustos 1984 tarihinden bu yana, barbar Türk sömürgeciliğine karşı, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi (ERNK—ilamı 21 Mart 1985), Kürdistan

İşçi Partisi (PKK) önderliğinde sono derece meşru bir savaş verdiğini belirtti. Türk devleti ve mütteliklerinin gerici, çıkarıcı güçlerin yoğun çabalarına rağmen dünyadan gizlenemeyen bir savaş denge-siz, kuralızsız olduğunu; savaşın bir tarafında sınırlı imkanları ile tüm savaş kurallarına, insani değerlere saygı gösteren Kürdistan halkı, diğer tarafa modern silahlarla donatılmış, "bir Türk dünyaya bedeldir" gibi ırkçı-faşist mantık sloganı ile eğitilen, 835 bin mevcuttu faşist bir orduya sırtını dayamış sömürgeci Türk burjuvazisinin yer aldığını vurguladı. Bu azgın faşist yönetimin halk savaşımıza karşı dayattığı ise "özel savaş"tır.

Özel savaşın gereği olarak, askeri zindanlarda işkencelerin devam ettiğini, yetersiz beslenme, ilaçsızlık, doktorsuzluk nedeniyle bulaşıcı hastalıkların yaygın olduğunu, zindanlarda tutulan savaş esirlerinin ölüme terk edildiklerini, bu uygulamaları protesto amacıyla açlık grevlerinin devam ettiğini, Adana cezaevindeki kitlesel açlık grevinin tehlikeli aşamaya girdiğini, idam cezalarına hız verildiğini, mahkeme huzuruna çıkarılmadan dahi idam cezalının verildiğini, verilen idam cezalarının infazı için dosyaların meclis onayına sunulduğunu belirtti.

Kürdistan halkını müca-delesinden, toprağından koparmak amacıyla toplu sürgünlerin gündeme getirildiğini, Dersim ve Erzincan'a bağlı 500 köy için sürgün kararı alındığını, bu köylerde yaşa-yan yüzbin insanın sürgüne tabi tutulduğunu, bunun bir katliam ve soykırım olduğunu, halkımızın mücadelesine, toprağına bağlılık temelinde sürgün kararına karşı direndiğini, sürgün yolu ile boşaltılacak bölgelerde stratejik askeri alanlar oluşturulmak istendiğini dile getirdi.

Türk ordusunun Kürdistan'ın şehir ve köylerindeki operasyonlarında hiçbir kural tanımadığını, ayırım yapılmadan tüm halka katliam ve işkence uygulandığını, katliam amacıyla halkın kitleler halinde toplama kamplarına, işkencehanelere doldurulduğunu, Kürdistan köylüsünün tarlasını ekmesinin yasakladığını, köy evlerinin askeri karargah ve silah deposu haline getirildiğini, halkın zaruri ihtiyaç maddelerine el konularda açıkla karşı karşıya bırakıldığını, Kürdistan halkını birbirine kırdırma amacıyla sivillerden oluşan faşist milis çetelerin oluşturulduğunu vurguladı.

Basın toplantısında konuşmacı: "Türk sömürgeciliğinin özel savaş uygulamalarına rağmen, ulusal kurtuluş mücadelemiz önemli aşamalar katetmiş, ileri mevziler kazanmıştır.

Ulusal kurtuluş mücadelemiz, devrimci eylemleri ile Türk devletinin çok sayıda askeri ve ekonomik tesislerine büyük darbeler indirmiş, Türk sömürgeciliğinin politik, ekonomik ve askeri krizleri büyümüştür" dedi ve ardından şöyle devam etti:

"Bugün Kürdistan'da Türk işgalcileri ile ulusal kurtuluş mücadelemiz arasında politik ve askeri savaş bütün hızıyla devam ediyor. Ocak-Şubat aylarında Halk Kurtuluş Ordumuza bağlı birlikler Erzurum, Midyat, İdil ve Uludere'de başlattığı devrimci eylemlerle 'köy koruculuğu' adı altında örgütlenilen, Türk ordusuna bağlı faşist-milis çetelerine büyük darbeler vurmuş, dağıtmıştır. Bu eylemler karşısında panigle kapılan Türk işgalcileri, başta partimiz PKK olmak üzere, halkımızın toptan imhasını hedefleyen barbar ve vahşi saldırılara girişmiştir.

Bu amaçla merkezi Malatya'da bulunan İkinci Ordu'ya bağlı tüm birlikler, Genel Kurmay Harp Dairesi'ne bağlı kontr-gerilla birlikleri, faşist-milis çeteleri, Türkiye'nin Foça, Bolu, Fatsa ve Nevşehir bölgelerinden getirilen komando birlikleri ile takviye edilerek, Siirt ve Hakkari bölgelerine kaydırılmıştır. Bölgede seyyar hastaneler oluşturulmuş, savaşın sevk ve idaresi Şırnak'ta konuşlanan MİT, Özel Harp Dairesi, Genel Kurmay İstihbarat Dairesi ve Kontr-gerilla'dan oluşan Genel Komutanlık tarafından yürütülmüştür.

Bölgede konuşlanan işgal birlikleri: Diyarbakır, Malatya, Batman askeri üslerinden kalan savaş uçakları desteğinde tam bir imha savaşına girişmişlerdir. Bu imha operasyonları süresince bölgenin dış dünya ile olan tüm bağlantıları kesilmiştir.

Türk ordusunun bu imhacı uygulamalarına rağmen, Halk Kurtuluş Ordumuza bağlı birliklerin devrimci eylemleri aralıksız devam etmiştir. Bu devrimci eylemler karşısında kayıp düşen,

vahşi emellerine kavuşamayan Türk devleti, bu kez çalınca havadan Güney Kürdistan köy ve dağlarını bombalamıştır. Bu bombardmanda tek bir militemizin burnu dahi kanamamıştır. Çünkü Güney Kürdistan'da hiçbir üssümüz yoktur. Bombardiman olayında yoksul Kürdistan köylüsü katledilmiştir.

Türk devletinin egemenliği vahşet, sürgün, açlık, katliam ve soykırım üzerine kuruludur. Bu nedenle tüm uygulamaları insanlık dışıdır, barbarlıktır. Çağdaş bu uygulamalara rağmen, Kürdistan halkı, Kürdistan İşçi Partisi (PKK), Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi (ERNK) önderliğinde zaferinden emindir. Bugüne kadar akan, bundan sonra akacak olan kanların sorumlusu sömürgeci Türk devletidir."

Konuşmacı sözlerinin sonunda basın mensuplarına, ilerici insanlığa çağında bulunarak: "Türk devletinin Kürdistan'daki tüm uygulamaları dünyanın gözleri önünde bir halkın toptan imhasına yöneliktir. Türk devletini ekonomik, politik ve askeri olarak destekleyen Avrupa ülkeleri ilişkilerini gözden geçirmeli, yardım ve desteği kesmelidirler. Aksi halde Kürdistan halkının katliamında Türk devletinin suç ortağı olacaklar. İlerici insanlığın görevi, Türk devletinin Kürdistan'daki uygulamalarına karşı durmak, Kürdistan halkı yanında yer almaktır. Gelişmeleri yerinde incelemek, Türk devletinin barbarlıklarını dünya kamuoyuna duyurmak, gerici Türk basınının yalan, çarpıtma yayınlarını teşhir etmek, ilerici basının görevidir" dedi.

Basın toplantısı, daha sonra gazetecilerin sorularının yanıtlanmasıyla sürdü. Yabancı gazeteciler son olaylara ilişkin sorular yöneltirken, Türk basınına mensup gazeteciler, Türk devletinin ileriyeye dönük endişelerini dile getiren sorular sordular. Örneğin:

"Soyyetler Birliği lideri Gorbaçov, Ortadoğu'da kalıcı bir barışın sağlanması için konferans çağrısı yaptı. AET ülkeleri de olumlu cevap verdiler. Kürdistan sorunu da bu konferansın gündeminde midir?" şeklindeki bir soruyu, konuşmacı:

"Ortadoğu'da kalıcı barışın sağlanmaması, bölgede ulusal, sınıfsal mücadele veren örgütlerin başına bağlıdır. Bölgedeki diğer sorunlar yanında, Ortadoğu'da belirleyici role sahip Kürdistan sorunu adil bir çözüme kavuşmadıkça, kalıcı barışın söz edilemez" diye yanıtladı.

"Başta süper güçler olmak üzere, Avrupa ülkeleri sizi desteklemiyor. Nasıl başarabilirsiniz, katliam olmaz mı?" biçimindeki bir soru da:

"Kürdistan halkı mücadeleye karar verirken kimsenin, ve bu arada Avrupa'nın onayına başvurmadı. Son derece haklı ve meşru bir hakkını kullanmaktadır. Kendi özgücüne dayalı bağımsız bir politikası vardır. Demokratın, insanın diyen herkesin bu mücadeleye destek olması gerekir. Aksi gerçektir, çıkarlıktır. TC'nin varlığı katliam ve talan üzerine kuruludur. Kürdistan halkı artık sahipsiz değildir. TC'nin her katliamı karşılık görcektir" şeklinde yanıtladı.

"Kürdistan mücadelesi, Türkiye'nin AET'ye tam üye olmasını engelleyebilir mi?" sorusuna, konuşmacı:

"Evet, TC ekonomik iflasını eşğindedir. Kürdistan mücadelesi bu iflası hızlandıracaktır" diye karşılık verdi.

"Türkiye'nin demokratikleşme sürecine girmesi, Kürdistan halkına bir kazanç sağlar mı?" sorusuna ise, konuşmacı özetle şu karşılığı verdi:

"Gerçek anlamda bir demokratikleşme, Kürdistan halkının haklarını tanımadan geçmez. Gündümüzdeki demokratikleşme iddiası sahtekarlıktır, göz boyalıdır. Kemalist rejimin demokratikleşmesini beklemek, zaten bir ham hayaldir."

Cezaevi Mektubu

Beni soracak olursanız iyiyim, tek merakım ve düşüncem Partime, mücadele arkadaşlarıma ve kahraman halkıma tez kavuşmaktır. Düşman değil fiziki olarak beni dörtüvar arasına koyması, dört kat yerin dibine soksa bile ve en değerli varlığımız olan Partimden, yiğit halkımdan uzak tutsa da, düşüncem, kafam daha doğrusu kan hücrelerim, ruhum dışarda, Partim ve değerli mücadele arkadaşlarımla birlikte olduğumu belirtmek isterim.

"Vay gençliğim, ömrüm geçti, mahvoldum, çürüdüm, evliyim, nişanlıyım, buralara düşmeyecek insandım, yaşamam gitti" gibi düşünmek benim açımın alçaklık olur, ihanettir, teslimiyettir. Böyle şeyleri korkaklar, cesaretsizler, inancsız ve teslimiyetçiler

düşünür.

Sömürgeci düşman 1978 ile birlikte mücadelemiz karşısında ne gülünç bir duruma düştüğünü, ne kadar sıkıştığını tahmin ediyor ve böyle olduğuna inanıyorum.

Ama bunun yanında düşmanın yattığını, hiçbir şey yapmayacağını düşünmek aptallık olur; yanılıya götürür (su uyur, düşman uyumaz). Bunun için düşman çeşitli kılıflar altında emperyalizmin yardımıyla mücadelemize karşı Avrupa zemininde bas-kınlarını doruğuna çıkartacağını 2 ay evvel ... aracılığı ile gönderdiğim bir mektubumda belirtmiştim. Ve bu küstahlığı, hain-üşak takımı aracılığıyla Münih'de pratik ortaya çıkarıldı. Bunun için bu alçaklara karşı çok azimli ve kararlı bir mücadele verilmeli. Gitti-

gimiz her yerde: evlerde, işyerlerinde, çarşıda, lokal ve trenlerde, kıscacı yaşamın her alanında, rastladığımız her insana (Kürt, Türk, Alman) diliniz döndüğün kadar onların alçaklıklarını anlatın. Teşhir ve tecrit edin. Cezalandırın!.. Halkımızın yaşadığı alanlarda köklerini kurutun. Bu hain ve yurt dışı (özel savaş) çetelerine karşı Apocu bir kararlılıkla, Mazlumcu bir direnişçilikle savaş açınız. Bu hain-üşak takımına karşı savaşmak, sömürgeciliğe ve emperyalizme karşı savaşmak kadar kutsaldır. Halkımızın içine girmelerini engellemeli. Bu hain-üşak takımının kökünü Avrupa'da da kurutmak için kararlı, azim, cesaret ve inanca dolu bir direnişçi tüm halk olarak bu kutsal görevi yerine getirmek için ileri!

KÖY KORUCULARI AVRUPA'DA MI?

Türk Devleti ve Hain-Uşak Takımının Halkımızı Dünya Kamuoyundan Tecrit Etmeye Yönelik Çırpınışları Yenilmeye Mahkumdur

Kesintisiz bir biçimde devam eden silahlı direniş mücadelemizin uluslararası yankıları sürüyor. Halk Kurtuluş Ordumuza bağlı birliklerin, faşist sömürgeciliğe indirildiği darbeler ve Bahar Atılımı geçtiğimiz ayın birçok basın ve uluslararası toplantılarının konularından birisi oldu. Çeşitli Avrupa gazeteleri gelişmelere yer verip yorum ve izahlar getirdiler. Birtakım ülkede ise politik partilerin, çevrelerin görüşlerinin dile getirildiği anketler düzenlendi. Değişik güçler kendi çıkarları ve anlayışları temelinde soruna yaklaşım ve yönelim gösterirken, genellikle mücadelenin bir siyasi, askeri güç olarak ciddiye alınması ve TC'ye fazla gelecek vaatdemeyen görüş ağırlık teşkil ediyordu. Artık TC'nin müttefik güçleri dahi, TC'nin geleceği için ciddi endişeler duymakta ve soruna "çözüm getirilmesi" için "Kürt varlığını kabulü, dil, kültür özerkliği, ekonomik kalkınma" vb. yöntemleri önermektedirler.

Bahar Atılımı ile Kürdistan'daki eylemliliğe ve TC'nin girdiği çıkmaza geniş yer veren Salzburger Nachrichten gazetesinin Kıbrıs muhabiri, yazının son kısmında şu yorumu yapmaktadır: "NATO bünyesinde ikinci büyük güç olan Türk ordusu ağır bir çöküşün içinde bulunuyor. Büyük askeri güç yığınağına rağmen Türk devleti Güneydoğuda gelişme gösteren Kürt gerillaların direnişini durduramamakta ve Türk devleti ayrılıkçılara karşı savaşı kazanma şansını yitirmiştir." (19 Mart 1987) Burada açık ki bir gerçeklik dile getirilmektedir. Gelinen aşamada emperyalizmin ve bölge gericiliğinin azgın saldırgan gücü objektif olarak yenilmiş ve savaşı kaybetmiştir. Bu, Kürdistan'daki gelişmeleri yakından ve uzaktan takip eden her gözlemcinin izlenimidir. Gene, 8 Nisan 1987 tarihli Frankfurter Allgemeine Zeitung ise aynı doğrultudaki bir makalesinde şunları yazmaktadır: "Askerler ve peşinden başa gelen Başbakan Özal'ın silahlı hükümeti, darbeden seneler sonra ortaltığı yatıştırdı(!); ama şu anda yeniden yeni tehlikeler ülkenin ufuklarından görünmektedir. Anadolu'nun doğu ve güneydoğusunda saldırlarıyla Kürt militanları Ankara'nın 'başını derde sokmaya devam etmektedirler'."

Ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişimi ve Türk devletinin geleceğine ilişkin tartışmaların sürmesiyle birlikte, sömürgecilerin son aylarda yoğunlaştırdıkları faşist terör uygulamaları da uluslararası ilericiler-demokratik güçler tarafından protesto edilmektedir. Parlamenterler tarafından so-

run, soru önergeleriyle ulusal parlamentoların gündemine getirilirken, faşist TC'nin buradaki temsilciliklerine ve Ankara'ya çok sayıda protesto-ya ihtiva eden telex ve mektuplar gönderiliyor. Dıştan gelen tepkiler TC'yi önemli oranda rahatsız kılabilmiştir. Gene uluslararası değişik platformlarda halkımızın lehine alınan bazı kararların hemen ardından, çok çeşitli entrika, şantaj ve yalana başvurmaktadırlar. Bunun için kalemlerli olan yazar takımı ve profesörleri adına sözde protesto mektuplarıyla bu kararları alan kurumlar protesto edilmektedir.

Geçtiğimiz süreçte bağımsızlık mücadelemizin mevzuatını kabul eden Avrupa Parlamentosu'na sunulan bir önerge TC'yi zor durumda bırakmış olmalı ki, çeşitli üniversiteler adına tehditvari mektuplar bu kurumlara yazılmaktadır. Elazığ üniversitesi senatosu adına gönderilen mektuplardan birinde şunlar belirtilmektedir: "Avrupa Parlamentosuna alınan bu karar yalnızca bir ülkenin işlerine karşılık değil, fakat ayrıca Türk devletini yıkmak ve Türk topraklarının belli parçalarını para veren ve silahlandırılan teröristlere açık bir destek olarak da yorumlanabilir... Uygun olmayan bir tarzda alınan ve Türkiye'ye dışardan sızan bölücüler destekler görünen Avrupa Parlamentosu'nun bu kararını teşhir ve protesto ediyoruz." (Prof. Dr. Arif Çağlar)

Ayrıca mücadelemizin dış dünyada yarattığı etkileri önlemek, barbar saldırıların maskeleyerek için değişik içerikte propaganda malzemesi çıkarıp çeşitli politik güçlere göndermektedir. Tamamen ters tepen ve alayla karşılanan bu malzemelerden yedikleri darbenin etkilerini görmek mümkün. "Anadolu Kadınlar Birliği" adı altında yayınlanan bu tür yazılar özünde Özel Harp Dairesi'nin bir eseridir.

Bağımsızlık mücadelesini yakından takip eden ve TC faşizminin Kürdistan'daki barbarlıklarının yabancısı olmayan birçok Avrupalı, şamar niteliğini taşıyan cevaplar vermektedir. Bir örnek olması açısından Nazi dönemini yaşamış olan Hollanda Anti-faşistler Birliği örgütüne elçiliğin gönderdiği mektup ve örgütün doyurucu cevabını verebiliriz.

TC-Hollanda Büyükelçiliği ikinci sekreterinin Anti-faşistler örgütüne gönderdiği mektup şöyle: "Sizin 9 Mart 1987 tarihli elçiliğinizi yazdığınız mektup bizi çok üzdü. Mektubunuzdan da anlaşılıyor ki, bahsettiğiniz konu hakkında tek tarafı ve yanlış bilgiler edinmişsiniz. Size her şeyden önce

şunu hatırlatmak istiyorum: Siz Türk devletinin bütünlüğünü ve halkını bölmek isteyen, Kürdistan'ı ayrım yapanların tuzağına düşme tehlikesindediniz. İnsanları grup ve ırk ayırma bölme, her ileri görüşlü insanın karşı çıkması gereken mutlak bir olgudur. Size şunu sormak istiyorum; siz hangi kaynaklara dayanarak, bir devletin halkını ikiye bölüyorsunuz..."

Türkiye, halkını ırkçı bir temelde bölmek isteyen eşkiyaya karşı mücadele ediyor. Mektupla beraber size göndereceğimiz belgeyle, bu canilerin insanlık dışı pratikleri hakkında yeterli bilgi verdiğimizimizi umuyoruz...

Eğer Türkiye'nin doğusunda bu teröristlerin işlediği insanlık dışı suçlar hakkında daha fazla bilgi edinmek istiyorsanız, size bu konuda yardımcı olmaya hazırız." (Feridun Sinirlioğlu, 20 Mart 1987)

Anti-faşistler örgütü, 27 Mart 1987 tarihinde TC elçiliğine gönderdiği aşağıdaki yazıtta iddiaları çürütüp, kendilerini rezil etmektedir. Mektubu olduğu gibi aktarıyoruz: "Sizin 20 Mart'ta yazdığınız mektuptan dolayı buna cevap veremeyi bir görev olarak kabul ettik. Görüldüğü ki siz daha başından değişik düşünen, tek tarafı ve doğru olmayan bilgilerden hareket edildiğini söylüyorsunuz. Bu doğru değildir. Biz sizin devletin politikasını birkaç yıldan beri takip ediyoruz. Bunu, araştırma ve uluslararası basını takip ederek yapıyoruz.

"Kemalist ideoloji, sizin mektubunuzda görüldüğü gibi, sizin vatan'ın ve sizin halk'ın bölünmezliği üzerinde şekillenmiş, bu da Kürt halkına karşı geliştirilen asimilasyon, baskı ve yok etme politikasının temelidir. Irkçılık bir halkı diğerinden yüksek görme, değerli görme ve diğerini aşağılamadır. Sizin de bildiğiniz gibi devletin Kürt halkının ülkesi olan Kürdistan'ı askeri ve siyasi olarak işgal etmiştir. Türkler buraya gelmeden bu halk kendi toprakları üzerinde yaşıyordu. Kendi dil ve kültürünü korumuş bir Kürdistan vardı.

"Bu halk kendi özgürlüğü ve bağımsızlığı için mücadelede istediği yöntemi seçmeye özgürdür. Hollanda direnişçileri de bunu İkinci Dünya Savaşları da bunu İkinci Dünya Savaşları yaptı. Sizin, baskıya, toplu sürgünlere, hava saldırılarına karşı mücadele eden direnişçileri bir terörist olarak lanse etmeniz acayip değildir. Bunu Afrika'daki ırkçı rejim de ANC'nin direnişine karşı söylüyor.

"Hem de sizin verdiğiniz örnekler haklı Kürt direnişinin terör eylemleri değildir. Uludere'de öldürülenler 'köy korucuları'dır. Bunlar, devletinizi para karşılığında tuttuğu çetelerdir. Bunlar askerlere operasyonlarda destek sunuyorlar. Biz

bunları İkinci Dünya Savaşında bizdeki NSB'lerle karşılaştıralırlar. Yukarıda değinilen uyarı eyleminde çocuklar da hayatlarını yitirmiş olabilir, ama bunun sorumluluğu bunlara para veren ve silahlandırılanlara değil mi?"

"Biz şu konuya kanlıyoruz: Kürdistan'da bir terör vardır, bu da devletinizi estirdiği ırkçı, faşist devlet terördür."

Mektuptan da anlaşılacağı gibi, TC dizginsiz faşist terörünü ilerici insanlığın onayından geçirmek istiyor. Bunun için özel şirketlere kendisini tanıtmaları için milyarlarca lira para yatırıyor. Fakat bu halk artık dışarıda da sahipsiz değildir. Bu savaşın bir parçası ve onunla dayanışma içinde olanlar bu zeminde bulunmaktadır. Burası da sömürgeciliğe karşı savaşın yaşandığı bir alandır.

Besbelli ki bugün, Kürdistan halkının öncüsü ve temsilcisi PKK ile sömürgeci Türk burjuvazisinin temsilcisi faşist TC arasında savaş sadece askeri alanda yaşanmıyor. Savaş böyle tek yönlü ve basit değerlendirmek, düşülebilecek en büyük yanılgıdır. Bugün halkımız ile sömürgeciler arasında ideolojik, politik, ekonomik, sosyal, kültürel, askeri vb. yaşamın her alanında işe dış bir mücadele sözkonusudur. Ve gelinen aşamada, Devrimci Direniş Mücadelemiz karşısında sayılan tüm alanlarda TC'nin köşeye sıkıştığı, tam bir çıkmaza saplandığı rahatlıkla görülebilmektedir. Mücadelemiz gelişip boyutlandıkça düşmanın bu çıkmazı da giderek derinleşmektedir.

Gerçeklik böyle iken, sömürgeci Türk burjuvazisi, ülkemiz üzerindeki talan ve sömürden kolay kolay vazgeçmek istememekte, bunun için yaşamın çeşitli alanlarında her türlü yol ve yöntem deneyerek süreci uzatmaya çalışmaktadır. Örneğin; askeri alanda ARGK birlikleri karşısında boşa çıkan, yenilgiye uğrayan her yöntemin yerine emperyalistlerin desteğiyle hızla yenilerini koyarken —ordu sürüleri, polis birlikleri, kontr-gerilla timleri, özel timler, köy koruculuğu adıyla çetecilik vs.— ekonomik alanda "GAP Projesi" ne umut bağlamakta, kültürel asimilasyon politikasına ve asimilasyon eğitime hız vermekte, sosyal yaşamı "tampon bölgeler", "stratejik köyler" ve en son geniş çaplı sürgün politikalarıyla yeni baştan düzenlemeye çalışmakta, dolayısıyla halkımızın kutsal mücadelesi karşısında tutunabilecek için her alanda yoğun bir faaliyet içerisine girmiş bulunmaktadır.

İşte faşist rejimin direniş mücadelemiz karşısında en çok sıkıştığı, çıkmaza girdiği alanlardan bir tanesi de uluslararası alan, dış ilişkiler alanıdır. TC'nin öteden beri bu alanda ulusal kurtuluş mücadelemiz ve öncü gücü PKK'ye karşı nasıl sefil çabalar içerisinde olduğu ve kimlerle işbirliği halinde bulunduğu bilinmektedir. Özellikle '87 yılında yaşanan gelişmeler sonucunda TC'nin bu alanda nasıl derin bir bunalım yaşamakta olduğunu bizzat kendi sözcülerinin ağzından ve burjuva basının sayfalarından açıkla görebilmek olanaklı. Sömürgeciliğe karşı savaşın yoğun olarak yaşandığı dış alanda da, KUKM'ne yönelik izole kampanyasında Türk devleti salt kendi açık kimliğiyle karşımıza çıkmamaktadır. Bu kampanyanın önemli bir halkasını da reformist hain-uşak takımı teşkil etmektedir. Halkımızın yükselttiği haklı direniş savaşına karşı, giriştiği barbar, vahşi ve insanlık dışı uygulamalar nedeniyle tamamen teşhir olan faşist Türk devletinin giremediği alanlar bu hain-uşak kesimler girmekte; yani TC, kendi yapmadığını bu güçler eliyle yaptırarak boşluğu böylece doldurmaktadır. Halkımız PKK-ERNK-ARGK silahlarıyla sömürgecilere ter döktürürken, hain-uşak takımı da tasfiyeci-provokatif saldırılarına hız vermekte, çeşitli emperyalist çevrelerin de desteğini alarak, onlarla bütünleşerek mücadelemize utanmazca dil uzatma çüretini gösterebilmektedirler.

Şimdi, savaşın bütünlüğü içerisinde bakılacak olursa, bu güçlerin uluslararası alanda oynadığı rol tipatip "köy korucuları" adlı milis-çetelerin Kürdistan'da oynadıkları role benzemektedir. Kürdistan'da sömürgeciler, gerilla birlikleri karşısında askeri alandaki iflasını 'köy koruculuğu' adını verdiği ihanet şebekeleriyle nasıl kapatmaya çalışıyor ve direniş savaşımızın gelişmesini engellemek istiyorsa; dışta da KUKM'nin ilerici insanlıkla bütünleşmesi, dolayısıyla doğal müttefiklerinin geniş desteğini alarak muazzam bir gelişme kaydetmesini engellemek için de aynı işleri bu reformist teslimiyetçi-uşak kesimlere gördürmektedir.

İşte Avrupa'daki köy korucuları, bu maskeli uşaklar da, Türk faşist rejiminin üslup ve yöntemiyle mücadelemizi tecrit etmek istemektedirler. Nasıl ki, Özel Harp Dairesi "Anadolu Kadınlar Birliği", "Anadolu Basın Birliği" vb. adlarla mücadelemizi karalamaya çalışan propaganda içerikli bil-

Yıllık iznimi geçirmek için Kürdistan'ın Mardin alanına gittim. Ben alanda olup bitenleri, gerek bizzat kendimin şahit olduğu ve gerekse halkın açıklamalarından olsun bazı gelişmeleri Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin yayın organı olan Berxwedan aracılığıyla halkıma ve tüm devrimci-demokratlara aktarmak istiyorum.

Diyarbakır'da bulunuyordum. Bir gün kahvede otururken, bizimle aynı masada oturan bir Siirt'li arkadaş vardı. Bu arkadaş; sizin mınkanızda halk ile askeriye arasındaki durum nasıldır, diye soru sordum. Bu arkadaş şöyle cevap verdi: Türk sömürgeci sürüleri tüm dağlarımızı yakmışlar. Bu yaz döneminde beslediğimiz ve geçim kaynağı olan davarlarımızı dışarı çıkararak otlatmamızı yasakladılar. Bu nedenle hayvanlarımız hastalanıp ölmektedir. Halkı maddi olarak bu yöntemle açlığa iterken, diğer yandan da amansız bir baskı ve işkence uygulamaktadır. Bir köyden başka bir köye gitmemiz engellenmektedir. Yine köyden çıkıp başka bir alana giderek çalışıp

KUKM'nin Öncü Gücüne Gücünüzü Katın

geçimimizi sağlamayı da engellemektedir. Köylerimiz adeta bir esir kampı durumundadır. Ben, yaşadıklarımızdan örnek verebilirim:

İlişkilerimizi ulusal kurtuluş mücadelesinden kesmek için yalnız bizim köyden 10 kişi işkence ile öldürüldü, diğer köylüleri de tehdit ederek "eğer Apocularla ilişkilerinizi kesmezseniz hepinizi öldürürüz" tehdidinde bulundular. Halkımıza işte bunlar yapılmaktadır. Ayrıca kadınlarımızı da cırlı çıplak ederek götürüp haftalarca askerlerin içinde bırakmaktadırlar. Halk baktı "ne malımız kaldı, ne namusumuz kaldı ve ne de dinimiz kaldı. Bu nedenle, hepşi çocuklarını alıp Partiye katıldılar..."

-Yani hangi partiye katıldılar, hangi partiyi kast ediyorsunuz?

"Hangi partiyi sanıyorsunuz ki, tabii ki Apoculara katıldılar" diye coşkuyla, gözlerinde parlayan bir umutla cevap verdi.

Bir gün Diyarbakır'dan kazaya doğru giderken, 3 yolcu gittiğim yol üzerinde el kaldırıncaya arabama aldım. Kazanın girişinde sömürgeciler ışık işaretleri vererek bizi durdurdular. "Kimlik kontrolü var, kimliklerinizi verin" diyen polislere kimliğimi verdim, ve kontrol edip bana idare ettiler. Arabama aldığım yolculardan da kimlik istediler. Bu arkadaşlarım: "Biz Mazı-daglıyız, yani zaten biz buralıyız" dediler. Polisler: "Olsun bilmiyoruz musunuz biz her gün sizin için ölü veriyoruz" diye cevap verdiler. Gerçekten

de kendilerinin itiraf ettikleri gibi büyük korku ve panik içinde oldukları her hallerinden belliydi. Bir kez Kürdistan'ın dağı-taşı hepsi, gözlerinin önünde birer çalı-diken haline gelmiştir, nereye basıyorlarsa dikenler hemen ayaklarına batıyor. Büyük korku ve tedirginlik: işte, aha burada vuruluruz, aha şurda vuruluruz, ölümün saat ve saniyelerini bekleyen ruh halleri her davranışlarına yansıyor. İnsan bunu rahatlıkla sezebiliyordu. Biz, polislerden uzaklaşırken arabamda bulunan işçiler kendi aralarında yavaşça konuşuyorlardı. İçlerinden biri: "Görüyor musunuz nasıl da karkuyorlar" dedi. Diğerleri de: "Yahu niye korkmasınlar ki! Eruh ve Şemdinli'de başlayan savaş her tarafa yayılıyor" diye durum değerlendirmesi yapıyorlardı... Ertesi gün Diyarbakır'a yeniden giderken Türk sömürgeciliğinin 15 Ağustos'ta düzenlediği hava saldırısı gününüzdü. Geçtiğimiz yollarda bir saldırı hazırlığı içinde olduklarını her halıyla yansıtıyorlardı. Bir yandan hava saldırısının hazırlığı yapılırken, diğer yandan da yollardan kenarlarına tank, tanker, askeri reol, konvoy biçiminde diziliyordu. Yolda bunları izlerken yanımda da kayınpederim vardı: "Bunların haline bak, daha savaşın başlangıcındayken böyle rezil olmuşlar, yarı savaşın içinde ne yaparlar" diye sordu. Halk arasında konuşulan bir durum da şu: "Askerler savaşmaktan korktuklarından, bu savaşta katılmamak için askeri araçlarını devirmekte ve yaygın

olarak kendi kendilerini vurarak yaralamaktadırlar." Evet, halkımızın da kendi günlük yaşamında tanık olduğu gibi, bugün Türk sömürgeciliği Kürdistan'da gelişen ulusal kurtuluş mücadelemiz karşısında her türlü metoda başvurarak kendisini ayakta tutmaya çalışmaktadır. Bir yandan tüm dünya gericiliğine dayanırken, diğer yandan ülke içinde gerici zoruna başvurarak baskı, katliam, soykırım ve her türlü psikolojik savaş biçimlerini uygulamaktadır. Ben burada yine sözü konuştuğum bir yurtsevere bırakıyorum: "Bir gün kontr-gerillalar, Siirt'te 'biz Apocuyuz, acıkmışız, bize ekmeğin verin' diye bir aileye uğruyorlar. Kapıyı açan kadın bunların Kontr-gerilla olduğunu anlayınca ekmeğe vermeye çalışıyor. Bu durum karşısında hiddetlenen kontr-gerillalar kadını öldürüyorlar. Ardından da propaganda yaparak 'Apocular bir kadından ekmeği isterken, ekmeğe vermeyen kadını öldürmüşler. Evet, biz bu yaşananlara daha yeni tank olmuyoruz" demektediri.

Sonuç olarak diyeyim şu: Yurtseverler, ilerici-demokratlar! Eger gerçekten de bir nebze de olsa insanlık kanını taşıyorsanız, insanlık onurunun daha fazla ayaklar altında ezilmesi istemiyorsanız ve insanca yaşamak istiyorsanız, halkımızın çektiği acı-ızdır-ıraplara, maruz kaldığı baskılara, katliamlara mahkum edildiği, insanlık dışı yaşama dur demek için bu halkın ve sizlerin umut gücü, kurtuluş yolu olan KUKM'nin öncü gücüne gücünüzü katın. Hiçbir fedakarlık yapmaktan çekinmeyin. Helim

Proletarya Enternasyonalizmini Anadolu'da Gerçekleştirelim

Anadolu'nun Türkiye kesiminden, doğru ve yanlışlarıyla oldukça uzun bir devrimci savaşının deneyiminden geçen bir devrimciyim. Ezen ulusun bir devrimcisi olarak artık daha fazla susmanın mümkün olmadığını inanıyorum. Bu nedenle de, burada kısaca düşüncelerimi açıklamamın, iki ulusun devrimcilerinin, Türk ve Kürt devrimcilerinin ortak düşmana karşı birlikte savaşmalarına yararlı olacağı kanısındayım. Hep bildiğimiz bir gerçek var: Türkiye devrimci hareketi -Türkiye solu'nun çok uzun bir süre ulusal sorun konusunda-, Kürt sorunu konusunda doğru bir tavır alamamış, bu alanda tarihsel sınavını başaramamıştır.

İster Türkiye solu'nda küçük-burjuvazinin sınıfsal karakterinin çok ağırlıklı olmasından kaynaklansın, ister Kemalizmin Türkiye solu'nu uzun süre vasayet altında tutmasından gelsin, isterse de komünist oluşumun cılızlığından ve ideolojik sağlığından etkilensin, bu yadsınmaz bir gerçektir.

60'lı yılların ikinci yarısından sonra ve 70'li yıllar içinde, ilk kez bu alanda bazı olumlu adımlar atılmış, doğru yaklaşımlar belirmişti. İsmail Beşikçi'nin bilimsel çalışmaları, bir dizi sol politik örgüt tarafından "ayrılma hakkının" artık teorik düzeyde de olsa kabul edilmesi, Kürdistan'ın geriliminin nedeni Kürdistan'ın sömürge durumundan kaynaklandığı bazı Türkiye sol politik örgütlerince kavranılması vd. leri bunlar arasında sayılabilir.

Ve ama, tüm bu olumlu eğilimlerin pratiğe yansımaması ve de şu ya da bu

biçimde, gizli veya açık biçimlerde Türk milliyetçiliğinin Türkiye solu'nu içten içe bir kurt gibi kemirmesi olgusu devam ettiği için, Kürt halkının ve Kürt devrimcilerinin Türkiye solu'na karşı duydukları haklı güvensizlik duygusu sona ermemiştir.

İşte böyle bir tarihsel bağlam içinde, Kürdistan'da devrimci Kürt örgütlerinin kurulup, güçlenmesi ve bunların arasında da PKK'nin giderek ön plana çıkması sürecini hep birlikte yaşadık.

1980'deki askeri-faşist darbeden sonra Türkiye ve Kürdistan devrimci örgütleri arasında yeniden gelişme eğilimi gösteren birlikte savaşım platformları ne yazık ki uzun süre yaşamadı.

1984'ten sonra ise yepyeni bir oluşum Anadolu toprağında, -Kürdistan kesiminde- kendini göstermeye başladı. PKK-ERNK-HRK önderliğinde Kürt halkının ulusal kurtuluş savaşımı giderek tüm Kürdistan'ı kapsadı. Zaten kısmi işgal altında olan Kürdistan'a Türk ordusunun 3/4'ü yığıldı. Türk devleti Kürt halkının savaşımını kırabilme, PKK'yi yok edebilme için tüm olanaklarını seferber etti: Toplu kırılmalar, toplu sürgünler, faşist elemanlardan oluşturulan köy millisleri, böl ve yönet yöntemleri, vd. leri. Ama her şey rağmen bu savaşım kılmadı. Üstelik giderek derinleşip yaygınlaşarak ve dalbudak salarak devam ediyor. Kürdistanlı devrimciler PKK-ERNK-HRK önderliğinde Türk ordusuna ağır kayıplar verdiriyor, Türk devletinin oyunlarını

bozuyor, tek sözle, uzun süreli bir halk savaşımını başarıyla sürdürüyorlar. Bu durum, Anadolu toprağında yeni bir durumdur. Belki de, Anadolu halklarının ulusal ve sosyal kurtuluşlarının müjdecisidir. Bunu ileride tarih gösterecektir.

Peki ama, bu yeni koşullarda, bu önemli tarihsel kavşakta, Türkiye solu ne yapıyor?

Sorunun yanıtı, ne acıdır ki, yine önceki dönemler gibi büyük ölçüde olumsuzdur. Türkiye solu büyük çoğunluğu ile Kürdistan'daki bu savaşımaya destek olmak, onunla şu ya da bu biçimde bağlaşıklık kurmak yerine, bu savaşımı yalnız bırakıyor ve hatta denilebilir ki, bu savaşımın başarısızlığa uğramasını dört gözle bekliyor. Ama, Kürdistan'daki bu savaşımın başarısızlığa uğramasının kendisi için de başarısızlık olacağını görmüyor. Tek sözle, tarihsel sınavda yine sınıfta kalıyor.

Oysa unutulmaması gereken bir dizi gerçek bugün Türkiye solu'nu yakıcı biçimde sorgulamakta ve onu keskin bir sınava çağırılmaktadır.

Nedir bu gerçekler, kısaca görelim: Her şeyden önce, bu konuda Türkiye solu'nun önünde duran ilk soru şudur: Kürt halkının ayrılma hakkını, yani ayrılıp bağımsız devlet kurma hakkını hiç ikircimsiz destekliyor musun, desteklemiyor musun?

İkinci soru şudur: Türkiye işçi sınıfını, Türkiye emekçileri proletarya enternasyonalizmi ilkelerine göre eğitmek, Kürt halkının savaşımı-

nın haklılığını onlara kavratmadan mümkün olur mu, olmaz mı?

Üçüncü soru ise şudur: Kürdistan'da PKK-ERNK-HRK önderliğinde yürütülen ve Türk devletinin köklerini sarsan savaşım, Türkiye devrimi için de bir tarihsel şans yaratıyor mu, yaratmıyor mu?

Görünen köy kılavuz istemez. Soruların yanıtı açıktır:

Bugün Kürdistan'da, PKK-ERNK-HRK önderliğinde yürütülen savaşım, ortak düşmanımız olan Türk devletinin köklerini sarsmaktadır. Bu, bütün Türkiye solu için tarihsel bir şanstır. O halde, bu savaşımı her türlü biçimlerde desteklemek Türkiye solu için bir görevdir. Çünkü bu, Anadolu'da devrimci açılıma yol verebilir.

Ama bu devrimci açılım, ancak ve ancak yığınların, Türkiye işçi yığınlarının bu savaşımaya katılımı ile mümkündür. Türkiye işçi yığınları ise proletarya enternasyonalizmi ruhu ile eğitmeden, onlara Kürt halkının devrimci savaşımının haklılığını kavratmadan gerçekleşemez.

Bütün bunların temelinde yatan ise, Türkiye solu'nun, Kürt halkının ayrılmaya hakkını hiç ikircimsiz desteklemesine sınıfsız bağlıdır.

Unutmamak gerekiyor: Başka ulusların ezen uluslar özgür olmadığı gibi, ezen ulusların devrimcileri ezilen ulusların özgürlük savaşımına destek olmadıkları ölçüde devrimci de değildirler.

Baskılar, Sürgünler, Kırımlar ve Aldatmacalar!

Despot Osmanlı İmparatorluğundan beri Türk devlet egemenliğinin Türk olmayanlara karşı uygulamaları sürekli baskı, kırım ve sürgünlerle sürüp geldi.

Başka halkların topraklarını işgal eden, diğer ulusları egemenlikleri altına alan, yayılmacı sömürgeci, militarist yönetimler egemenliklerini sürdürülebilmek için baskıdan, zulümden, kırım ve sürgünden başka bir yol izleyemezler.

Oysa atalarıyla övünen Türk uluscuları, her türden renkleriyle Osmanlı İmparatorluğunun Türk olmayan uluslara karşı "adil" davrandığını onların ulusal özelliklerine müdahale etmediğini belirtip geçmişlerine övgü yapıyorlar.

Bir kez bu tarihte, bilime karşı utanmazca bir görüş olduğu gibi, Osmanlı yayılmacılığını, sömürgeciliğini haklı ve meşru göstermeye çalışan bir görüştür. Gerçeklere ters, ırkçı, şoven bir görüştür.

Osmanlılar, birlerce, on binlerce müslüman olmayan ulusların çocuklarını alıp, acımasız bir biçimde Yenigeri Ocaklarında köle asker durumuna getirirken onlara nasıl oluyor da adil davranıyorlar... Orta Asya'dan birkaç aşiret biçiminde Bursa'ya gelip yerleşen Osmanlılar nasıl oluyor da nüfuslarını milyonlara çıkarabiliyorlar? Sömürgeci bir devletin sömürgeleştirdiği topraklarda adil olması mümkün müdür? Türk olmayan ulusları kendisine zorla bağ ediren bir yönetimin onların ulusal varlığının korunmasına izin verir mi? Tarihten birazcık bilgileri olanlar Osmanlıların ne denli kan dökücü, ne denli halk düşmanı, uygurluk düşmanı bir yapıya sahip olduklarını bilirler...

Osmanlıların ulusal baskı ve zulümlerinden payını diğer ulusların yanında Kürt ve Ermeni ulusları da en ağır biçimde aldılar.

1800'lerin başlarında tüm dünyada ulusal hareketlerin, ulusal bağımsızlık savaşlarının baş gösterdiği bir dönemde Osmanlı devletinin bağımlılığında bulunan tüm halklarda da baş kaldırırlar, örgütlenmeler, ulusal köleliğe karşı isyanlar başladı...

İşte bununla birlikte Osmanlılar da gerçek yüzlerini daha açık bir biçimde ortaya koymaya başladılar... Balkan yarımadasında, Arabistan'da, Ermenistan, Kürdistan'da tarihte eşine az rastlanır kırımlar, sürgünler ve baskılar doruk noktasına vardı.

Rum, Bulgar, Arnavut, Arap, Çerkez, Ermeni, Kürt... halklarının ulusal hareketlerine karşı, Osmanlılık ve hilafetçilik görüntüsü yok oldu.

Diğer emperyalist ve sömürgeci devletlerin yanında tıranktan düşen Osmanlı İmparatorluğu eski egemenliğini elde etmek için yeni bir biçime büründü...

İtihat ve Terakki yönetime gelerek önce "Hürriyet", "Kardeşlik" sloganlarıyla Türk olmayan ulusları oyalamaya, aldatmaya çalıştılar...

Bu aldatmacada Osmanlılık fikriyle, görünümüyle gerçek yüzlerini örtmeye çalıştılar...

Ancak bunun bir aldatmaca, bir oyalama, sömürgeci iktidar etmenini yeni bir biçimde sürdürülmesi olduğu kısa zamanda ortaya çıktı. Ulusal hareketler boyutlandı. Bunun üzerine İttihatçı paşalar ulusal hareketleri kanla bastırmaya giriştiler...

Eflak-Buğdan, Bulgaristan, Yunanistan, Sırbistan, Arnavutluk teker teker Osmanlılardan koparak bağımsızlıklarına kavuştular. Bu durum ırkçı, şoven, yayılmacı, militarist İttihatçıları daha da azgınlattı. Balkan savaşında ağır bir yenilgi aldılar... Artık Osmanlılık ve hilafetçilik yutturmacası bir daha görünmemek üzere tarihin karanlığına gömüldü...

İttihatçılar Alman emperyalizmiyle işbirliğine girecek eski etkinliklerinin, sömürge egemenliklerinin peşine düştüler. "Cihadı Ekber" ilan ederek Türk, Arap, Kürt ve diğer müslüman uluslardan yüzbinlerce masum insanın kanına girdiler...

Birinci emperyalist paylaşım savaşını aynı zamanda İttihatçı paşalara Kürtleri ve Ermenileri sürgüne yollama ve jenosit uygulama olanağı da verdi... Balkan yarımadası elden çıkmıştı... Arabistan'da, Yemen çöllerinde ve Libya'da kitle katliamları tüm gücüyle sürüyordu. Gözü dönmüş Turancılar, kaybettiklerinin yerine yenilerini koymak, Kafkasya'ya, Türkistan'a ulaşmak için yüzbinlerce insanın kanı pahasına ırkçı, yayılmacı, politikalarında ısrar ettiler... Bu çabalarının yanısıra daha ilk savaş topunun patlamasıyla Kürt ve Ermeni halklarına yöneldiler. Sultan V. Reşat'ın imzasını taşıyan bir kararla 700 bin Kürtü yerinden yurdundan kopararak, Kürdistan'dan sürdüler. Bu sürgün esnasında onbinlerce Kürt yorgunluk, açlık ve hastalıktan öldü. Onbinlercesinin akibeti bilinmedi... Göç ettirilen Ermenilerin bir milyonu aşkın kesimi katliama uğratıldı... Hala solcusu, sağcı, ortacı olarak bilinen yazar, çizer, bilim adamı olarak ortaya çıkan "kemalist" gürub bu cinayetlerin, ulusal yok etmenin olmadığını ileri sürüyor... Çocukları daha inandıramayacak sahte, aşağılık, yalan savlarla bugün de bu görüşte olduklarını gösteriyorlar...

Türklerin yenilgisi ve Mondros mütarekesi bu kırım ve sürgünlere ara verilmesini dayattı.

İttihatçıların yönetici kesimi arkalarında milyonlarca masum insanın kanı ve acısını bırakarak çekip gittiler. Onlardan sonra kurulan "Divan-ı Harp Mahkemesi" bu cürümlerin İttihatçı tarafından yapıldığını karara bağladı. İttihatçı yöneticilerin bir kısmı, başta olanları kaçıp gittiler. Ama İttihatçılık silinmedi.

İttihatçı artıkları M. Kemal, İ. İnönü, Celal Bayar, Refet Bele, A. Fuat Cebeşoy, Kazım Karabekir, Rauf Orbay ve diğerleri "Müdafai Hukuk" cemiyetlerinde yeniden örgütlenerek, "Kuva-i Milliye" adıyla yeni güçler oluşturular.

Yeni girişimin asker ve sivil kadroları İttihat ve Terakki cemiyetinin eski subayları, sivil unsurları, eşraf, ağa ve bey takımıydı. Bu kez Osmanlılığın yerine "Enasır İslamiye" sloganı geçti. Türkiye'deki tüm İslam toplulukların birbirlerine eşit ve kardeş olduğu aldatmacası ırkçıların yeni silahıydı...

Cumhuriyet kurulduktan sonra bundan söz edilmez oldu. Bunun yerine bir Türk'ün dünyaya bedel olduğu, Türklerin muhtaç olduğu kudretin damarlarındaki asil kanda mevcut olduğu ırkçı belgiler geldi. Eski İttihatçılar gibi, yenileri de durumlarını sağ-

lamlaştırır sağlamlaştırmaz gerçek yüzlerini göstermekten geri durmadılar.

Yeni Kürt ulusal hareketleri başlar başlamaz da kitle katliamları, sürgünler birbirini kovaladı.

Ulusal hareketler karşısında Türk ırkçılar, iki yola başvurmak durumundaydılar... Jenosit ve eritme. Eritme için en etkili yolu sürgünlerde buluyorlardı. Kürdistan'dan zorla kopararak Türklerin bulunduğu yerlere iskan edip onların eritilmesi bu yolla sağlanacaktı. Bunun yanında Kürtlerin boşaltıldığı yerlere de Türkler getirilip yerleştirilerek Kürdistan'ın demografik yapısı bozduculacak ve Türk yönetiminin eski memurları, ajanları Kürdistan'da bir "Muhaberat" ve "propaganda" kümesi oluşturacaktı...

Bu amaçla Şeyh Said isyanıyla hemen hareket geçildi. 10. Kanunievvel 1925'te çıkarılan 675 sayılı kanunla işe girişildi.

O günden bu güne çeşitli değişikliklerle süregelen 25 "İskan Kanunu" çıkarıldı. Bunların en önemlisi olan ve günün koşullarına göre birtakım değişikliklerle uygulamada bulunan 14 Haziran 1934 tarih ve 2510 sayılı "İskan Kanunu"dur. Buna göre "Türkiye" üç bölgeye ayrılıyor: I. Bölge Kürdistan'dır. II. Bölge Türkiye'nin Akdeniz, Ege ve Marmara Bölgeleridir. III. Bölge "Yer Sihat, İktisat, Kültür, Siyaset, Askerlik ve İnzibat sebepleri ile boşaltılması istenilen ve iskan ve ikame yasak edilen" bölgedir. (Bunlar Ağrı, Sason, Van, Kars'ın güneyi, Diyarbakır'ın bazı kesimleri, Bitlis, Bingöl ve Muş'un bazı kesimleri ile diğer bölgelerden de birkaç yerdir.)

1983'te askeri faşist cuntla bu yasanın özünü koruyan yeni bir "göç" yasası çıkardı...

Bu yasanın uygulama olanakları araştırıldıktan sonra ilk kez Tunceli'de çalışmalara başlandı. 434 köyü olan Tunceli'nin 233 köyünün bu bölgenin "Milli Park" haline getirileceği gerekçesiyle Anayasa'nın 69. ve 170. maddeleri uyarınca "orman sınırları dışına" çıkarılması amacıyla ön çalışmalara girişildi.

Bunun gönüllü olacağı, gitmek istemeyenlerin kalabilecekleri belirtildi... Akdeniz ve Ege bölgesine "iskan ettirilecek" olan köylülere sosyal hizmetler vaad edilerek özendirilme propagandaları başlatıldı...

Oysa amaç açık ve İskan Yasası herkesin gözü önünde...

Kürt ulusal hareketinin boyutlandığı her dönemde, Osmanlılardan başlayarak günümüze kadar zaman geçirilmeden hemen Kürt halkının toplu bir biçimde Kürdistan'dan koparılması için hareket geçiliyor... Buna çeşitli kılıflar, gerekçeler bulunarak dünya kamuoyu yanıltılmaya ve Kürt ulusu aldatılmaya çalışılıyor.

Buna karşı solcu, devrimci geçinen Türk basını, bilim adamı geçinenleri, demokratın diyenleri ses çıkarmıyor. Ses çıkarmadıkları gibi ortalık bulandırıcı ve bu konuyu unutturucu yeni ve yuduruk konuları ortaya atıyorlar.

Günler günü, devrimcilik görüntüsü altında "Türban" sorunu tartışıldı ve kitlelerin dikkati buraya çekildi... Ardından "Rabita" olayı işlenmeye başlandı. Toz duman yaratılarak ve üstelik "solculuk" yapılarak bu konu ortaya geldi.

Kürt ulusunun ulusal varlığı, ulusal hareketi karşısında faşistlere taş çıkartacak ırkçılıkta dikilenler "devrimci", "solcu" yaygaralarla "Rabita" olayı diye bir olayı gününü işliyor, sözümona "ilericilik" yapıyorlar...

Bu toz duman içinde kitlelerin geçiği görüp öğrenmesi, dünya kamuoyunun faşist, ırkçı uygulamaları, sürgün girişimlerini, askeri operasyonları, sınır ötesi hava bombardımanlarını unutmaması isteniyor...

Bunlar, soykırımcı, eritmeci, Turancı, İttihatçıların, ardından aynı politikanın yeni koşullardaki uygulayıcısı Kemalcilerin ve onların bugünkü uzantılarının propagandistleri, borazanlarıdır.

Kürt ulusu her türlü ulusal hak ve özgürlüklerinden yoksun, açlık, işsizlik, yarışanlık karşı karşıya ve en küçük uygurluk hizmetlerinden mahrumken "Türban" ve "Rabita" olaylarının Türkiye'de "ilerici, demokratların" ana sorunu olması nedensiz olamaz. Bu bir yalan ve aldatmacadır... Elbetteki emperyalizmin güdümünde, sömürgeci, saldırgan, faşist bir yönetim Suudi Arabistan ve onun örgütleriyle ilişkili olacak. Bu bilinmesi gün bir şey midir. Yıllar yılı dünyanın tüm gerici güçleriyle devlet olarak ilişkileri sürdürülürken, bugün birden bire mi Türk devleti gericeleşti? Faşist bir yönetimin dinsel dayanak bulması, ona yaslanması kadar doğal ve kaçınılmaz ne vardır? Yıllar yılı "devrimci ordu" masallarıyla insanları uyutanlar şimdi bu "devrimci ordularının" en üst yöneticilerinin böylesi ilişkilerinin olması "sol görünümle" nereye götürmek istiyorlar?

Bunlar günümüzün yeni uyutmacıları, yeni aldatmacalarıdır. Kemalizm için yarışan insanlardan bundan başka bir şey beklemek de zaten mümkün değildir. Gece gündüz bir tekerleme halinde demokrasiden, demokratik hak ve özgürlüklerden bahsedenler Kürt ulusunun varlığını yadsıyarak, faşist Türk ordu ve güvenlik güçlerinin Kürt halkına giriştikleri saldırı ve katliamlara alkış tutarak "demokrat", "ilerici", "solcu", "yurtsever" olduklarını mı sanıyorlar?... Üstelik halk düşmanı, özgürlük düşmanı Kemalizme övgüler yakarak mı demokrasi savaşını veriyorlar?

Ama unutulmasın ki Kürt halkı bu sürgün, katliam, özümseme, ırkçı-şoven, faşist baskı ve zulüm altında yüz yıllarca varlığını koruyup bugüne ulaştı... Şimdi özgürlük kavgasını bu koşullarda daha da güçlendirip yeni doruklara tırankandırıyor... Aldatmacalar Türk ırkçılığını dün olduğu gibi bugün de eslenişe çıkaramayacaktır. Çünki toplumsal gerçekçe, bilime ve tarihe karşıttır. Kürt halkı Türkiye'nin ezilen ve sömürülen sınıf ve tabakalarının örgütlü bağlaşığını kendi özgürlüğünü kendisi elde edecek... Her şeye, her engele ve her güçlüğe karşın bunu gerçekleştirecektir. Zindanlara, işkencehanelere bunun için giriliyor ve bunun için can veriliyor... "Mecburi iskan"lar, kırımlar, bugüne kadar ne sonuç verdi? Masum Kürt insanların ülkesinden koparılması, onların benliğini yok etmeye yetecek midir? Kürt ulusunun özgürlük istemini kolay kolay sindirmenin mümkün olmadığını bilenler şimdi bu telaşa saldırıyorlar, zulüm yöntemlerini biliyorlar ve yalan ve aldatmaca başvurularını daha da yoğunlaştırıyorlar... Zulüm, baskı, kırım, sürgün ve en önemlisi aldatmaca dünyanın hiçbir yerinde kalıcı olmadı. Kürdistan'da da olmayacak...

ULUSAL KONGRE, BAĞIMSIZLIK VE ÖZGÜRLÜK MÜCADELEMİZDE GÜÇLÜ BİR ADIM OLACAKTIR

Bugün halkımız, tarihinin en kritik, fakat gelişme ve kurtuluş olanaklarının da en fazla olduğu bir dönemini yaşamaktadır. Kürdistan üzerinde sürekli bir gelişme kaydeden sömürgeci egemenlik bugün büyük bir parçalanma ve çürüme içinde bulunmaktadır. Buna karşılık halkımızın bilinçlenme, örgütlenme ve eyleme kalkma durumu tarih boyunca görülmemiş bir gelişme düzeyine ulaşmıştır. Bütün bunlar, Kürdistan'ı çok yönlü bir savaş alanı haline getirmiş, halkımızı yeni bir yaşam içine sokmuş, tarihi ve sosyal kurtuluş görevleriyle yüzyüze bırakmıştır.

Ülkemiz ve halkımız üzerinde yüzyıllardır gelişme kaydeden sömürgecilik, bugün en çabucuk bir yapı ve dünyanın en vahşi, en barbar ve en gerici bir yönetimi olarak karşımıza çıkmaktadır. Özellikle içinde bulunduğumuz yüzyılın ilk çeyreğinde şekillendirilmeye çalışılan sömürgeci yapı bugün büyük bir dağılma ve parçalanma içindedir. Kürdistan'ı parçalayan sömürgeci egemenliklerin 1950 ve 60'lı yıllardaki ittifak ve birliklikleri artık gerilerde kalmıştır. 1970'li yıllarda bölgemizde ve ülkemizde yaşanan gelişmeler düşman cepheye yaratılmış olan birliği önemli ölçüde bozmuş, bu durum 1980'li yıllara, derinleşen çelişkiler temelinde ortaya çıkan şiddetli mücadeleler ve savaşlar olarak yansımıştır. Bu dönemde ve bu ortamdan da yararlanarak gelişen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ise bu çelişki ve çatışmaların daha da derinleşmesine ve basit biçimlerde çözümlenmez hale gelmesine yol açmıştır.

Bugün Kürdistan'ı egemenlik altında tutan sömürgeci güçlerin durumu kısaca böyledir. Büyük bir çelişki ve çatışma ortamı derinleşerek devam etmektedir. Sömürgeci güçler arasındaki bu çatışmalı durumun çok yönlü ekonomik, siyasal, tarihi, ulusal, dinsel, bölgesel ve uluslararası nedenleri vardır. Köklü çözümler arayışları temelinde sürekli gündemleşen ve kendisini şiddetle hissettiren Kürdistan Ulusal Kurtuluş Sorunu ise bu ortamı daha da derinleştirmektedir. Sorunların çok yönlü ve köklü olması köklü çözümleri gerektirdiğinden mevcut durum basit biçimlerle değiştirilememektedir. Bu da sömürgeci güçler arasındaki durumun derinleşerek devam edeceği anlamına gelir. Düşmanların yaşadığı çelişki, çatışma ve çürüme ise Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin geliştirilmesi açısından elverişli bir ortam oluşturmaktadır.

Kürdistan'ı egemenlik altında tutan sömürgeci güçler arasında faşist Türk sömürgecilerinin durumu en önde gelmektedir. Bu gücün uyguladığı sömürgecilik, dünyada eş görülmemeyen en barbar ve tahripkar sömürgeciliğdir. Yüzyıllar boyu olduğu gibi, bugün de bütün barbarlığı ve vahşetiyle Kürdistan üzerine saldırmakta, halkımızı toptan imha edebilmenin yollarını araştırmaktadır. Yine Kürdistan'ın yarısından çoğuna hükmetmekle yetinmeyerek, tümünü elde etmenin yoğun hesaplarını yapmaktadır.

Böyle vahşi bir sömürgecilikle halkımız bugün her alanda yoğun bir savaş sürdürmektedir. "Kürdistan'da her şeyi hallettim, bitirdim" dediği bir anda ortaya çıkan ve sürekli büyüyen bir güç olarak gelişen ulusal kurtuluş hareketimiz karşında Türk sömürgeciliği büyük bir güç kaybına uğramış, sürekli gerileme içinde ciddi bir yıkım sürecine girmiştir. 1970'li yıllarda doğup gelişen mücadelemiz karşısında tutunamayan sömürgeci egemenlik, 12 Eylül faşist-askeri darbesiyle tüm gücünü ortaya koymak, en çok güvendiği gücü olan ordusunu bütün yönetimin başına geçirmek zorunda kalmıştır. Bu biçimde yedi yıldır yaşanan süreç gözler önündedir. Dünya çapında görülen en büyük örnekler arasında yer alan zindan direnişçiliğinin ve yurt dışında geliştirilen devrimci mücadelenin bir somutlaşması olarak ortaya çıkan şanlı 15 Ağustos devrimci atılımı ve Kürdistan'da kökleşerek gelişen devrimci savaş, faşist Türk ordusunu da işlemez kılarak, faşist-sömürgeci rejimi yaşayamaz hale getirmiştir.

Faşist Türk sömürgeciliği bugün her şeyiyle Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketine karşı mücadele etmekte, fakat yediği ağır darbeler sonucunda hızlanan yıkılma sürecini durduramamaktadır. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin gelişimi içte ve dışta bu rejime bir dizi siyasal yenilgi aldırılmış, siyasal tecritini önemli ölçüde geliştirmiştir. Bugün bu durum büyük bir siyasal kuşatma hareketi olarak ilerlemektedir. Yine ulusal kurtuluş mücadelemizin örgütlü, tedbirli ve direngen gücü karşısında faşist-sömürgeci rejimin yürüttüğü özel savaş birçok alanda işlemez kalmıştır. Siyasal ve askeri alanda uygulanan özel savaş yöntemlerinin birçoğu yenilgiye uğramış, faşist-sömürgeci rejim "tüm halkı sürgün etmek" gibi çılgınca yöntemleri gündemleştirmek zorunda kalmıştır.

Faşist-sömürgeci rejimin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi karşısında aldığı ve

nihai sonuç doğrultusunda ilerleyen yenilgi, içine düştüğü çaresizlik Türk egemen sınıflarının tarih boyunca yaşadıkları en büyük yenilgilerden bir tanesidir. Bugün bu süreç, egemen sınıfın tümünden tarih sahnesinden silinmesi doğrultusunda hızla ilerlemektedir. Bunu gerçekleştirmekte olan en büyük kuvvet Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesidir. Bugün bu mücadele dev bir atılım içinde bulunmaktadır. Bunun etkisi ile de, Türkiye emekçi kitlelerinin mücadelesi belli bir gelişme dönemi içine girmektedir. Türkiye'de ekonomik, sosyal, kültürel bunalım en yüksek düzeye ulaşmış, halk kitleleri yaşayamaz hale gelmiştir. Bu ortamda, faşist-sömürgeci rejimin politikaları işlemez, politika ürememektedir, günlük politikalarla ve en kaba şiddete dayanan tahrip yöntemleriyle günler kurtarılmaya çalışılmaktadır. Düşmanın içinde bulunduğu ağır bunalım, çöküntü ve çaresizlik, kurtuluş mücadelesini geliştirmek ve düşmanı nihai yenilgiye götürmek için çok önemli ve tarihi bir fırsat durumundadır.

Düşmanın yaşadığı bu duruma karşılık, zengin bir devrimci potansiyele sahip olan ulusal kurtuluş mücadelemiz, bugün kalıcı pratik sonuçlar yaratacak olan büyük bir atılımın içinde bulunmaktadır. 15 yıllık mücadele süreci içinde zaferi garantileyen güçlü bir önderlik yaratmış, zengin bir pratik mücadele tecrübesine sahip olmuş, Ulusal Kurtuluş Cephesi ve Kurtuluş Ordusu'nun kuruluşunda önemli adımlar atmış ve milyonların gücünü birleştiren bir hareket konumuna ulaşmıştır. Bugün bütün parçalandaki ve yurt dışındaki halkımızın gücünü büyük ölçüde ulusal direniş mücadelesinde birleştiren, Cepheleşme ve Ordulaşma doğrultusunda büyük bir çabayla ilerleyen ve devrimci savaşı her alanda sürekli geliştiren bir ulusal kurtuluş hareketi düzeyinde bulunmaktadır. Sıfırdan başlanarak ve kendi gücüne dayanılarak geçen süreçte böyle bir hareketin ve mücadelenin yaratılması, mevcut elverişli koşullarda ve böyle bir güce dayanılarak yürütülecek mücadelenin önümüzdeki dönemde çok büyük gelişmeler kaydederek Kürdistan'da yeni bir egemenlik yaratacağını açıkça göstermektedir.

İşte böyle bir ortamda, faşist Türk sömürgecileri ile halkımız arasında süren ve sürekli büyüyen şiddetli savaş içinde, faşist-sömürgeci düşman ciddi bir çöküş içinde bulunurken, ulusal direniş mücadelemizin büyük bir atı-

lımı yaşadığı koşullarda, bu gelişmeleri büyük bir zirvede birleştirmeyi hedefleyen Kürdistan Ulusal Kongresi'nin gerçekleştirilmesi gündemleştirilmektedir. Mevcut gelişmeler böyle bir kararın en doğru karar ve bu uğurda harcanan çabaların mücadelenin geliştirilmesi yolunda harcanan değerli çabalardan bir tanesi olduğunu göstermektedir.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin her alanda sağladığı gelişmeleri bugün bir Ulusal Kongre'de somutlaştırmak büyük bir öneme sahiptir. Kongre, şimdiki kadar sağlanan kazanımları en üst düzeyde birleştirerek yeni gelişme döneminin en sağlam bir zemini ve hızlandırıcı gücü olacaktır. Halkımızın siyasal ve silahlı ordulaşmasında, Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin örgütlenmesi ve Halk Kurtuluş Ordusu'nun kuruluşunda, bu alanlarda örgütlenmiş kitle gücüne ulaşılmasında büyük bir aşamayı teşkil edecektir. Ulusal kurtuluş politikasının her alanda uygulanmasının, politik, örgütsel ve askeri faaliyetlerin önemli bir atılım kaydetmesinin, içeride halkın örgütlü birleşik gücünü yaratırken uluslararası alanda da ulusal kurtuluş hareketimizin dostlarına daha fazla ulaşmasının büyük bir zemini yaratacağıdır. Bir başka etken olarak, yıllardır süren pratik mücadele içinde ortaya çıkmış olan gerçek ulusal kurtuluş güçleri ile sahtelerinin, esasta işbirlikçi-uşak olanların ayrımını daha gözle görülür kılacaktır.

Kürdistan'da bir Ulusal Kongre gerçekleştirmek için koşullar ve olanaklar bugün her zamankinden daha elverişlidir. En başta ulusal kurtuluş hareketimiz sağlam bir önderliğe kavuşmuş ve doğru bir yola girmiştir. Kürdistan'ın dörtbir yanında süren savaş ve sağlanan gelişmeler bunun için güçlü ve elverişli bir zemin yaratmıştır. En büyük öneme sahip bir etken olarak mücadele güçlerinin bu konuda büyük bir kararlılığı vardır. Ulusal kurtuluş mücadelemizin önderi PKK III. Kongresi'nin Cepheleşme ve Ordulaşma konusunda ulaştığı kararlılık düzeyi, bir Ulusal Kongrenin gerçekleştirilmesi için belirttiği kesin kararlılık bu çalışmaların en önemli güvencesidir. Böyle bir kararlılık temelinde ulusal kurtuluş mücadelemiz kış ve bahar atılımlarını yaşamış ve bugün büyük bir gelişme dönemi içine girmiştir. Bu gelişmelerin halkımızın birliğini yaratma ve uluslararası güçleri etkileme gücü çok fazladır. Bugün halkımız Cepheleşme ve Ordulaşma çalışmalarına bir seferberlik düze-

yinde katılmaktadır. Böyle bir gelişme içinde gerçekleştirilecek bir Ulusal Kongre, bir yandan çalışmaların ve gelişmelerin somutluk kazanmasını sağlarken, öte yandan içinde bulunulan büyük atılımı başarıyla ilerletecektir.

Bu olumlu gelişmeler yanında basit de olsa olumsuzlukların da varlığına dikkat çekmek gerekiyor. Geçmişten beri ulusal kurtuluş hareketimizin gelişmesi önünde en büyük engellerden birini oluşturan çeşitli güçler, işbirlikçi, teslimiyetçi ve usak konumlarını daha da geliştirerek halkımızın ve hareketimizin böyle bir zirveye yürüyüşünü zayıf bırakma çabası içine girmektedirler. Güçlenen ulusal birliğimiz karşısında bölücü ve engelleyici çabalarına hız vermektedirler. Hem de bunu faşist sömürgecilik ve çeşitli emperyalist güçlerle, halkımızın baş düşmanlarıyla ilişkilere bağlayarak yürütmektedirler. Bu güçler, girdikleri yolun kendileri için bile çok tehlikeli olduğunu bilmek durumundadırlar. Yurtseverliğin en büyük denek taşlarından birisi olan Ulusal Kongre çalışmalarının geliştiği bu dönemde kendi konumlarını yeniden değerlendirmek zorundadırlar. Eğer bu yapılmaz ve tehlikeli yönelimler düzeltilmezse, bir daha düzeltmek için zaman artık geçmiş olacak ve dönülmez bir düşman bataklığında tükenip gideceklerdir.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin yeni ve büyük atılımını bir Ulusal Kongre ile taçlandırmak bugün vazgeçilemez ve ertelenemez bir güncel görev durumundadır. Eğer bu yapılmazsa hareketin ve mücadelenin gelişiminin bazı yanlarının zayıf kalacağı açıktır. Böyle bir Kongrenin, ülkemizin ve halkımızın kurtuluşunu isteyen ve bu uğurda çaba harcayan tüm yurtsever güçleri kucaklayacağı, bütün parçalardaki ve yurt dışındaki halkımızı birleştireceği, bu biçimdeki tüm parti, örgüt, grup ve kişilere açık olduğu bilinmektedir. Bu konudaki çalışmaların sürdürülmesinde olduğu, en geniş katılımı sağlayıcı bir çalışmanın yapıldığı, böyle bir görevin tüm yurtseverlerin omuzlarındaki bir görev olma özelliği taşıdığı ve çalışmaların en önemli güvencesidir. Böyle bir kararlılık temelinde ulusal kurtuluş mücadelemiz kış ve bahar atılımlarını yaşamış ve bugün büyük bir gelişme dönemi içine girmiştir. Bu gelişmelerin halkımızın birliğini yaratma ve uluslararası güçleri etkileme gücü çok fazladır. Bugün halkımız Cepheleşme ve Ordulaşma çalışmalarına bir seferberlik düze-

O halde, kendisine yurtsever diyen tüm güçler, mevcut gelişmeler temelinde konumlarını yeniden gözden geçirmeli, eğer varsa olumsuzluklarını gidermeli ve yurtseverliğin kesin bir gereği olarak güçlerini büyük bir atılım olan

Devamı 17. sayfada

VAHŞİ TÜRK
SÖMÜRGEÇİLİĞİNİN
KÜRDİSTAN KATLIAMI

Kürdistan'da, devrimci savaşın başlamasıyla halkımızın bağımsızlığa duyduğu özlem yeniden canlandırılmış, mücadeleyle olan güven ve inanç bağı güçlü bir halk desteğine dönüştürülebilmiştir. Uzun bir dönem 12 Eylül sömürgeci faşizminin her türlü sindirme, korkutma, tutuklayıp işkenceden geçirme, kursunlayarak katletme gibi vahşetlerini yaşayan halkımız, tam bir çaresizlik içinde umutsuz bir bekleyiş içine itilmiştir. Öyle ki, halk savaşının başlatılması temelinin yaratılması için pratik adımların henüz atılmadığı dönemde halkımızda egemen olan tam bir korku, panik, güvenini yitirerek çaresiz olma haliydi. Ve bu da, yaşam adı altında bir kader-alımyazı olarak benimsenmiştir. Tarihimizde yaşanan ve sürekli acı bir sonla sonuçlanan katliamların etkisini taptaze yüreklerinde sürekli canlı tutan halkımız, 12 Eylül faşizminin kara dehşeti altında, devrimci mücadelenin öncü neticelerinin kaybını, estirilen terör ve vahşeti yaşamında gördükçe, daha bir umutsuzluğa kapılarak geçmiş isyanlardaki acı sonun yeniden yaşatılacağı korkusunu yaşar olmuştur. Zaten düşman böyle bir durumun yaratılması için tüm propaganda araçlarını ve gücünü harekete geçirmiş ve bunun için yoğun bir çaba harcayordu. Düşman kendisini öylesine sahte propagandalara kapırmıştı ki, kendisi dahî devrimci mücadelenin tamamen bitirilerek yok edildiği düşüncesine kapılmıştı. Tam da böylesine bir dönemde Eruh ve Şemdinli'de gürleyen intikam namıdır Kürdistan tarihinde yeni bir sayfayı açıyordu. Dünya bir anda bu eylemlerle çalkalandı, halkımızda dinmeyen bir bayram sevinci yaşandı. Düşman ise, şaşkıncı ne yapacağını bilemez oldu.

Bu tarihi atılımla gelişen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi hızından hiçbir şey kaybetmeksizin devam etti. Halkımızdaki korku, yerini güçlü bir devrimci cesarete bıraktı. Umutsuzluk sağlam bir inanca, ufuklarda beliren ve tüm Kürdistan'ı saran umut kaynağına dönüştü. Böylece kurtuluş mücadelesi tüm Kürdistan halkını sararak düşmana unutamayacağı şamarları indirdi. Bugün halkımızla bütünleşen mücadele bağımsızlık ve özgürlük yo-

KUKM'ne Karşı Faşist Türk Sömürgeciliğinin Uyguladığı Özel Savaş Yöntemleri

lunda hızla ilerleyerek gelişmektedir.

Sömürgeci-faşist Türk devleti, gelişen ulusal bağımsızlık savaşımıza karşı daha da azgınlaşarak, halkımızı topyekün imha edebilmek için, hiçbir savaş kuralına uymayan özel savaş yöntemlerini uygulamaktadır. Özel savaş yöntemlerinin, en çok uygulandığı alanlarından biri de Eruh ve çevresi olmaktadır. Bu alanın coğrafik konumlanması ovalık, yarı ovalık ve vadilerdir. Dağların başında çok az köyler vardır. Bu köyler Siirt merkezine çok yakın olduğundan, düşmanın alana ulaşması pek zor değildir.

Sömürgeci Türk devleti, öncelikle devrimci mücadeleye karşı yol yapımına önem vermektedir. Vur-kaç taktiğiyle nereden çıkacağı belli olmayan gerillaya ve halka karşı operasyonları kolaylaştırmak için yol yapımına başvurur olmaktadır. Çünkü, geceleri tamamen etkisiz duruma gelen düşman ordusu, ancak gündüzleri operasyon, takip, pusu kurma, gözetleme vb. biçimlerde hareket etmektedir. Düşmanın her karakoluna ait bir araba ve bir panzeri vardır. Bölgenizde önemli yolların birisi de Siirt'i Eruh ve Şırnak'a bağlayan asfalt yoldur. Bu yol Siirt Bilulus köprüsü ve Suwa vadisinden geçer. Yine Siirt'ten Eruh'a açılmış yeni bir yol da, Xertî köprüsü ve Terhem ovasından geçer. Sömürgeci egemenlik, alanımızı Mardin'e bağlamak için, Çelik-Serkar'da bir köprü yapmıştır. Bu köprü Siirt'ten Gercüş ve Midyat dağlarını denetim altına almak için yapılmıştır. Yapılışın ikinci bir nedeni ise, bu alandan idil, Midyat, Gercüş köy ve dağlarına Diele üzerinden Çelik, Heste, Bafê, Hendek ve Kereşa alan yerlerinde gerilla birliklerinin bölgemizden kayıtlarla yapacakları geçişleri engellemek ve köprü vasıtasıyla denetim altına almaktır. Yeni yapılan köprü ve yollar dışında bulunan asma köprülerde de aynı amaç doğrultusunda hareket eden düşman panzerlerle pusu kurmakta ve nöbet tutmaktadır. Bu uygulamadan dolayı yöre halkı bir yere hareket edemez duruma getirilmiştir. Çünkü, düşmanın gördüğü her karartıya ateş açtığı bilen köylüler ortaya çıkan sonuçları yaşamında görenek tanık olmuşlardır.

15 Ağustos Atılımından sonra düşman, alanımızda genel yöntemlerine ek olarak, özel savaş yöntemlerine de başvurdu. Bu yöntemler daha çok askeri alanda olmakla beraber, ekonomik, kültürel, siyasal alanda özel yöntemlerini esirgemedi. Kısacası vurdu, kırdı, yakıp-yıktı, tutukladı,

işkenceye tabi tuttu, imhaya yönelik her türlü çabasını sarfetmekten geri kalmadı.

15 Ağustos tarihsel eylemliliği ardından başlatılan "Güneş" ve "Huzur" operasyonları, Kürdistan genelinden daha ağır yöntemlerle başta Eruh çevresi olmak üzere, tüm Siirt alanında başladı. Operasyonlara Kayseri ve Bolu hava indirme tugaylarını getirerek dağıtış, ova-yayla aradı, önlerine çıkan her karartıya ateş açtı, rast geldiği tüm mağaraları bombaladı, sıradan tutuklamalara girişti; her köyden kılık-kıyafeti düzgün olanı, biraz gözaçık ve atak olanı tutukladı. Şırnak'a göndererek bölgerce işkenceden geçirdi ve bunlara ajanlık teklifinde bulundu. Helikopterlerle boy gösterisi yaparak halkı psikolojik olarak çökertmeye çalıştı, en az 5'er, 6'şar helikopterlerle köylere indirme yaptı. Köylüler zorla gece nöbetleri tuturuldu. Köylere sokağa çıkma yasağı koyarak köyden köye misafir gitmeyi, hatta kendi ihtiyaçlarını karşılaması, geçim kaynağı olan hayvanlarını otlatması engellendi. Muhtarlıklarda defter tutarak geliş-gidiş denetim altına aldı.

Faşist Türk sömürgeciliği tüm bu uygulamalarda bir sonuç elde edemeyince, köy meydanlarında toplantılar yaparak halkı sıra dayığından geçirdi. Toplantılarda hazır olmayanları zor gücüyle metropollerden çağırtdı. Geleceklerin akraha çevrelere köy meydanlarında işkenceye tabi tutularak ölüme tehdit edildiler. Halka ajanlığı kabul ettirebilmek için çok kadımları, köy meydanlarında çirli-çiplak soyularak en adi uygulamalara maruz kaldılar. Bu çağdışı uygulamalarında da sonuç alamayan Türk sömürgeci ordu sürüsü, bir halk avcısının suda boğulması misali, yaptıklarının içinde boşlucağı farkedince birliklerini geri çekti. Toplayarak bir araya getirdikleri karakolları takviye ederek tekrar eski yerlerine yerleştirdi. Eski karakollarla birlikte tüm stratejik köylere yeni seyyar birlikler getirdi, dağı zirvelerinde bazı birlikleri konumlandırdı. Baharla birlikte yaygın pusu faaliyetlerine girişti. Çocukları mücadele içinde olan ailelere saldırarak tam bir terör estirdi, evleri yakıp-yıktı, bazılarını bombaladı; bu aileleri dağlara çıkararak işkence altında koşturmayla mecbur ettirdi. Birçok aileyi göçe zorladı, birçok köyü ise toptan yıkmaya mahkum etti. Deşta Lalo gibi bazı alanlarda köylüler, köy meydanlarındaki işkence altında öldürüldü.

Bu yaptıklarıyla da yetinmeyen Türk sömürgeciliği,

ajanlığı meşurlaştırarak kitleselleştirmek, bununla bazı ekonomik kazançlar sağlamak, halkı siyasal gelişmelerden yoksun bırakmak ve temel olarak savaş Kürdistanlaştırmak için çeteciliğe başvurdu. Hemen tez elden, ajan yapı oluşturularak bu amaçlara ulaşabilmek için çeteciliği meşurlaştırdı. Hemen her köyde, bazen zorla da olsa çete birliklerini oluşturdu. Çetecilik her alanın özelliklerine göre değişik düzeylerde geliştirildi. Örneğin bir Kurtalan'da "para ve devlet güvencesinden" memur olma uğruna başlangıçta bütün yerleşim birimleri 3-5 silah aldı. Ancak, sonraları, birçoğu ya kendileri, ya da devlet tarafından bu uygulamanın dışında bıraktıldı. Bugün bu alanlarda, bazı karakollu köyler ve önemli görülen noktalarda sayıları 5-6'ya bulan çeteler vardır. Kurtalan genelinde göre bu köyler azınlıktadır. Yine Siirt'in kuzeyindeki Baykan halkı bu uygulamanın dışında, ya da çok azından etkilenmiş durumdadır. Baykan'ın güney kesimlerinde dağıtılan silahlar geri toplanmış ve çok sınırlı olarak kullanılıyor. Yine bir Bitlis'te çetecilik yaygın durumda örgütlenmeye çalışılıyor. Çeteler bir emir ve komutla dağlara çıkabilmekte, hatta durumlarını "devlete" daha iyi gösterebilmek için sahte ihbarlar, çatışmalar yapabilmekte. Bazı alanlarda ise çeteler, her yeni işe başlangıçtaki heyecan ve bağlılık, şimdilik çok kof bir yapıya dönüşmüştür. Birçokları sözde devrimcilerle karışmayaacak, ama faşist Türk devletinden maaş alacakları inancındadırlar. Bu nedenlerden dolayı devrimci mücadeleden en çok da bu alanlarda, devrimci şiddeti yoğunlaştırmak geliştirme ihtiyacı vardır.

Çetecilik uygulamalarıyla, muhtarlara telsiz ve silah dağıtarak ihbarlığı yaygınlaştırma yönteminde yeterli sonuç alamayan sömürgeciler, "yedi demir kapı arkasındaki gelin" misali gibi karakollarını tel örgü, irtibat hendekleri, duvarlar, boy çukuru vb. tedbirlerle güçlendirdi.

Uygulamalarıyla yeterli sonuç alamayan sömürgeciler, bu kez de balığı sudan ayırma taktiğine başvurdu. İç-kalkınma hareketi adı altında bazı faaliyetler yürütüldü. Kimi köylere yol, kimine su, elektrik, sağlık yardımları adı altında 7. Kolordu Komutanının da başkanlık ettiği arka arkaya köylerde toplantılar gerçekleştirildi. Bu toplantılarda sözde halkın sorunları dinlenildi. Kısaca ellerinden gelen her türlü çabayı sarfettiler.

Ekonomik alanda da halkımızda tam bir savaş açan

sömürgeciler, köylerde gün boyu toplantılar gerçekleştirerek halkın köyleri dışına çıkıp çalışmaları yasaklandı. Halka: "Nasil olsa baharda savaşa katılır, ekinlerinizi de yemezsiniz" deyip tehdit ederek ekin ekme kısıtlamasına gitti; koyun-keçilerin kışın barındıkları mağaraları yakıldı, gece dışarda ateş yakmak ve günlerece hayvanların otlatılması yasaklandı. Sadece bir köyde, bir seferlik operasyonda yaklaşık 30 köpek, 5 öküz, 5 katır, 3 eşek, 50'den fazla koyun-keçi öldürüldü. Koçerlerin yaylalara çıkması izin ve karnelerle tabi tutuldu, bağların budayıp-kazılması yasaklandı, bağ evleri yakıldı, baharda yem toplama engellendi. Böylece, geçimini hayvancılık ve tarımla sağlayan halk ekonomik sefaletle itilerek açlığa mahkum edildi. Bunun sonucu olarak, geçim derdine düşen halk metropol sokaklarına düşürüldü.

Kültürel ve siyasal alanda da sömürgeciler faaliyetlerini yoğunlaştırarak, toplantılar üstüne toplantılar yaptı ve sömürgeciliğin "meşruluğunu" anlattı. Kitaplar, bildiriler dağıtıldı, afiş ve pullamalar yapıldı. Dini propagandaları yoğunlaştırarak UKM'ni teşhir ve tecri etmeyi amaçladı. Ajanlığı herkese teklif ederek özellikle yurtsever aileleri buna zorladı. Kabul etmeyenler ölüme tehdit edildi, birçoğu kurşunlandı. Köylüler arasında değişiklikler yaratarak taraftar edinmeye çalıştı. Bunun bir örneği Aynî'de yaşandı. Pişmanlık yasağıyla devrimci ve yurtsever aileleri caydırmaya çalıştı. Spor, kumar, fuhuş faaliyetlerine gençlik içinde ağırlık vererek, bu görevde ajan muhtarları temsilci olarak atadı. Muhtarlıklarda değişiklik yaparak, ajanlığa aday kişileri atadı.

Sömürgeci-faşist Türk devletinin ülkemizdeki daha nice uygulamalarını sıralamak mümkündür. Ancak, belirtilecek bu olgular, sömürgeci-faşist Türk devletinin ülkemizdeki vahşetini ve insanlık dışı uygulamalarının düzeyini açıkça ortaya koymaktadır. Faşist Türk devletinin bugün Kürdistan'da uyguladığı özel savaş yöntemleri, ulusal kurtuluş savaşını veren birçok ülkede uygulanmış, ancak bu halkların gelişen devrimci savaş ve iradesi karşısında başarıya ulaşamayarak hüsrana uğramıştır. Bu uygulamalar Kürdistan'da da halkımızın soylu kin ve öfkesini daha bir bileyerek, dinmek bilmeyen bir intikam ruhuna dönüşecek ve Kürdistan Türk sömürgeciliğine mezar olacaktır. Kürt halkı bu güç ve yetenekte olup, bugün ulusal kurtuluş mücadelesi safalarında bütünleşecek, düşmanın uygulamalarını bir bir boşa çıkarıp kararl ve emin adımlarla bağımsızlığa doğru ilerlemektedir.

DİRENİŞ MÜCADELEMİZ

Bir grup savaşçı, az ilerde ovayı seyreden tepelikte konumlanmıştı. Birkaç saat sonra batacak olan güneş ufku kızıştırmış, son ışınlarıyla tepeli aydınlatarak gözleri kamaştırıyordu.

Kısa boylu esmer komutan uzamış sakalını kaşıyarak alındaki terleri sildi. Savaşçı grubuna dönerek tüm savaşçıları bir bir gözden geçirdi. Bakışlarından cesaret, azim, kararlılık ve bir de sevgi fışkırdıyordu sanki. Bunu çok geçmeden, "Arkadaşlar iki saatir yol yürüyoruz, bu tepe savunmaya elverişli bir nokta. On dakikalık bir mola verelim" diyerek açığa vurdu.

Ovanın arka yakasında kafasını bulutlara yaslamış, eteklerini bir gelinin kirma fıstını gibi düzlüklere yaymış Ağrı Dağı vardı. Bu yüce dağın ovalarla birleşen eteklerinde yüzlerce köy ve mezra serpiştirilmiş gibi duruyordu. Fakir, yoksul, çilekş Kurt insanı buralarda dünyadan habersiz bir yaşam sürmüştü ve halen de bu yaşamını doğayla içiçe sürdürüyordu. Özgürlüğü belki aktılarından bile geçirmiyorlardı. Geçirseler bile hayal gibi geliyordu. Bu konuda ilgilenenleri, dertlerini dinleyenler de yoktu. Ama yaşamın ölümlle eşitlendiği bir ortamda, devrimciler geç de olsa, her gün ölmek demek olan bu yaşama dur demişlerdi... HRK savaşçıları onlardan candan ilgilenmiş, dertlerini dinlemişlerdi.

Daha bir yıl öncesine kadar bu dağın (Ağrı Dağı) zirvesinden kuş uçmaz kervan geçmez sanılıyordu. Fakat PKK'nin çağdaş kişilik özellikleriyle donanmış Mehmet ERTÜRK komutasındaki savaşçı grubu Ağrı doruklarında günlerce süren kahramanca bir direnişle Ağrı'nın gazabına gelen kınıni sömürgecilerin üzerine dökerek, soylu yaşamın ve aydınlık geleceğin tohumlarını buraya da serpmişti. Artık HRK savaşçıları Ağrı'da doruklarından kuşatacak sömürgecilerle mezar ediyor, Kürt halkına da özgürlüğün kalesi haline getiriyorlardı.

Ovanın bittiği ve birleştiği bir tepenin yamacında W. köyü vardı. Toprak damlı bir evin bacasından çıkan duman ince bir şerit gibi yükseliyor ve yükseldikçe gökyüzünü yalarcasına dağılıyordu.

Komutan boynuna asılı

"Herne pêş.. Herne pêş"

dürbünü gözlerine tuttu. Ovadaki kararlılıklarını ve görünürdeki köyleri birer birer gözden geçirdi. Bu arada bir savaşçı da, grup arkadaşlarıyla konuşuyordu: "Bu güzelim memleket..vatana... Kürdistan'a bakın arkadaşlar, Burası Kürdistan... Tarihte Sultanların, Şahların, Prenslerin ve Kralların sahip olmak için deryalar gibi kan aktığı bir ülke burası. Burası Kürdistan... bizimidir... Özgürlük istiyor, kalmadı artık karanlığa tahamülü... Şehitlerimizin uğruna canını verdiği bizim Kürdistan'dır burası..." Kısa boylu bir diğer savaşçı da, arkadaşının söylediklerini onaylarken, "Kim bu cennet ülkeye sahip olmak istemez ki?" dedi.

Küçük bir tepelik gölgesinin düştüğü vadide tirpancılar ot biçiyordu. Kamutan dürbünüle onların seyrine dalmıştı, kısa bir süre sonra dalgınlığından sıyrılarak dürbünü yavaşça gözlerinden indirdi. Dizleri üzerinde duran silahına birden gözlerini ilaştırdı ve uzattığı eliyle sıkıca kabzasından tuttu. Bir daha tirpancılarını... tüm bir halkın, yabancıları olmadığı kahrolası yaşamını düşünmeye başlamıştı. Diğer savaşçıları da komutanın suskunluğundan bir şeyler düşündüğünü farketmişlerdi.

Savaşçıları, komutanın boylesi anlarda saldırı komutunu verdiği için, yine saldırı komutuna vereceğini sanmışlardı. Fakat komutan, elini şalvarının cebine daldırıp sigara tabakasını çıkarınca savaşçıları yanıltıklarını anlamakta geçemediler. Bunun üzerine savaşçıları, bakışlarını komutanın ayağına ayırıp birbirlerine ve ardından da az ilerdeki ovada bulunan kararlara dikteler.

Güneş artık parlaklığını yitirmiş donuk kayısı rengine bürünmüştü. Doğa da artık yavaş yavaş canlılığı yitirmekten korkar gibi bir görünümdeydi.

Komutan, ayağa kalkarak sol elindeki sigarasından bir derin nefes daha çekti. Başını önce yukarıya, sonra da önüne eğdi ve başparmağını yeleğinin cebine koyup gruba birkaç adım yaklaştı. Kalın ve gür bir sesle, "HRK savaşçıları" diyerek konuşmasına başladı, "bizlerin bağimsız ve özgür bir Kürdistan için savaşığımız bilinmekte. Bunun bedelsizliğini bilerek, önümüze çıkan, çıkabilecek tüm zorluklara katlanıyoruz. —Ovadaki kararlara bakışlarını dikerek, parmağıyla işaret etti—: Halkımız sadece sömürgeciliğin barbar-vahşi baskı ve zulmünü yaşamıyor. O yaşamın her alanında köleliği, ölümden beterini yaşıyor. Halkımız sabahın alaca kararlığında gecenin zifiri karanlığına kadar kan-ter içinde

didini çalışmaktadır. Onun yaşamında 8 saatlik iş yok. O buna yabancı, sendika, izin, aylık maaş, çocuk parası, hastalık sigortası nedir nerden bilsin ki? Evet... evet arkadaşlar, biz halkımızı kurtuluşa götürmekle yükümlüüz."

Savaşçı grubu harekete geçmeden (harekete geçmek üzereydi) bir savaşçı son planlarında bir değişikliğin olup olmadığını komutana sordu. Komutanın bir an önce harekete geçmek istediği belliydi. Gür sesiyle seri bir şekilde savaşçının sorusuna cevap verdi: "Arkadaşlar, yol güzergahımızda karşıki köy de var. Akşama bu köye uğrayacağız. Burada son gelişmeler, düşman faaliyetleri hakkındaki son durumu aktaracağız. Ve bir de istihbarat toplamamız gerekiyor. Ancak, orada ot

biçmekte olan tirpancılarla, işi bırakıp köye dönmekten konuşmamız yararlı olur."

Savaşçı grubu, harekete geçmek için son hazırlıklarını görüyordu. İriyari bir savaşçı, kayışından tuttuğu boru silahı, bir mini bebeği kucığına alıyor gibi içimdenem kollarıyla sarmaladı. Uzun boylu, ince, zayıf yapılı bir başka savaşçı da, bağladığı el bombalarının altından aşağıya sarkmış kayışını düzeltmeye çalışıyordu. Komutan, artık gidecekleri köy hakkında tüm bildiklerini anlatmış, savaşçıların son hazırlıklarını birtirmelerini bekliyordu. Bu arada bıyığı yeni terlemiş genç bir savaşçı, diğer savaşçıları son hazırlıklarıyla uğraşma dururlarken, hazırlığını erken bitirmiş, en son görüştüğü yurtsever köylünün kendisine anlattıklarını arkadaşlarına aktarmaya başlamıştı: "Son günlerde düşmanın gerçekleştirildiği bir operasyonda köy halkı meydana toplanmış, namusuna el atılmış. Bu iş-renci uygulamaya tahammül edemeyen genç kız, bir askerin elindeki silahı kapmak isteyince kızı vurmuşlar, bunun üzerine halk, taş ve sopalarla askerleri kovalamış..." Genç savaşçı, olanları anlatırken büyük bir kin ve öfke (düşmana) beslediği bakışlarını

dan ve konuşma tarzından belli oluyordu.

Grubun son hazırlıkları artık bitmişti, Komutan, hareket tarzı hakkında son açıklamaları yaptıktan sonra, grup yola koyuldu. Güneş ufukta sanki, "batmayacağım, karanlığa yenilmeyeceğim" der gibi bulutlarla amansız bir mücadeleye başlamıştı. Fakat zaman ilerledikçe biraz daha kayboluyor, çekilip yitiyordu.

Tepedeki kayalıkları yıldırım hızıyla yokuş aşağı yaylar çizerek inen savaşçıları masmavi ve duduru şirıl şirıl akıp giden bir derenin kıyısına vardılar. Susamışlardı savaşçıları. Ellerini-yüzlerini yıkadılar ve kana kana da su içtiler. Daha bir canlanmışlardı.

Derenin kıyıları, boyu metrelerce semalara doğru uzamış söğüt ağaçlarıyla süslenmişti. Dere bu görünümüyle daha bir çekiciliğe sahipti. Daha iki yıl öncesine kadar, Kürdistan'dı diyar diyar gezen çingeneler,

yamadıkları bir tirpancı, sol eliyle işaret ederek tarlayı parselliyordu. Fakat komutan, tirpancının ne konuştuğunu tasavvur edebiliyordu. "Yarın bu parçayı, öbür gün şu parçayı" biçeceklerini söyleyen tirpancının konuşmasından sonra evlerine doğru yola koyuldular. Fakat savaşçıların yolu, tirpancının yolunu yürüdükları istikamette biraz ileride kesiyordu. Bunun için fazla aceleye de gerek kalmamıştı.

Komutanın bakışları tirpancılar üzerinde düğümlenmişti. Köylüler de tirpancılarını roketler gibi omazlamış, günün yorgunluğu altında ağır ağır yürüyorlardı. Biyığı yeni terlemiş genç savaşçı adımlarını sıklaştırarak komutana yetişti ve sevinç, heyecan içinde "Heval" deyince, komutan genç savaşçıya dönerek, "Bir durum mu var?" diye sordu. Genç savaşçı: "Hayır. Düşünüyorum da, bu insanların karşısına aniden çıkarsak bir tedirginliğe neden olabilir." Grup da durmuş genç savaşçıyı dinliyordu. Genç savaşçı, "Bunun için bir marş topluca söyleyebiliriz. Yanlarına vardığımızda HRK savaşçıları olduğumuzu anlatsınlar" dedi.

Komutan genç savaşçının önerisini doğru bulmuştu. Diğer arkadaşlara, "Arkadaşımızın önerisi doğrudur, uygun bir öneri. Topluca bir marş söyleyelim, ne dersiniz arkadaşlar?" diye sorunca, tüm arkadaşlar sevinç içinde hep birlikte, "Evet... söyleyelim" dediler.

Hemen askeri bir kortej oluşturdular. Komutan önde, diğer savaşçıları da tüfekler omuzunda onu takip ediyorlardı. Başları dik sert adımlarla yürüyorlardı. Önce hafiften bir ses yükselmeye başladı: "Bırayın' delaf hun werin Kurdino..." Hafiften gittikçe gürleşen sesi duyan köylülerin tirpanları daireslenmeye başladı. Gözler sesin geldiği istikamete arıyordu. Savaşçıların marş söyleyerek onlara doğru geldiklerini gören tirpancı köylüler, gözlerine inanamıyorlardı ve onlar da sevinç ve heyecan içinde savaşçıların doğru koşar adım yürümeye başladılar. Aradaki mesafe daraldıkça ses daha bir gür çıkıyordu: "Em herin merdino..." Sevinçten yürekleri daha hızlı çarpan köylüler, marşı pür dikkat içinde hayranlıkla dinliyorlardı: "Herne pêş... herne pêş... Ve köylü tirpancılar arasından yaşı bir amea ayağını yere vurarak, "Erê babo... erê... Herne pêş... Herne pêş..." Birden marş çok sesli olmaya başlayarak tempo tuturuldu: "Herne pêş... herne pêş..." Çok sestene ama düzenli yükselen "Herne pêş... herne pêş" sesi, sessizleşmiş doğayı yeniden, sanki yeni bir gün başlamış gibi canlandırıyor.

HAPİSHANE GERÇEĞİ VE DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

Nûhat

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

Diyarbakır zindanlarında dayatılan teslimiyet, ihanet ve imhaya karşı gösterilen direniş ve kahramanlıklar daha önce belirtmeye çalıştığımız gibi, Kürdistan devrim tarihinde yeni bir olgudur. 1979 sıkıyönetim ilanıyla Kürdistan'da askeri cezaevlerinde yaşanan her gün, başlıbaşına olaylar, deneyler, ve acı gerçeklerle doludur. Diyarbakır zindanlarında düşman tarafından yapılan vahşet ve bu vahşete karşı gösterilen direnişten çok büyük dersler çıkarılmıştır. Diyarbakır zindanlarındaki yaşanan bu gerçeklik, bugün olduğu gibi yarın da ezilen ulusların devrimci savaşımalarına ışık tutacak, devrim için savaşanlar bu pratikten dersler çıkaracaklardır.

Polis sorgulamalarında insanın en zayıf halkasını yakalamaya çalışarak o halkadan saldırıya geçen polisler gibi hapishanede de insanları en zayıf halkalarından yakalamaya çalışırlar. Dışardan ilişkileri kesilen, her türlü özgürlükten mahrum kılınan tutuklulara ilk merhalede bir an önce dışarıya çıkma fikrini aşılmalıdır. Bunun için de her yolu mübah gösterdikleri gibi, bu yolda insanı kamçılama olarak da her türlü insani ihtiyaçları da kısmaya başlarlar. Görüşmeyi, yemeği, içmeyi, yatmayı, havalandırmayı, gazete, radyo, doktor, ilaç vs. gereksinimlerini silah olarak kullanırlar. Bu noktadan yakalanan zayıf unsurların teslim oldukları ve ihanet ettikleri Diyarbakır pratiğinde de çokça görülmüştür.

Bu durumda yapılması gereken nedir? Bu tür oyunları boşa çıkarma nasıl olur? Bu sorulara yanıt vermek ve bu soruların üstesinden gelmek için mesleji baştan almak gerekir. Devrimciğe başlanan ilk günden itibaren hapishane ve zindanın da devrimci mücadelelerin bir parçası olduğunu kavramak ona göre hazırlıklı olmak gerekir. Buna karşı hazırlıklı olundu mu zaafiyet, teslimiyet hatta ihanet bile sözkonusudur. Nasıl ki, bir devrimci polis tarafından her an yakalanacağını düşünüyorsa, hapishaneyi girebileceğini de baştan hesaba katmalıdır. Hapishanedeki yaşama kendisini adapte etmesini bilmelidir. Kendisini böyle hazırlayan bir devrimci, polisten alınmış aklıyla çıkacağı gibi hapishane yaşamında da bir devrimciye yakışır bir tutum ve davranış sergileyeceği muhakkaktır. Doğru ve devrimci bir tavır da budur. Bu inanç ve kararlılıkla hapishane yaşamına başlanmalıdır. Bir devrimci dışarıya, yani arkasına bakmalı; baktığı zaman da devrim için halkın için daha iyi şeyler yapabilmeliydi demeli yapamadığı için de yakınmalıdır. Böyle düşünen ve davrananlar için hapishane yaşamı daha da anlam kazanacaktır.

Sıkıyönetim ilanıyla birlikte Diyarbakır askeri cezaevinde keyfi uygulamalar da yoğunlaşmaya başladı. Bu uygulamalara karşı 1979 Mayısından itibaren tepkiler de başlamış oldu. Diyarbakır hapishanesi bir mücadele alanı haline geldi. Bir yandan her türlü kurumlara, baskı araçları, ordusu, mahkemesi, polisiyle sömürgeci Türk devleti, diğer yanda ise devrimci bir hapishane pratiğinden ve mirasından yoksun insanlarla düşmana kafa tutan ve sonraları bir hapishane

destanı yaratan devrimcilerin mücadelesine tanık olundu. Daha ilk günlerde uysal bir tutuklu tipi olan her türlü şeyi kabullenen asi ve isyankar olmayan bir tutuklu tipi yaratma çabalarına girildi. Hapishane yönetimi kanun, yönetmenlik diyerek keyfi uygulamalarına uymasan ekmek yok, su yok, görüşme yok, gazete yok, yok yok tehditlerine başvurmaya başladılar. "Biz ellerinde esiriz", "ne isterseler yaparlar", "onları kızdırmayalım", "daha kötü yaparlar" diyerek hemen renklerini açığa vurdu. PKK taraftarlarının ön ayak oldukları ilk açlık grevine (Mayıs 1979) "siz ne yapıyorsunuz" diye karşı çıktılar. Açlık grevinin başlaması üzerine karşı propagandaya giriştiler. Sözüm ona kendine şef diyen şimdi İsveç'te karagahım kuran bir küçük-burjuva "Apocular burada da rahat durmuyor", "bize rahat vermiyorlar" diyerek o zaman bile can derdine düşüldü. Açlık grevinin gidenleri nispet olsun diye idareyle sıkı fıkı olmaya başladılar. Dönemin 1. Nolu Askeri Cezaevi Başgardıyan Başçavuş Süleyman'la ilişkilerini geliştirerek, "biz açlık grevine karşıyız. Apocular ortaltığı karıştırıyorlar" diyerek teslimiyetçi, tavırlarını ortaya koydular. Düşman karşısındaki mücadeleye seyirci kaldıkları gibi PKK'ye karşı gizlenen saldırıya geçmekten de geri kalmadılar. Bugün de ülkeden kaçarak Avrupa'ya gelip kendi yaşamlarını örgütlemekten başka hiç bir amacı olmayan dokümtü küçük-burjuva reformist-gerici Kürt milliyetçileri, aynı çabalar içindedirler. Güçlerini tüketen bu unsurlar mücadelemize tamamen yok olma sürecine girdiler. Ortadoğu'da bağımsız bir Kürdistan istemeyen emperyalizm de UKM'mize karşı, faşist Türk devletine her türlü maddi ve manevi destek sunarken,

Avrupa emperyalizminin bir beslemesi olan bazı uysal da bağımsızlık mücadelemize karşı Türk devletinin bir nevi temsilciliğini yüklenmiş, kendilerine Kürt yurt bu ne idüğü belirsiz gruplar yitiverlere kurşun sıkacak kadar ihanetlerini ileri götürmüşlerdir. Bugün kendilerini ve Kürdistan'ı, emperyalizme pazarlama çabasında olan bu vatan satıcıları Diyarbakır zindanlarında da aynı tutumu takındılar. Bir anlık rahatları için ideoloji ve düşüncelerini ve hatta arkadaşlarını bir tas çorbaya, bir parça somuna sattılar. Hapishane yönetiminin yaratmak istediği uysal koyun tipini zorlanmaksızın 1979'larda kabul ettiler. Bunların bu tutum ve davranışlarını kitlelere duyurmak devrimci bir görevdir. Bunlar dün de bugün de değişmeyen ve amacı devrim olmayan unsurlardır. Dün rengini tam belli etmeyen bu sahte ve sol maskeli unsurların Diyarbakır zindan pratiğinde iplikleri pazara çıkarken, 15 Ağustos atılımıyla karşı devrime nasıl hizmet verdikleri görülmektedir. Faşist Evren ağzıyla —açık yazılmadı— saldıran Türk burjuvazisinin içine girdiği panığı ta yüreklerinde hissedeni bu yaratıklar. Kürt halkının yüz karası haline gelmişlerdir. Devrim için bir engel haline gelen bu hain takimına, Kürdistan halkı layık oldukları cezayı verecektir. Kürdistan halkı tarihi

boyunca kendisine ihanet edenleri affetmemiştir. Hele hele yaşanan bu devrim fırtınasında ihaneti hiç ama hiç affetmeyecektir.

Diyarbakır zindanlarında yaşanan bir gerçeklik de, hapishane yaşamı ve hapishane mücadelesinde ilk başlarda yaşanan bir acemiliktir. Bu durum az önce belirttiğim 1979 Mayıs açlık grevinde tamamen ortaya çıktı. Gerçi o dönemde hapishanede düzenli bir örgütlülük söz konusu değildi. Buna rağmen düşman uygulamalarına bir tepki olarak bu ilk eylem yapıldı. İdarenin keyfi uygulamaları, diğer siyasatlerin olumsuz tavır ve yaklaşımları eylemi daha da zorlaştırıyordu. Yabancıysa olduğumuz yeni bir ortamda eylem yapmanın acemiliğini çekiyorduk. Öyle ki açlık grevine nasıl başlanır? Kaç gün sürer? İdarenin neler ister? Açlık grevinde su içilir mi? İçilmez mi? gibi sorunlar dahi günlerce tartışıldı. İdareyle karşı karşıya gelindiğinde, idarenin baskıları tehditleri tartışmaları yol açıyordu. Yasalar ve hapishane yönetmeliğinden bihaberliğimiz de bizim için dezavantaj oluyordu. İdarenin "açlık grevi askerlik kanununa göre isyandır", "cezası 5-10 yıl arasındır" tehditlerine karşın, başgardıyan Başçavuş Süleyman'ın "Savet hergün bana soruyor, hapishanede kim ne yapıyor. Ben rapor veriyorum. Benim raporlarımı dayanarak kişiler tahliye ediyor" demesi ve bazı isimler vererek bunları ben tahliye ettirdim diyerek açlık grevinin kırma girişimleri zayıf unsurları etkiliyordu. O dönemdeki tutuklu sayısı çok azdı. Tutukluların çoğu köylü ve lise öğrencileri olan gençcik insanlardan oluşuyordu. Geçmişte bir hapishane pratik ve deneyimine sahip olmadıkları gibi, devrimci bir hapishane mirasına da sahip değillerdi. Bu nedenle bazı hatalar yapıldı. Kitle toplu eyleme sokulamadı. Bunda, kitlenin eksiklikleri yanında, hapishaneye yön veren devrimci unsurların yemzemlikleri ve eksiklerini de belirtmek gerekir.

1979'larda Diyarbakır cezaevinde yaşanan bir olumsuzluk da, genç unsurların aşırı heyecanları, zaftı-rapt altına alınmamasılarından kaynaklanan durumdur. Bundan çıkarılması gereken çok dersler vardır. Bir kere bu gençleri içeride tutmanın zorluğu vardır. Yaşları gereği (17-20) hareketlidirler. Dört duvar arası onlara çok ama çok dar gelen alanlardır. Daha fazla hareket istemeleri vardır. Dört duvar arasında sıkışmaya tepkicidirler. Bu tepkileri iyi kanalizasyon edilmezse, ilk başta kendilerine, sonra arkadaşlarına ve daha sonra da halka zarar veren davranışlar içine girerler. Olur olmaz şeylerle gardiyanlara saldırarak, döverek olası hapishane yönetiminin provakasyonuna zemin hazırlamasına neden olabilirler. Diyarbakır zindan pratiğinde bunun bir çok örnekleri görülmüştür. Buna bir çok örnek vermek mümkündür. Bir görüşme gününde meydana gelen bir olayı örnek vermek istiyorum: 1979 Hazirandı. 19-20 yaşlarında kaçakçıktan tutuklu bir İranlı Kürt görüşme sonrası hastalandı. Bayıldı denilerek, komşu koğuştan havalandırmaya çıkarıldı. Havalandırmada bekletildi. Tutuklular, bunu doktora götürün dediler. Hapishane yönetimi buna yanaşmadı. Bunun sonucu tu-

tukluların çoğu slogan atmaya başladı. Sloganlar atıldıktan sonra içeriye inzibatlar doldu. Koğuşlardan 6-7 kişiyi döverek hücreye götürdüler. Ertesi sabah hücrelerdeki arkadaşları dövmeye başladılar. Bunun üzerine 1 Nolu cezaevinde bulunan 24 koğuştaki tutuklular slogan attılar. Hapishanenin etrafı tanklarla çevrildi. Hapishanenin içine yüzlerce inzibat girdi. 24 koğuşa saldırdı. 24 koğuşta kiler kildi bozarak yatakhane bölümüne geçtiler. Yatakları, ranzaları kapının önüne yığarak, inzibatlara karşı barikat kurdular. Dış kildi kiran inzibatlar yatakhane kapısına yöndeldiler. Açılmayınca "bomba atacağız, açın" diye bağırıyorlar. Tutukluların da "açmayacağız" demeleri üzerine inzibat yüzbaşı —kaptan olduğu söylenen biri— içeriye ilk bombayı attı. Ardından gözyaşartıcı sis bombaları atıldı. Ufacık bir yere ondan fazla bomba atıldı. Bir anda içeri ana baba gününe döndü. Bağırın, çağırın ve slogan atınlar... Bir dakika geçmeden göz gözü görmez oldu. Bayılanlar oldu. Sonra kapı açıldı. Kendisini zor dışarı atabilenlerin yanı sıra, bayılanlar da sütrülenerek dışarı çıkarıldı. Üzerlerine su döktüler. İçerinden, o zaman tutuklu olan ve 1986 yılında HRK saflarında savaşırken şehit olan Abdulkadir HANÇER, idam cezasına çarptırılan Fuat Çavğun, Cuma Kuyukan ve daha sonra Adana cezaevinde kaçan bir tutukluyla beraber, beş kişi daha meydan dayığına çekildi. Tanınmaz bir hale getirilerek hapishaneden çıkarıldı. İşkeneye alınmaz üzere Diyarbakır Paşa Duruğ İnzibat Karakoluna götürüldüler ve bir gün sonra geri getirildiler. 24 koğuş da, bomba kokusundan iki gün boş bırakıldı. Nerdeyse can kaybına sebep olacak bu olayların başlamasına neden olan İranlı kaçakçıyla bilahere konuşulduğunda, "Ben numaradan bayılma numarası yaptım, olaylar büyüdünce devam etmek zorunda kaldım. Keşke yapmasaydım, siz de bu kadar azap çekmeseydiniz" dedi. Gerçi tutuklular onu azarlayarak rezil ettiler de, yenilen dayak, çekilen işkeneler yanında çok az oldu. İşte böyle basit bir numaranın nelere mal olduğu çarpıcı bir şekilde ortadadır.

Hapishanelerde bu tür olaylara karşı uyanık olmak gerekir. Bu tür olaylara, provakasyonlara karşı en iyi silah, eğitim, kavratma ve hapishane yaşamından dersler çıkartmaktır.

1980 Eylülünde yapılan faşist darbeye kadar, Diyarbakır 1 Nolu cezaevinde sayısız eylemler yapıldı. Açlık grevleri, avukat boykotları, mahkeme boykotları, görüşme çıkama boykotları yapıldı. 12 Eylül darbesinden önce de, 12 Eylül darbesinden sonra da Diyarbakır askeri cezaevinde yapılan uygulamalar, diğer yörelerden çok farklı bir biçimde yapıldı. 12 Eylül'den önce 2 Nolu cezaevi üç kez bombalandı. 1980'de yapılan faşist 12 Eylül darbesiyle beraber, Diyarbakır'da ayrı ayrı askeri cezaevlerinde bulunan tutuklular 2 Nolu cezaevinde biraraya getirildiler. Faşist darbeye beraber, Diyarbakır askeri cezaevinde yapılan uygulamaya ve vahşete karşı gösterilen yiğitlik ve kahramanlık dolu mücadelede de kesitleri yazımızın bir sonraki bölümünde yansıtmaya çalışacağız.

DEVAMI GELECEK SAYIDA

KUMK hakkında gazetemizin çeşitli sorularına Batı-Alman Komünistler Birliği (BWK) Merkezi'nin verdiği yanıtları kısaltarak sunuyoruz.

Berxwedan

“Kürdistan Devrimi”nin Her Başarısı, Emperyalistleri Zayıf Düşüreceğinden Bizi de Sevindirmekte ve Mücadelemizi Kolaylaştırmaktadır...”

Berxwedan: Kendi örgütünüzü okuyucularımıza tanıtır mısınız?

Cevap:Batı-Alman Komünistler Birliği (BWK) Federal Alman'ya Cumhuriyetinde (FAC) bulunan devrimci-sosyalist bir örgüttür. Hedefimiz emperyalist FAC'deki kapitalist sömür düzenini ortadan kaldırmaktır, hedefimiz komünistdir. Bu amacı gerçekleştirmeye çalışırken Marksist-Leninist klasikler doğrultusunda geliştirilen bilimsel sosyalizme dayanmaktadır.

Berxwedan: Alman işçi sınıfının mücadelesi ve mevcut durum üzerine bazı şeyler söyleyebilir misiniz?

Cevap:Herşeyden önce: “Alman” işçi sınıfından bahsetmiyoruz. Biz Alman devletinin II. Dünya savaşının sonunda anti-Hitler koalisyonu tarafından yok edilmesini tarihi bir şans olarak görüyoruz. DAC'de (Demokratik Alman Cumhuriyeti) geçmiş kapitalistler ve büyük toprak sahipleri etkisiz hale getirildi ve üretim araçlarındaki kapitalist özel mülkiyet ortadan kaldırıldı. “Alman ulusunun” tekrar birleştirilmesi FAC'deki egemen emperyalist burjuvazinin gerici bir projesidir ve anlamı Doğu Avrupa ülkelerine ve halklarına karşı yeni bir fetihme savaşını başlatmaktır. FAC bu nedenle NATO'nun üyesidir. Biz bu revonşizme karşı mücadele veriyoruz. FAC gibi emperyalist bir ülkede “Alman birliğinin yeniden tesisi”, işçi sınıfına zarar vermekten başka bir nitelik taşımaz. Batı-Alman proletaryasının görevi emperyalist sömür düzenini ortadan kaldırmak ve FAC'deki egemen durumda olan tekeli burjuvaziyi yıkmaktır.

FAC'nin diğer ülkelere meta ve kapital ihracında dünya pazarında bugün bile önde gelen emperyalist güçlerden bir tanesi durumunda olan Batı-Alman kapitalistlerinin palazlanmasını teşvik etmek için her şeyi yapmaktadır. Batı-Alman militarizmini güçlendirmekte ve polis aygıtını birçok yönü ile Alman faşizminin yasaları ile birleşen yasalar vasıtasıyla giderek daha fazla güçlendirmekte. Faşist örgütleri teşvik etmekte. FAC uluslararası alanda emperyalizmin en gerici güçlerinden biridir. Kendisi, Güney Afrika sömürgeci rejimi, Siyonist rejimi ve Türk askeri cuntasını desteklemektedir. Bilindiği üzere FAC, NATO içerisinde özel olarak Türkiye'yi kontrol altında tutmak ve Türk gericiliği ile birlikte Kürt kurtuluş savaşını bastırma görevini üstlendi. FAC'deki işçiler ve diğer ücretliler bu gelişmelere karşı çok yönlü direnişi geliştirmektedirler.

Berxwedan: Genelde ulusal kurtuluş hareketleri ve özellikle Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi hakkında düşüncelerimiz nelerdir?

Cevap: Biz kurtuluş hareketlerinin, emperyalizme karşı savaşta önemli bir güç olduğuna inanmaktayız. Biz: “Bütün ülkelerin proleterleri birleşin!, Bütün ülkelerin proleterleri ve ezilen halklar birleşin!” şiarı doğrultusunda tüm kurtuluş hareketleri ile yakın işbirliğini hedeflemekteyiz. Onların bizi kendi mücadeleleri ile destekledikleri gibi, biz de kendi güçlerimizle göre onları desteklemekteyiz.

Görüşümüze göre, Kürdistan'daki ulusal kurtuluş mücadelesi uluslararası alanda büyük öneme sahiptir. Kürt halkı, NATO'nun ve emperyalistlerin, sayısı kabarkat olan petrol yataklarını kendi denetimine almaya ve Yakın- ve Ortadoğu halklarını tekrar egemenliği altına almak için yarından tez bugün eline geçirmek istediği bir bölgede yaşıyor ve savaşıyor. TC'nin Kerkük sorunu emperyalistlerin bu gerici amaçlarının bir çok örneğinden sadece bir tanesidir. Emperyalistler yıllardır ateşli bir şekilde Yakın- ve Ortadoğu'daki tüm anti-emperyalist güçleri parça parça yok etmeye çalışmaktadırlar. Tüm anti-emperyalist güçlerini birbirine kıskırtmak ve sonunda hepsini tasfiye etmek için Batı Avrupa ve ABD emperyalistlerinin Siyonist rejimi ile birlikte hareket ettikleri açıktır. Emperyalistlerin Lübnan politikası bunun sadece bir örneğidir. Yine emperyalistlerin sonunda her iki ülkeyi de kendi denetimleri altına alabilmek için, İran-İrak savaşını daha uzun dönem devam ettirmek istemeleri diğer bir örnektir. Kürt halkının ulusal kurtuluş savaşı bu emperyalist “çembere alma ve yok etme” politikası tarafından tehdit edilmektedir. Bu mücadelenin gelişmesi aynı zamanda tüm Yakın- ve Ortadoğu halkları açısından bir rahatlama anlamına gelecek, emperyalistlerin Ortadoğu'daki konularını zayıflatacak ve bölgedeki tüm anti-emperyalist ve devrimci güçlere cesaret verecek ve güçlendirecektir. Kürdistan devriminin her başarısı, Kürdistan emperyalistleri zayıf düşüreceğinden dolayı bizi de sevindirmekte ve bizim mücadelemizi kolaylaştırmaktadır.

Berxwedan: Sızce Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin önder gücü PKK'ye karşı yürütülen teşhir ve tecrit kampanyası kimler tarafından yönlendirilmiştir ve sizin buna karşı tavrınız nedir?

Cevap: Biz bu kampanyanın daha çok Türk Gizli İstihbaratı tarafından yürütüldüğüne ve bunu gerçekleştiren NATO'nun ve AET'nin emperyalist gizli istihbaratı tarafından desteklendiğine inanmaktayız. Biz bu tecrit kampanyasını yargılıyor ve gücümüz oranında bunu boşa çıkarmaya, bu çabalara karşı Kürdistan Kurtuluş Mücadelesini güçlendirmek için elimizden geleni yapmaya çalışıyoruz. Biz bu çabalardan dolayı Batı-Almanya kamuoyunun Kürdistan'daki kurtuluş mücadelesi hakkında daha iyi bir şekilde bilgi sahibi olmasını önemli bir görev olarak görmekteyiz.

Berxwedan: 12 Eylül darbesinden sonra Avrupa'ya ve özellikle de Almanya'ya göç eden Türk ve Kürt solunun bugünkü durumunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Cevap:Bizim Türk ve Kürt sol örgütlerinin tarihi geçmişleri ve aralarındaki ilişkiler hakkında yeterince bilgimiz yok. Bizim için bunların gelişim tarihini ve ilişkilerini tahsil etmek oldukça zordur, çünkü bu mevcut ilişkilere temel arzeden KUMK'nin objektif ilişkilerini yeterince tanımlıyoruz. Biz, Kürt halkının UKM'ni destekliyoruz. Yine Türk ve Kürt solu hareketleri arasındaki ilişkileri ya-

uşturmaya, emperyalizme ve Türk cuntasına karşı bir birlik cephesinin oluşturulması için tüm imkanları geliştirmeye çalışıyoruz. Almanya'da bulunan yabancı örgütler arasındaki ilişkileri daha da kızıştırmak, ancak gericilerin çıkarmadığı. Bütün ilişkiler ortak düşmana karşı mücadeleyi zayıflatmaktadır. Türk ve Kürt solu örgütleri arasındaki ilişkiler emperyalizme ve Türk gericiliğine karşı olan birleşik cepheyi zayıflatmaktadır. Bu ilişkiler UKM'nin ilkelerinden taviz verilmeyerek birleşik cephenin güçlendirilmesi için sona erdirilmelidirler. Biz, Alman faşizmi tarihinde de mülteciler arasında yoğun çatışmaların var olduğunu biliyoruz. Örneğin, sürgün edilen SPD ile KPD taraftarları arasındaki çatışmalar bir çok kez, o dönem Alman imparatorluğu içerisinde meydana gelen çatışmalardan daha üst düzeylere varıyordu. Bu çatışmaların gelişmesinde mültecilerin zor yaşam koşulları, umutsuzlukları, yine akrabalarının birçoğu Alman imparatorluğunda tutuklu bulunması, kendilerinin, faşizmin ve gizli istihbaratının ve yine yabancı istihbarat örgütlerinin çok yönlü baskılarına maruz bırakılmaları rol oynamaktaydı. Her ne kadar hemen tarihsel karşılaştırmalardan kaçınmak gerekirse de, düşüncemize göre yurtdışında bulunan Türk ve Kürt solunun durumları Alman faşizmi dönemindeki mültecilerin durumuna benzemektedir. Bundan dolayı benimsediğimiz ilke şudur: Biz Kürdistan halkının ulusal kurtuluş mücadelesini destekliyoruz. Türk ve Kürt sol örgütleri arasındaki farklılıkların artık şiddetli çatışmalara dönüştüğünde, bu çatışmaları kızıştırmamaya, daha çok yatıştırmaya veya mümkün ise ortadan kaldırmaya çalışıyoruz. idolojik ilişkiler, emperyalizme ve Türk gericiliğine karşı Birleşik Cephe'yi daha da güçlendirmek için idolojik mücadele yöntemleriyle çözümlenmelidir, başka şekilde değil.

Berxwedan: Kurtuluş Mücadelesini tasfiye etmek için Avrupa emperyalistlerinin başvurduğu yöntemler nelerdir?

Cevap: Avrupa emperyalistlerinin daha henüz bundan kısa bir süre önce sine kadar geniş sömürgeler üzerinde hakimiyetleri vardı. Daha günümüzde de küçümsenmeyecek bir genişlikte sömürgeleri vardır. Oldukça büyük deneyimlere sahip olan sömürücülerdirler. Çok yönlü vahşet, katliam uygulamalarında, Buren-Savaşında (Güney Afrika'da yerli halka karşı) ilk olarak oluşturulan toplama kamplarının inşasında, Malaya Kurtuluş Mücadelesine karşı “stratejik köylerin” geliştirilmesinde, Cezayir Kurtuluş Mücadelesinde gibi işkence ve sürgün uygulamalarında, II. Dünya Savaşında Alman faşizmi döneminde başvurulduğu gibi toplu gazlalarda, bunların yanı sıra kurtuluş hareketlerinin ve ilerici örgütlerin parçalanması ve içten çökertilmesinin çok yönlü yöntemlerinde de büyük tecrübe ve deneyimlere sahiptirler. Daha son dönemlerde AET'nin Yunanistan, Portekiz ve İspanya örneklerinde gerçekleştirdiği gibi, Avrupa emperyalistleri ortak hareket ettikle-

rinde, kendilerinin kilise gibi kuruluşlar ile birlikte birçok güçlü anti-faşist hareketi içten parçalayarak veya altderek kapitalistlerin ve emperyalist tekelinin bu ülkelerdeki hakimiyetini pekiştirebilmektedirler. Bundan daha 10 yıl önce İspanya'nın NATO'ya gireceği ve emperyalist tekelere hakimiyeti devretmiş bir sosyal-demokrat hükümetin iktidara el atacağı kimin aklından geçirdi?

Türkiye konusunda ve yine Kürdistan Kurtuluş Mücadelesi hakkında da öyle görünüyor ki. Batı-Avrupalı emperyalistler ortak bir biçimde bu mücadeleyi yok etmeyi amaçlıyorlar. Ozal-hükümeti daha bu yıl içerisinde AET'na tam üyelik için müracaatta bulunacaklarını ilan etti. Öyle tahmin ediyoruz ki, bu müracaat reddedilecek ve Türkiye AET'nun yarı-sömürgeci düzeyine indirilecektir. Fakat bu tahmin yanlış da olabilir. Ancak her halükarda Türk gericileri ile Batı-Avrupalı emperyalistlerinin kendi aralarındaki işbirliğini Türk halkını sindirebilmek ve Kürdistan Kurtuluş Mücadelesini tasfiye edebilmek için daha da derinleştircekleri beklenebilir. Böyle bir ittifakı küçümsemek gerekir. AET geçmiş dönemde de fakir ülkelerin özellikle orta sınıflarını ve burjuvalarını Batı-Avrupalı tekellerle ittifaka çekebilmiştir. Çünkü bu sınıflar böyle bir ittifakla kendi yaşam düzeylerinin yükselmesini beklemiş, daha fazla “Batılı özgürlüğü” ve “Batı kültürü”nün gelişmesini umut etmişlerdir. AET'nun bu ülkelerde devrimi ve anti-emperyalist güçleri içten parçalamak ve onları zayıflatmak için başvurdukları diğer bir yöntem ise, ülkelerinde huzursuz olan ve umduklarını bulamayan güçleri bu ülkelerden koparıp emperyalist ülkelere daha fazla sömürmek ve köleleştirmek için yabancıları “göçmen işçiler” olarak bu alanlara çekmektir. Böyle bir işbirliği tüm Yakın- ve Ortadoğu halkları için olduğu gibi, Kürt Kurtuluş Hareketi için de ciddi bir tehlike oluşturmaktadır.

Berxwedan: Sızce FAC'nde bulunan sol siyasi örgütlerin, örneğin bir Latin-Amerika ülkelerindeki kurtuluş mücadelesi ile gösterdikleri dayanışmayı Kürdistan'da gelişen UKM ile geliştirmemelerinin kaynağı nedir? Sızce böyle bir hareket nasıl oluşturulabilir?

Cevap: Bunun nedeni Kürdistan'daki kurtuluş mücadelesinin herşeyden önce Latin-Amerika'da geliştirilen mücadeleye karşın, direkt Batı-Avrupalı emperyalistlerin çıkarlarını ve hakimiyetlerini hedeflemesidir. Yani, örneğin bir Nikaragua'dan daha dolaysız olarak. Örneğin '60'lı ve '70'li yılların başlarında Hindi-Çin halklarıyla gelişen dayanışma hareketinin büyük bir bölümü özellikle aydınların önderliğinde gelişti. Daha önceden de belirtildiği gibi, bu kesim kendi çıkarlarını temsil eden bir parti oluşturmuşlardır. Avrupa ülkelerindeki emekçi aydın kesiminin yerleri örneğin, böyle bir emperyalist ülkenin dünya pazarındaki rekabet durumuna göre etkilendirir. Daha değişik bir ifade ile: Eğer o ülkenin ihracatı iyi ise, kredilerden

Devamı 18. sayfada

DEVİRİMCİ DEMOKRATİK KAMUOYUNA

Bilindiği gibi 4 Mart 1987 günü faşist sömürgeci Türk devletinin savaş uçakları Güney Kürdistan'ın bazı köylerini bombardıman etmiştir. Bu saldırı sırasında çoğu kadın ve çocuk olmak üzere yaklaşık 200 insan katledilmiştir. Doğal olarak bu katliam Türk devletinin Kürdistan halkına karşı başlattığı ilk katliam değildir. Bir çok halkları katliamlardan ve soykırımlardan geçirdiği gibi, Kürdistan halkını da aynı amaçlar doğrultusunda tarihten silmek istemektedir. Tarih sayfaları karıştırıldığında bu yönlü çabalarına sürekli ve kolayca rastlanır. Ama tamamen direnişle yorgunlaşmış olan Kürdistan halkı üzerinde bu vahşi amacını uygulamaya çalışırken, hiç bir zaman hedefine ulaşamamıştır. Hatta Kürdistan halkının varlığı bile ona korku salmaktadır. İşte bu yüzden sürekli olarak sürgün ve katliam politikasını uygulamakta ve kendi egemenliği altında olmasa da, hangi parçaya olursa olsun, ayırım gözetmeksizin bu halka karşı iğrenç cinayetler işlemektedir.

Özellikle faşist-sömürgeci Türk devleti, bu son saldırılarıyla neler amaçlamaktadır?

Türk devleti bugün emperyalizmin Ortadoğu bölgesindeki ileri karakoludur. Mevcut dengeyi emperyalizmin lehine çevirebilmek için görevlendirilmiştir. Bunun için, en başta İsrail siyonizmi olmak üzere, tüm gerici güçlerle el ele vererek Ortadoğu bölgesindeki ulusal kurtuluş hareketlerini ezmeyi hedeflemiş bulunmaktadır. Üstelik bu görevini yerine getirmesi için emperyalizmin açık desteğine sahiptir ve aynı zamanda bölge gericiliğinin önderliğini yapmaktadır. Ayrıca Güney Kürdistan'da zengin petrol yataklarına sahip olan Musul ve Kerkük'ü ele geçirecek, içine girmiş olduğu ekonomik bunalımdan kurtulmak niyetindedir. Özellikle son dönemlerde emperyalizmden aldığı açık desteğe de dayanarak, açık işgal emellerine hız vermiştir. Hatta bu amacına ulaşması için gerekli sosyal dayanağını da hazırlamaktadır. Şüphesiz bu dayanak işbirlikçi feodal Kürt aşiret reisleri ve diğer teslimiyetçi kesimlerden oluşmaktadır. Türk devleti onları hem tehdit ve hem de basit bazı kırımlarla kendisine bağlayarak, Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlük Hareketinin karşısına dikmeyi hedeflemiş bulunmaktadır.

Fakat bütün bunları başarabilmesi için karşısında duran bir engeli kaldırması gerekmektedir. Bu engel, PKK önderliğindeki Kürdistan halkının yükselen Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesidir. Bu mücadele yaklaşık dokuz yıldan beri Türk devletine ciddi darbeler indirmiş ve hiç bir zaman silah elden düşürülmeden yürütülmüştür. Özellikle PKK III. Kongresi'nin başarıyla sonuçlanmasından ardından yapılan hazırlıklarla Kürdistan Kurtuluş Savaşının giderek gelişeceği ve nihai zafere ulaşacağı açıktır. Çünkü artık Kürdistan halkının PKK gibi şanlı bir

önderi ve onun önderliğinde kurulan ERNK gibi bir siyasal ordusu ile ARGK gibi silahlı bir ordusu vardır. En önemlisi de, bugün tarihinde hiç bir zaman kıyaslanamayacak derecede dost ve müttfiklere sahiptir. İşte bu yüzden faşist Türk devleti yukarıda sıralanan amaçlarına ulaşamıyor. Çünkü artık Kürdistan halkının kurtuluş hareketine güç yetirememektedir. Bilhassa askeri ve siyasi alanda başa çıkamayacağı anlaşıncaya son çare olarak, halkı sindirmek amacıyla köyleri bombardıman etmekte ve milyonlarcasını göçe zorlamaktadır. Şüphesiz bütün bunlar Kürt halkının birliğini parçalamak içindir.

DEVİRİMCİLER, DEMOKRATLAR, YURTSEVERLER!

Bugün Kürdistan halkının yürütmekte olduğu bu mücadelesi, aynı zamanda Türk devletinin bölge halklarına yönelik iğrenç emellerine ulaşmasını engellemektedir. Çünkü bu mücadele, emperyalizmin yeminli uşağı olan faşist Türk devletinin komplolarını boşa çıkarmaktadır. Buna göre, Kürt halkına karşı yapılan her türlü saldırı, aynı zamanda Ortadoğu halklarına yönelik saldırı olarak kabul edilmelidir. Bu yüzden, Türk devletinin her türlü saldırısına karşı bundan böyle tüm bölge halkları, Kürdistan halkının yanında yer alacaktır. Bu açıdan tüm dünya devrimci, demokrat ve ilerici güçlerini Türk devletinin bu vahşetini lanetlemeye ve Kürdistan halkıyla dayanışmaya çağırıyoruz.

- Kürdistan Halkı Yenecektir!
- Kahrolsun Emperyalizm, Siyonizm ve Gericilik!
- Yaşasın Halkların Devrimci Dayanışması!

- Filistin Ulusal Kurtuluş Hareketi EL FETİH (İntifada)
- Filistin Halk Mücadele Cephesi CEPHE EL NİDAL
- Filistin Halk Kurtuluş Cephesi Genel Komutanlık KIYADE EL AMME
- Halk Kurtuluş Savaşı Önderliği EL SAİKA
- POLISARIO Halk Kurtuluş Cephesi
- Umman Halk Kurtuluş Cephesi

ERNK Libya Komitesi
9.Mart.1987

Faşist Türk Sömürgecilerinin Son Saldırı ve Katliamları Tahran'da da Protesto Edildi...

Başarı 11 sayfa

törede bulunan KDP, YNK vb. örgüt önderleri yürüyüş kolunun önüne geçerek: "Sakın yapmayın, bizle devleti karşı karşıya getirmeyin, İran izin vermiyor" vb. deyimler kullanarak engellemek istedikleri, bunun için özel ve yoğun bir çabamın harcandığı, ancak yurtsever Kürdistanlıların eyleminin gerçekleştirilmesindeki kararlılığı karşısında geri adım atmak zorunda kaldıkları, eylemin dikkate değer diğer bir yönünü oluşturmuştur.

Yürüyüş boyunca "Kahrolsun sömürgeci faşist cumta", "Faşizme ölüm", "Yaşasın Ulusal Kurtuluş Mücadelemiz" gibi sloganların haykırarak Kürdistanlı yurtseverler, mücadeleye bağlılıklarını bir kez daha, gerçekleştirdikleri bu pratik eylemleriyle dile getirdiler.

Türk Elçiliğine 500 metre kala polis barikatıyla karşılaşan yürüyüş kolu, iki gruba ayrılarak barikata asıp, Elçilik önünde gösteri eylemine devam etmiştir. Takriben bir saatte yakın gösteri eylemini sürdüren Kürdistanlı yurtseverler, gur sloganlar eşliğinde Türk bayrağını yakarak hep beraber söyledikleri "Ey Raşip" marşıyla eylemlerini sonuçlandırmışlardır. Eylemin Türk Elçiliği önünde devam ettiği saatlerde polis ile yurtsever göstericiler arasında yer

yer kaygaların olduğu, bu olaylarda 19 kişinin de tutuklandığı ve gösteri eyleminin çevrede bulunan İranlılarca da desteklendiği bildirilmektedir.

Tahran-İslam Cumhuriyeti Haber Ajansı ve birçok basın kuruluşu, Kürdistanlı yurtseverlerin gerçekleştirdikleri faşist Türk sömürgeciliğinin katliamını protesto eylemine genişçe yer verdiler. Yapılan eyleme ilişkin İran'da yayınlanan İDLEAT gazetesi 15. Mart '87 tarihli sayısında "Türk Savaş Uçaklarının Kuzey Irak'taki Kürt Köylerine Saldırısı Protesto Edildi" başlığıyla verdiği haberde kısaca şöyle değinmektedir: "Uluslararası kuruluşların, saldırı-

gan Türk ordusu ve devletinin eylemini mahkum etmesini isteyen pankartları taşıyan göstericiler, Türk Elçiliği karşısında bu ülke aleyhine sloganlar haykırıldılar. Göstericiler, Elçilik karşısında, Elçiliğe girmek için çabaladılar. Fakat bölgede bulunan polis kuvvetleri göstericilere engel oldular. Elçilik çevresi ve Ferdewsi eadisinde trafik uzun süre aksadı.

Gösteri sonrası, Tahran Radyosu olayı şu şekilde duyurmuştur: "Takriben 300 kişilik bir Kürt grup, Türk Elçiliği önünde, bu devletin saldırılarını protesto etmek amacıyla bir gösteri düzenledi. Grup, insan hakları örgütleri ve Birleşmiş Milletler'in olaylara seyirci kalmamaları için çağrıda bulundu."

Ulusal Kongre, Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelemizde Güçlü Bir Adım...

Başarı 12 sayfa

Ulusal Kongrede birleştiler. Mücadelemizi büyük bir emekle bu düzeye kadar yükseltmeyi bilen tüm halkımız, onun ilerletilmesinin önemli bir adımı olan Ulusal Kongre çalışmalarına da aktif olarak katılmalı, bu temelde örgütlenmesini ve mücadelesini geliştirmelidir. Bu vesileyle, tüm yurtseverleri, bütün parçalandıkları ve yurt dışındaki halkımızı bir kez daha, güçlerini ulusal kurtuluş mücadelesinde birleştirmeye, Cepheleşme ve Ordulaşma atılımına aktif olarak katılmaya ve tarihimizin en önemli zirvelerinden birisi olan Ulusal Kongreye kendi iradelerini katmaya çağırıyoruz.

- Tüm Gücümüzü Kürdistan Ulusal Kongresinde Birleştirelim!
- Cepheleşme ve Ordulaşma Yolunda Kararlılıkla İlerleyelim!

Savaş Esirleri Bir Kez Daha...

Başarı 1 sayfa

protesto ettiklerini ve sanki sandalyesine kendileri şahsında Kürdistan halkının değil, tersine sömürgecilerin oturtulması gerektiğini, bu nedenle mahkemeyi kabul etmeyeceklerini faşist cellatların suratlarına haykırması ve sergiledikleri bu kararlı tutumlarıyla sömürgeciliği yargılamışlardır. Savaş esirlerinin kararlı tutumu karşısında çığına dönen sömürgeciler, sergilenen direnişi bastırmak istemişlerse de tüm çabaları sonuçsuz kalmıştır. Bunun sonucu, işkence ile dışarı çıkarılan savaş esirleri, mahkeme kapısında itirafçı, han Mehmet Girgin ile karşılaştığında teslimiyete ve ihanete duyduğu soylu kin ile saldırmış, fakat sömürgecilerin müdahalesiyle Mehmet Girgin alcağı yaralı olarak kurtarılmıştır. Bu direnişte de görüldüğü gibi, sömürgecilerin savaş esirleri şahsında halkımıza dayattığı hiçbir uygulamanın başarıya ulaşamayacağı bir kez daha kanıtlanmıştır.

Sömürgecilerin El Attığı Her "Umut" Kapısı, Kendileri İçin Bir Felaket Kapısı Olacaktır

Özellikle son dönemlerde direnişin alevlendiği ve yankısını dünyaya duyurduğu Adana Cezaevi Direnişi, sömürgecilerin otoritesini sarsan ve vahşi uygulamalarını teşhir eden bir direniş merkezi durumundadır.

Sömürgecilerin, genelde uyguladığı vahşi işkence metodları, idam cezaları, kat-

liamları ve "umut" kapısı olarak ele aldığı "pişmanlık yasası" Adana Cezaevinde bulunan savaş esirlerinde en acımasızca uygulanmış, fakat istenilen sonuç almamıştır. Bunun sonucu, son çare olarak direnişi parçalama yöntemine başvurarak, özellikle direnişle ilişkili eden savaş esirlerinden 60'ını Eskişehir E tipi cezaevine dağıtmıştır. Bu uygulamadaki amaç çok nettir. Geçmişten beri sömürgeciler, direnişi bastıramadıkları alanlarda, direniş önderlik eden öğeleri tecrite almak ve başka cezaevlerine dağıtarak zindan direnişlerini güçten düşürmek ve böylelikle teslimiyeti egemen kılmak istemektedirler.

Ama, düşman şunu çok iyi bilmeli ki, artık eski isyanlar dönemi olan 1920-40 dönemi ni yasamıyoruz. Geçmişte bu tür uygulamalar kısmi oranda başarılı olabiliyordu. Fakat günümüzde hangi yonteme başvurulursa vursun, direniş alevi gücünden hiçbir şey kaybetmeyecek ve daha da güçlenecektir. Direnişi bastırmak ve güçten düşürmek amacı ile diğer cezaevlerine dağıtılan savaş esirleri, gittikleri her alanda, direniş bayrağını "Direnmek Yaşamaktır" sloganıyla yükseltmesini bileceklerdir. Geliştirilen son uygulamalar, bırakalım direnişin bastırılmasına hizmet etmeyi, tam tersine direnişin daha da yaygınlaşmasına hizmet edecek ve böylelikle sömürgecilerin el atıkları bu "umut" kapısı da kendileri için bir felaket kapısına dönüşecektir.

Geli dost û hevalan!.. Xûşk û birayên xebatkar û...

Destpêk rîpela 20'an de

gariya Netewa Kurdistan li ber çavane. Dê emê çawan di nava rêzên Eniyê de hêzên xwe bikin yek. Ev karê wê komcivînê û pêwîste ku em xwe bi van pirsan mijûlbikin.

**Dost û hevalên xebatkar û şoreşger!
Hêzên Netewa Kurdistan!**

Nayê ji bir kirin ku, hinek komele û rêxistinên (organizasyonên) Kurdan yên ku giraniya karên xwe li derveyê welatê xwe dikin, di nava xwe de û bi hinek hêzên Tirk re yên xwe çep dibin û dinasin, peyman û hevkarî pêda kirine... Ev ji bîngeheka dine ji bo xebata gelê me li diji faşizma Tirkan. Tişteki nexirabe, heke bi navê çepitîyê rê li pêş serê serxwebûna Kurdistanê neyê girêdan. Ez ji xebatkarên wan hêzên Kurd dipirsim: Gelo! Xurtbûna şerê li Kurdistanê iroj tevgera we li diji faşizme xurtidike an jardike?

Köy Korucuları Avrupa'da mı?..

Başarafi 9. sayfada

diri, broşür ve dosyalar hazırlamakta ise, sözkonusu güçler de Komkar, Pêşeng vb. adlarla aynı içerikte yazı ve dosyaları el altından Avrupalı ilerici-demokrat kesimlere ulaştırılmaya çalışılmaktadır. İsimler Anadolu Basın Birliği, Komkar, Kurdistan Press, Pêşeng gibi çeşitlilik arz etmesine rağmen, içerik aynı olmaktadır. Bu güçlerin çabaları yeni de değildir. Hatırlanacak olursa, daha 15 Ağustos Atılımı öncesinde ülkeye giriş sürecinde bu teslimiyetçi kesimden bazı ilah olmazlar TC ile ağır birliği içerisinde "PKK'nin terörist olduğu"nu

ispatlamak(!) için birtakım hummalı faaliyetlere girmişlerdi. Fakat, sırtlarını dayadıkları işveç gibi emperyalist güçlerle birlikte ne durumlara düştükleri fazla söze gerek sinme duymayacak şekilde ortadadır.

Bunun dışında ulusal kurtuluşçu çalışmaların engellenmesi için ihbarçılık, içişleri Bakanlıklarına başvurma, dosya sunma vb. yöntemlerle de işbirlikçiliklerini sergilediler. Emperyalist çevrelere sığınan hain-uşaklar, onların kucagına oturarak, "Biz Türkiye'yi bölmek istemiyoruz, PKK teröristtir, aynı bir devlet istiyor" diyebilmektedirler. Öyle ki

"Kürdistan Devrimi'nin Her Başarısı..."

Başarafi 16. sayfada

daha çok faiz alır, böylece kapitalistler mühendislere, hukukçulara ve bilim adamlarına daha çok ihtiyaç duyarlar. Böylece onların (aydınların) gelirlerini artırırlar. Yabancı ülkelerden alınan faizler çoğunlukla tekelci burjuvazinin cebine girmesine rağmen, değişik biçimlerde aydınlar da bunda avantaj sahibidirler. Ya da bundan avantaj beklemektedirler. Böylece aydınlar işçilere göre milliyetçi şiarlara erken kapılmakta, yanılmakta ve etkilenmektedirler. Bizce bu, KUKM ile dayanışmanın örneği Nikaragua'ya oranla daha zayıf olmasının nedenlerinden bir tanesidir. Bu durumun bertaraf edilmesi ancak: Batı-Alman kamuoyuna yönelik KUKM'nin amacı üzerine, yine özellikle Kürt halkının durumuna, AET'nun ve özellikle de Alman devletinin gerici amaçları üzerine sabırlı, aydınlatıcı ve ısrarlı bir bilgilendirme çalışmasının geliştirilmesi ile mümkündür. Bu çalışmalarda yeralmak tüm Batı-Alman devrimcilerinin bir görevidir.

Berxwedan: Berxwedan aracılığıyla Kürt halkına iletceğiniz bir mesajınız var mı?

Cevap: Batı Alman devrimcileri Kürt halkı ve onun kurtuluş mücadelesi karşısında büyük sorumluluklar taşımaktadırlar. Nitekim Alman ser-

Pirseke din ji eve: Ma hûn çawan dikarin bêhtir rista (rola) xwe li diji faşizmê bileyizin? Li Kurdistanê an li derve?.. Ma xebata PKK ne li diji mêtîngêrên (kolonyalistên) Tirke? Ne li diji faşizmê ye?..

Lewma ez dibêjim ku pir giringe em planên dijmin û hevalbendên wan yên faşist bişkênin. Rêyeka dijwar û dirêj li pêş me ye: Şoreşa Kurdistanê bo serxwebûnê pêşve bibin... û di vir de giringiya ERNK xwe diyardike.

Min di destpêka gotina xwe de got ku, pêwîste em bo "Meclîseke Netewî a Kurdistanî" bixebitin. Bi rasti ERNK gaweke xurt û yekemine di ve warê de, ji ber ku hevkarî di nava mirovên xebatkar û niştimanperwer de xurtidibe. Di nav refên ERNK de yekitiyên

- * Biji berxwedana xebatkarên Kurd yên di heps û zindanan de li diji faşizmê!
- * Biji şoreşa gelê Kurd bo serxwebûn û azadiyê!
- * Biji xebata PKK bo eniyeka netewî a fireh û demokrat!
- * Mirin bo kolonyalizmê û emperyalizma cihanê re!

emperyalist ülkeler dahi, KUKM ve öncü gücü PKK hakkındaki iddialarını bu kesimlere dayandırmakta ve alıntılar yapmaktadır. ARGK birliklerinin Newroz kampanyası boyunca TC'ye indirdiği darbeler ve Kürdistan sorununun uluslararası arenada güncelleşmesiyle birlikte Alman devletinin dış politikasına perspektif sunan bir dergide, "İçerde ve dışarda Kürt mücadelesi, devrimciler ve milliyetçiler" başlığıyla yayınlanan geniş bir yazıda Kürdistan sorununa ilişkin politika ve bakış açılarını ayrıntılı bir biçimde ortaya koymaktadırlar. PKK'ye ilişkin de geniş yer verilen yazıda, hain-uşak takımının iddiaları onaylanarak şöyle denilmektedir:

"...PKK marksist-leninist bir partidir. 1978'lere kadar Apocular olarak tanınıyordu. Komünistleri ise 'sosyal revizyonist

olarak yargılıyor. İdeolojik ve pratik düzeyde askeri hedeflere, polisye yönelik küçük eylemler düzenleyen PKK, Türkiye'de halk savaşını gerçekleştirmek istiyor. TKSP bu politikadan dolayı PKK'yi eleştiriyor. Diğer küçük gruplar gibi TKSP de gerilla mücadelesini düşünmenin dahi çok erken olduğu ve Kürt halkının politik olarak örgütlenmediğini belirtiyor. Aynı zamanda PKK'nin Türk istihbaratına korunduğu ve kendi saflarındaki şiddet kullandığı belirtiliyor. PKK'nin yayınlarını okuyan PKK'nin aşırı grup olduğunu görür..." (25.3.1987)

3-5 Nisan arası tarihlerde Brüksel'de yapılan "ikinci iltica hakları için Avrupa sempozyumu"nda ise hain-uşak takımının provokatif çıkışı hezimetle sonuçlanmaktan kurtulamadı. Uluslararası niteliği olan gündemin bir mad-

civaki ü demokrat, komele ü rêxistinên gelêri pêdadibin, bi hevêre dixebitin û bîngeha mezin bo "Meclîse Netewî a Kurdistanî" avadikin.

Me divê em ERNK bikin çembereka xurt bo hemû hêzên civaki ü demokrat yên ku bêyi wan tu caran em nikarin gaweke dirust ber avakirina "Meclîse Netewî" ve bavêjin.

Lewma erk û delameta (wezifeya) Eniya Rizgariya Netewa Kurdistan a yekemin eve ku, hacetên bihevxiştina meclîseke wusa amedebike û jê re bixebite ku, di demeke nêzik de bête avakirin.

Em bi ERNK şoreşa serxwebûna Kurdistanê û xebata azadiyê diji faşizmê û koletiyê, diji emperyalizmê û kolonyalizmê pêşve bibin, yekbûna gelê xwe ji cihanê re diyaribikin û xebata ku şehidên gelê me bi xwina xwe avdane firehtir bikin!

Wê şaşî û çewtî di her kareki de hebin, lê bêkari di xebata gelan de şaşîya mezintire...

desini Kürdistan teşkil etmek teydi. Bu maddede Kürdistan adına konuşma hakkı ise Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin bir üyesine verildi. Toplantıda hiçbir yeri olmayan hainler, TC'nin yöntemi ile iftira, yalan ve kulislere geliştirerek, ulusal kurtuluş mücadelesinin bu platformda sesini daha güçlü duyurmasını engellemek istediler. 3 Nisan cuma günü yapılan oturumda konuşmadan sonra bu zavallı yaratıklar, "Bizim kalbimiz kırıldı, PKK, ERNK terörist bir örgüttür. Burada teröristleri konuşturduk" deyip mücadelemizin öncü güçlerine dil uzatıp küstahlaştılar. Bunun üzerine hemen söz alan çeşitli Avrupalı dost örgütler, "PKK'nin faşist cuntaya karşı direnen tek örgüt olduğunu, bu mücadelenin haki ve meşru olduğunu" dile getirerek sözkonusu gücü teşhir ettiler.

Böylelikle sömürgecilerin yüzyıllardır halkımız üzerine örmeye çalıştıkları tecrit duvarlarına bu zavallı yaratıklar da katık olmaktadır. Biri kendi açık kimliğiyle bunu yaparken, diğeri farklı bir maskeyle bunu yapmaya çalışmaktadır. Her ikisinin ortak yanı ise, PKK'ye, KUKM'ne ve direnişe karşı olmaktır. PKK'ye karşı olmak, bu güçleri sömürgecilerle bütünleşmeye kadar götürülebilmektedir. Gelişmeler, halkımızı dünya kamuoyundan tecrit etmeye yönelik Türk devletinin ve hain-uşak takımının çirpınışlarının yenilgiye mahkum olacağını göstermektedir. Gelişmelerin diğer yönü ise, artık ilerici insanlığın da gerçekleri fark ederek, halkımız lehine bunlara karşı tutum takınabilmesidir.

Yazışma Adresi:	Ödeme Adresi:	Danimarka	8.- dkr.	Norveç	6.- nkr.
Berxwedan	BfG.- Bonn	Avusturya	18.- s.	Fransa	6.- ff.
c/o Feyka-Kurdistan	Konto Nr: 1205242100	İngiltere	0.80 £.	İsviçre	2.50 sfr.
Kaiser Str. 151	BLZ: 38010111	Hollanda	3.- hfl.	İsveç	6.- skr.
		Belçika	60.- bfr.	Avustralya	3.- \$

Impressum: M. Atar, Göttinger Chausse 75, 3000 Hannover 91

Kiryarên li dijî rejîma mêtîngera faşîst li derveyî welat didomin

Destpêk rûpela dawîye de

Kurdistan pêşve bibin. Ji dewletên ku alikariyên leşkerî û aborî didin faşîzma Tirkan xwestin ku, bi lez van alikariyan bibirin, û birawestînin; û bang li pêşveçûyî û demokratîtan van welatan kirin ku, li pêşberê karbidestiyên (rejîmên) xwe û alikariyên pêşkêşdikin bédeng nemênin. Bi bawernaman û delîlan daninpêşîya çawan ku, çawan ev alikariyên leşkerî û aborî heta niha bo tunekirin û qirkirina gelê Kurd bikarhatine. Bi liv-

baziyên xwe yê karvaniyê (pratikê) de duxuyankirin ku, ev rewş bo navê mirovatiya pêşveçûyî a cihanê, rewşeke sedema fihetî û şermiyê ye.

Hêjmara kovara me "Berxwedan" a bori de, me nûçên livbaziyên yê heta mējûya 13'ê Adarê 1987'an weşandibûn, lê ji ber ku bîrek ji van nûçan berdestê me nebibûn, me wan neweşandibûn. Em niha disa berdewam dikin ku, wan nûçan û agahiyan bûyeyan pêşkêşî xwendevanên xwe bikin.

Livbaziyên rêveçûnan (meş) û vegirtinan

Roja 7'ê Adarê 1987'an, roja şemiyê, ji bo protestokirina, qirkirinê dewleta Tirk li dijî gelê me, li pêşîya konsolosîya Tirkan li bajarê Kopenhag'ê, livbaziyeka rêveçûnê pêkhat. 60 kes beşdarbibûn. Bi duruşmên yekawazê û axaftinên konevani rêveçûn, heta pêşîya konsolosiyê doma. Welatperwerê ji Kurdistan li pêşîya konsolosîya Tirkan axafek ji bo girsên ku xwe komkiribûn û civiyabûn û dêhna xwe didan rêveçûnê kir.

Roja 7.3.1987'an li bajarê Nürnberg'ê ji livbaziyeke bikar hat. Dema beyanê de hêmareke bilind ji welatparêzên Kurdistan, nav wan de gelek jin û zarok ji, dora konsolosîya Tirkan zivirandin. Dora seet nehan dest bi kiriyarê xwe kirin û bi giyanekê şoreşgerî duruşmên li dijî mêtîngeriya Tirkan û koma bêbext û xulam, bangin. Deh deqîqe piştî dest-

pêkirina livbaziye, polis hatin cihê rûdanê û dev ji livbaziye berdanê xwestin. Lê ji ber dilerî û biryariya welatperweran, polisan gavên pêşde avêtin û xwe têtîlî rûdanê nekirin. Domana livbaziye de duruşmên weke: "Xwinê re xwin, bo her êrişê tohildan!", "Şuna yekî hezar, xwinê re xwin, ji bo her bidarvekirinekê re tohildan!", "Kurdistan a me ye, em jê der nayin!", "Bimre cunta mêtîngera faşîst!" û "Bijî Partiya Karkerên Kurdistan!" li du-hev hatin qirandin. Herwusa axafên bi zimanê Almanî û Tirkî, bangên bo kedmizên Tirkîye re hatin kirin û dewleta Tirkan a mêtînger hate pişangekirin û rabirin. Mafdariya Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan ji hêla welathêzan hate zimên û duxuyankirin ku, heta dawî ewê hevkarîya têkoşinê bikin.

Rêveçûna bi duruşma;

"Şuna yekî hezar, xwinê re xwin,

ji bo her bidarvekirinekê re tohildan"
destpêkir, dengê bilind du xwe hêla

Roja 7.3.87'an li bajarê Den-Haag'ê rêveçûnek pêkhat. Bin duruşmên nivîstî, ku armançên livbaziye û pêwîstiya Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan datînan holê, bêhtirî 400 piştgirtên ERNK mêşyan. Bi dengekê bilind duruşmên: "Şuna yekî hezar, xwinê re xwin, ji bo her bidarvekirinekê re tohildan!", "Kurdistan a me ye, em jê der nayin!", "Tohildan, tohildan, tohildan!" bangin. Alikariya xwe, hevkarîya xwe ji bo têkoşîna yekitiyên Artêşa Rizgariya Gelê Kurdistan (ARGK) yê keleş ku li dijî mêtîngeriya Tirkan pêşve dibin, bi hemû himên xwe anin ziman. Welatparêzên ku livbaziya xwe bi awakî zinde û bi disiplin berdamkirin, bala mirovatiya pêşveçûyî, gelê Hollanda û hêzên demokratîkîşandin ser bikaranînen li Kurdistan û

banga ku, bédeng nemînin li wan kirin. Livbazi, ji hêla gelê Hollanda bi rengê "rêveçûneke leşkerî" hat navdan û hemû rojname li ser bûyerê nivisandin. Radyona Hollanda bûyerê, nûçên bi zimanê Tirkî de belavî guhdarên xwe kir.

Vê rojê livbaziyeke ji li bajarê Düsseldorf'ê li pêşîya konsolosîya Tirkan pêkhat. Ji 40 kesan zêdetir ji dilxwazên ERNK beşdarbûn. Welatperwerên ji Kurdistan duruşmên: "Ji xwinrijên mêtînger we hesab bê pirsîn!", "Kurdistan ji ordiya mêtînger re wê bibe goristan!" qêrin. Qedera seetê ku nivê, çuyin û hatina avahiya konsolosiyê rawestandin. Li ser derî û diwaran duruşmên nivîstî yê mina: "Bijî PKK, ERNK û ARGK!" daleqandin û hin duruşmên din ji nivîstin. Livbaziya xwe bi serkeftinî dawî pê anin.

Hêjmara livbaziyan roja 10'ê Adarê, gihan 15'an Livbaziya li Konseya Ewrûpa, qulibî hevkarîyeka konevani

Roja 10'ê Adarê 1987'an piştgirtên ERNK yê tevli jin û mîran, yeko-yeko xwe avahiya Konseya Ewrûpa da lihev civandin û nişka ve dest bi raberiyeke kirin. Raberî di rojêke xwedî-bizav û têtîliya xilbe de pêkhat. Dilxwazên ERNK, bo bangên hêzên parastina awahiyê yê weke: "qedexeye", "giringe hun derkevin der ve", bi duruşman bersiv dan, û herwusa bala herkesêke kişandin ser xwe. Parlemantarên Ewrûpayî yê ku avahiyan ciran de civin pêkdanin, xwe bi livbaziya protestokirîne mijûlkirin û guhdariya daxwaz û armançên welatperweran kirin.

Bi rengê berdewama rabe-

Bi livbaziyan refbiref, alikariyan karbidestîya Almanya Rojava bo dewleta faşîsta Tirkan a Hitlervan hatin protestokirin

Roja 11'ê Adarê li bajarê Klève li dora bajarê Duisburg'ê avahiya SPD hat vegirtin. Livbazi qasî 5 seetan doma.

Roja 11'ê Adarê li bajarê Duisburg'ê ji avahiya SPD hat vegirtin. Piştî ku daxwaz hatin pejirandin pêde, welatparêzên Kurd dawî bi livbaziya xwe anin. Herdu bûyer ji ji hêla rojnamên xweçih hatin belavkirin.

Roja 12'ê Adarê, nêzîkî 40 dilxwazên ERNK ciheki ku

riya jorin, roja 11'ê Adarê bi navê welatperwerên Kurd komeke ji dilxwazên ERNK disa çû Konseya Ewrûpa. Hevdiin bi rewşeke diplomati domand. Vê hevdiinê de, rexnen dilxwazên ERNK yê li derheqê tewrê sist a Konseya Ewrûpa li dijî hovitiya derîmîrovahî a Komara Tirkên faşîst, ji hêla parlemanteran hate pejirandin.

Roja 10'ê Adarê rêveçûnek, bi têtîliya 300 kesan li bajarê Hamburg'ê çebû. Welatperwerên ji Kurdistan rêveçûna xwe, heta pêşîya konsolosîya Tirkan domandin. Li wir, bi dengên xwe yê awaz duruşmên weke: "Şuna yekî hezar, xwinê re xwin, ji bo

her bidarvekirinekê re tohildan!", "Bijî Serok APO!", "Bijî PKK!" ûhw... bangin. Li pêşberê mirovatiya pêşveçûyî, bikaranînen faşîzmê li Kurdistanê pişange kirin. Girêdana xwe bi şerê rizgariya netewî re, qirandin. Livbazi, bi şewitandina 20 hep nimûnên firoke jî kaxezan û alên Emerika û Tirkîye, bi serkeftinî dawî pê hat.

Roja 10'ê Adarê komek ji welatparêzên Kurd bo protestokirina bikaranînen qirkirîne li dijî gelê Kurd yê dewleta Tirk a hov û dirinde, ba Partiya Xebatkaran, li bajarê Oslo avahiya Partiya Xebatkarana a merkezi vegirt.

"OtoBahn" nê "A-2" û "A-3" dihin hev, vegirtin. Duruşmên nivîstî yê weke: "Em alikariyan karbidestîya Almanya bo Tirkîye, protesto dikin!" hatin daleqandin.

Roja 13'ê Adarê ji bûroya rojnamên WAZ û NRZ, ji ber eynî sedeman hat zeftkirin. Duxuyaniyeka nivîstî ji bo rojnaman hate belavkirin.

Ji bona protestokirina hovitiya dij-mirovahi û dirindiya mêtîngeriya Tirkên faşîst li Kurdistanê û alikariya ji bo

Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan, kiriyarek ji li bajarê Wien (Viyana) birêve ket. Roja 17'ê Adarê bêhtirî 20 piştgirtên ERNK bûroya in-formasyonên Tirkîye vegirtin.

Roja 17'ê Adarê li bajarê Delemnt li Îsvîçre, radyona bi navê "Frequence Jura Radio" hate vegirtin.

Roja 21'ê Adarê li bajarê Bielefeld'ê ji hêla bêhtirî 300 dilxwazên ERNK rêveçûnek li dijî Komara Tirkan a faşîsta mêtînger, pêkhat.

Jinên niştîmanperwer yê ji Kurdistanê hovitiya mêtînger li Ewrûpa ji protestokirin

Jinên welatperwer yê ji Kurdistanê, yê ku cara yekem bi hima xwe, xwe gihandin hevdu, roja 9'ê Nisanê li bajarê Bonn'ê lihev civiyin û hevkarîya xwe ji bo şerê ser-xwebûna netewî ku li çiyayên Kurdistanê ji hêla yekitiyên ARGK têtîlî pêşvebirin, bi rêveçûneke bilindkirin; dengên xwe gihandin gelên cihanê. Êrişên asmanî yê ve taliyê yê ku bûn sedema kuştina bi sedan jin, zarok û kalên begûneh, qirkirinên yekserî û hingavtînan, konevaniya nefkirinê li dijî gelê me û biryarên bidarvekirinan li dijî diliyên şer, xwe dewleta Tirk a faşîsta mêtînger, protestokirin. Rastiya dewleta Tirk a faşîst û Hitlervan li pêşîya mirovên pêşveçûyî pişange kirin. Ji dewleta Almanya Rojava, bi lez birina alikariyan bo dewleta derî-babelîskî, xwestin. Bi dirustkirina vê rêveçûnê, ji demokratên Almanya xwestin ku, dengên xwe bo birina vê alikariyê bilindbikin, ku bo qirkirina gelê me bi kar têt.

Dora 800 kes beşdari rêveçûna Jinan bûn. Demokratên Almanya rêveçûna

jinan bi bal şopandin. Komeke ji zarok û jinan ku bi xelean bi hev hatibûn girêdan, û bi dengekê bilind duruşmên li duhev bangdikar, bêhtir bala mirovên pêşveçûyî kişande ser xwe. Livbaziya rêveçûnê ku bi disiplin û giyanekê şahî pêkhat, qada kombûnê de berdewamkir.

Qada kombûnê de, axafên bi zimanê Kurdî, Almanî û Tirkî yê konevani hatin çekirin. Taliya axafên xwe de ji ber alikariyan karbidestîya Almanya Rojava bo dewleta Tirk a faşîst û Hitlervan, vê banga jêrin li demokratên Almanya û mirovatiya pêşveçûyî, ji bo ku dengên xwe bo birina alikariyan bilind bikin, kirin:

"... dewleta Tirk a ku serî de ji NATO, ji karbidestîya Almanya Rojava alikariyê digre, van alikariyan bo tunekirina gelê me bikar tene..., bi van alikariyan derdikeve nêçira mirovan, dixwaze jiyanê li gelê me bi van alikariyan biqulibêne bendaxanan. Karbidestîya Almanya Rojava, giringe van alikariyan ku bo qirkirina gelê me bi kar têt, bibre, nebe

şirik û hevkarê kuştinê Komara Tirk a faşîst. Destê xwe nav xwina gelê me de negerîne, nebe hemgûnehkarê faşîzma Tirkan ku rejîmeke hovbertirine. Qirkirina gelê me bi azînen dirindetirin, ji bo berjewend û sodên netewên cihanê û gelê Almanya weke tîştêk nayne, wusa ji wê ji bo wan bibe sedema şermiyeka mezin... Hemû mirovên pêşveçûyî û demokrat! Dostên gelê Kurdistan!.. Gelê Kurdistanê de ku geleki kevnare ji yê dirokê ye, bi bikaranînen derî-babelîskî yê mêtîngeriya Tirkên faşîst, dixwazî tunebikin. Têkoşîna gelê Kurd a ji bo serxwebûn û azadiyê, a ji bo aşîtiya cihanê ku li dijî wê hovitiyê pêşve diçe, xwedî mafîya mafdare. Pêwîste alikariyê hevkarîya vê têtîlîyê bê kirin, piştgirtina heyî bêhtir bê bilindkirin... li dijî herhabê alikariyan leşkerî, aborî û konevani yê hûkûmeta We ji bo dewleta Tirk a faşîst derkevin! Ji bona ku karbidestîya Almanya Rojava dev ji vê konevaniya xwe berde, bi hemû derfetên xwe bitêkoşin!.."

Pêtên agirê berxwedanê li her aliyên Kurdistanê bilind bûn

SEDHEZAR BEŞDARÎ PÎROZİYÊN NEWROZÊ BÛN

Destpêk rûpela dawîye de

darî dilan û mihricanên pirozkirina cejna Newrozê bûn. Dilan û mihricanên pirozkirina cejna Newrozê de ku bêhtirî 300 hezar welathêzên Kurd xwe gihandibûn hev, pir eşkere derkete holê ku, tu hêz nikare gelê me birawestîne ku, xwe bin ala ERNK yekneke û serneke. Bili hemû xebatên rawestandî û tirsandinê yên hêzên curecure, girsên gel li gora xwe dest bi amadekariyên tunde kirin; bi pêxistina agirî li çayan, deştan, zinâr û zêwîyan... li her derûdorê, pirozkirina Newrozê dan destpêkirin.

Duruşmên mîna: "Biji serok APO!", "Biji PKK!", "Biji ERNK!" ûhw... ku bi agirî ku meriv ji gelek dur bikaribe bixwîne, hatibûn nivistin. Ev rûdaneke gelek pêwîst û xwedî bal bû. Li dora agirê pêketin, govend û dilan hatin kişandin. Mihrican dure, bi axafên li ser pêwîstî û têdayiya Newrozê doma. Domana Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan a rojenin, bi axafên konevani û civinên babetî hat nasirin.

Dewleta Tirk a mêtînger, a ku dizanî li vê bira welatê me Newroz wê bi şahî bê pirozkirin, tixubên vê birê bi tenk û topên xwe tîkûz kir. Xwest bi him û hêzên xwe pesna xwe bide û gelê me bibîzde. Li qirexa tixuban gelek çaran bera çekên xwe da girsên gel û agirkir û hinek niştimanperwer ji birindarkir. Lê bili hemû keftûlaftên hêzên ordiya mêtînger, gelê me Newrozê bi dilxweşî û serbilindî pirozkir.

Girsên gel yên ku şev ji bi şahî borandin, beyana dure mîna lehiyekê herikin qada pirozkirinê li çoleki derveyî bajarên. Civinên pirozkirinê yên bi govend, şîno, stran, lawje, kilam, helbest û axafên rêzani berdeyamkirin, bi duruşmên awazi yên ku serok Abdullah OÇALAN, PKK, ERNK û ARGK silavdikirin, dawî pê hatin. Mihrican û dilanên Newrozê de ku li 27 deran hatin dirustkirin, bêhtirî 300 hezar kes beşdarbûn.

Helbestên hatin xwendin û axafên li mihricanê hatin çekirin, dengûbehsên ku ji büyerên li Kurdistanê Bakur hatin nasirin û axafên li ser şehidketina şoreşgeran, wan rastîyan gişt li pêşîya çavan gelek zelal dawêşandin. Di rewşekê de ku heyecan û kela girsên gel gihabû bilindahiya xwe, meriv dikarî dilxweşî, dilşahî, heyecan û gergûnî, hêvî, giyana erîşî û berxwedani gişt tev de, yekderbê bje. Newroza-87'an de gengazbû ku, di yek kesî

de meriv awazên duruşman, ken û girine, çepik kutan û liliyan bişopîne. Belê, Newroza-87'an di bin hoyên wusa geş de, û bi xwedî li têkoşinê û pêşengê şoreşê derketinê derbasbû; bû rojêke dirokî serpêhatina berxwedana netewê Kurdistanê!

LÎBNAN:

Roja 29'ê Adarê li bajarê Bor-Elias li Libnanê şeva pirozkirina cejna Newrozê hat saz kirin. Dora 1000 welatperwerên ji Kurdistan beşdar bûn. Pirozkirin dora 18'an destpêkir û dora 01'an dawî pêhat. Şev gelek bi şahî derbas bû. Şevê de bernama, bi axafên konevani destpêkir û bi koma helbestan, govendê, muzikê, şîno ûhw... berdeyamkir. Li kêleka govend û stranên, keyfa vewwendiyên pêşemin bi temaşê (şîno) hat. Serî de Partiya Komünista Libnanê, Cepha Demokrat ji bo Rizgariya Filistinê, Cepha Gel ji bo Rizgariya Filistinê û Cepha Têkoşinê a Filistinê, gelek hêz û rêxistin namên hevkarî û piştgiştî hinartin şevê û pêre ji, beşdarî şevê bûn.

EW RÛPA:

Li 7 bajarên ku Newroz hate pirozkirin, gişt tevde 10.600 kes beşdar bûn. Şevên "yekitî, serhildan û berxwedanê-Newroz" meha Adarê de, weke me gotî, li wan heft deran hatin pirozkirin:

Hamburg: Roja 21'ê Adarê bi hezaran Kurdên Welatperwer xwe li vi bajarî civandin. Bajarê Hamburgê nasî eş, dilovani, şahî û giyana tohildana şoreşgerî bû, roja 21'ê Adarê... Ev roj ne tenê dihat mana serfiraziya gelê me di kesbûna KAWA'yê hêsinger de li diji Dehakê nîrkar û

xwînxwar... 21'ê Adarê, roja ku rêberê mezin Mazlum DOĞAN gihabû sîfata Kawayê Hemdemî bû... Herwusa 21'ê Adarê, roja ku ERNK ji bo gelê me hatibû mizginkirin bû... Girsên gel yên bi nasirinê vê yekê xwe lihev komkiribûn, têdayiya vê rojê rastûstêr bi bikaranîna livbaziya xwe dixwestin vê rojê pirozbikin...

Beri ku şev destpêbîke, li derekî dur ji cihê şevê, pêşî raberiyeke hate çekirin. Bi axafên konevani û duruşman, qirkirin, êrişa asmanî, girtin û operasyon û nefikirinê yên dewleta Tirka mêtînger hatin protestokirin. Piştî raberiyeke girsên gel dest bi rêveçûnekê kirin û heta cihê pirozkirina şeva Newrozê meşîyan.

Şev, bi silavkirina 3 saliya damezrandina ERNK bi 3 zîmanan destpêkir. Dure ronahiya li eywanê hat vemirandin û eywan bi meşalan hate ronahikirin. Herwusa, hêj destpêka şevê de şahî û qerînen duruşman bi dengekî bilind li eywanê belavbû. Ji bona ku girsên gel xwe li bin ala ERNK kombikin, bang li wan hat kirin. Li du vê bangê,

Koln: Roja 28'ê Adarê beri ku cejna Newrozê bê pirozkirin, raberiyeke rabeşînek li bajarê Kolnê çêbû. Bikaranînen dewleta Tirk a faşîst hatin protestokirin.

Şeva Newrozê bi silavên ji bo biranîna hogirê netewî rêheval EGÛT, bi rêya xoşxanan û axafên destpêkir. Şeva li bajarê Koln diketa da saliya şehidketina rêheval EGÛT. Bêhtirî 1800 kes beşdarbûn. Li kêleka axafên bi sê zîmanan, koma govend û kilaman ji jinan, koma govenda xwecih, komên govendên gelêrî ji mîr û jinan, "Koma Berxwedan" û şîno hatin pêşkêşkirin. Şev, bi kilama "APO hate Hilwanê" dawî pê hat.

Mulhoz: Roja 28'ê Adarê li bajarê Mulhoz li Danimarka şeva Newrozê hat pirozkirin. Bi hima xweyicîh ev şev hatibû amadekirin, lê di sa ji bêhtirî 500 kesan beşdarbûn. Li kêleka axafên konevani, govend, koma helbest û xoşxanan û şîno hatin pêşkêşkirin. Şev bi serkeftinî û şahî dawî pê hat.

Duisburg-Wesel: Rûçê polisê Almanya Rojava ku, perçeki qirkirin, operasyon, êrişa asmanî û girtinên dewleta Tirka mêtîngere, di şeva pirozkirina Newrozê de li vê navçê, carek din pir ronî derkete holê. Beri ku şeva pirozkirinê destpêbîke, bi hezaran polis hatin cihê avahiya ku wê li wir şev bêtin pirozkirin û serek li diji têkoşîna me û gelê me duxuyankir. Hemû rîyên dihatin û diçûn bajarê Wesel girtin û xwestin girsên gel çavîkestî bikin. Beri ku şev destpêbîke bi demekê dirêj dora avahiyê girtin û xwestin kesbûna hemû kesên tîvê kontrolbikin. Welatperwerên Kurd, ji ber vê yekê dest bi berxwedanê kirin. Herçuqasî dora 1100 kes li pêşîya avahiyê kombibûn ji, polis nedihîşt ku şev bête çekirin. Li ser vê yekê welatparên Kurdistan, duruşmên mîna: "Polise Alman piştgiştîya faşîzmê dike!", "Bimre dewleta Tirk a faşîsta mêtînger!" ûhw... bangin. Piştî girsên gel li pêşîya avahiyê agir pêxistin û tevli davul û zurnê dest bi govendê kirin. Berxwedan li bin baran û berfê bi seetan doma, lê polis dev ji daxwazên xwe berneda. Lewma gelek kes duxuyani polisan kirin ku, wê dest bi xwergirtina birçîmayinê bikin. Û tewrê derimirovahi ê polisên Alman protestobikin. Piştî ku polisan soz da ku, wê dev ji kirinên xwe berdin, girsên gel ketin eywanê û şev destpêkir. Girsên gel girêdana xwe a bi

pêşengê têkoşîna me bi duruşmên: "Biji PKK!" şanikirin.

Bernama şevê ji 4 komên govendê ji zarok û mezinan, axafên konevani yên bi sê zîmanan, ji "Koma Berxwedan" û şîno hatibû amadekirin.

Paris: Roja 4'ê Nisanê Newroz li Parisê hat pirozkirin. Bêhtirî 2000 niştimanperwer beşdarbûn. Bernama şevê bi proxrama: "ber bi yekitiya netewî ve" destpêkir. Bi koma govendê, koma stranên: "Koma Berxwedan" û şîno berdeyamkir. Vê şevê de hin hunermendên vewxwende bibûn, bi stranên xwe yên şoreşgerî hevkarîya têkoşîna me kirin. Weke hemû şevên Newrozê, li Parisê ji Newrozê bi kilama "APO hate Hilwanê" dawî pê hat.

Bielefeld: Roja 4'ê Nisanê dora 700 kesî beşdarî cejna Newrozê li Bielefeldê bûn. Bili hemû keftûlaftên hin hêzên û derdorên olî û hêzên xwesiparên bêbext, ku bi destê dewleta Tirka mêtînger û emperyalîzma Ewropa bi zanatî û plan tîv livandin, şeva Newrozê bi serkeftinî destpêkir. Bernamê de, proxrama bi navê: "ber bi yekitiya netewî ve", koma stranên, govenda zarok û mezinan, koma muzîka zarokan, "Koma Berxwedan" û şîno hebû. Şev bi axafên konevani destpêkir û bi proxramên din berdeyamkir. Komeke muzikê a xweyicîh ji, bernamêki xwe pêşkêş kir. Helbestên şoreşgerî û folklorî yên gelek ciwan hatin xwendin. Gelek hêz û rêxistin namên xwe yên hevkarîyê hinartin şevê.

Hannover: Nêzîki 1500 welatperwerên Kurd, dilxwazên ERNK beşdarbûn. Beri ku şev destpêbîke ala me a netewî li derve, li pêşîya avahiya cihê şevê, jor ve hate kişandin. Ala me a netewî li ber bayeke nerm, pêl bi pêl jor ve ket, pêre ji bi sedan welathêz evin û bîriya xwe ji bo Kurdistanê serbixwe û azad, kêlekê ji be, dilê xwe de jîyan. Duruşmên vê barê de ji dil û can qêrandin, govendên babetî leystin. Newroz, roja 11'ê Nisanê li vir hate pirozkirin. Bi serkeftinî û dilxweşî, giyana vewwendiyên carek din ji bo têkoşinê hate xurtkirin û tujiro. Bernama, mîna şevên din destpêkir û dawî pê hat.

Li gelek bajarên Ewropa pirozkirina "Serpêhatina me a yekitî, serhildan û berxwedanê-Newroz" berdeyam dike. Hêjmara kovara me a bê de, emê nûçe li der mafê şevên Newrozê yên mayin, pêşkêşî xwendevanên xwe bikin.

Şerê soresgerî li dijî mêtîngerîya Tirk a faşîst bilind dibe

Kurdistan bi livbaziyên berxwedanê dikele

Destpêk rûpela dawîye de

wam dike. Li hemberê vê jî, pêşveçûna tîkoşîna me a rizgariyê bêbetlani pêşve dere û xwe dilezîne.

Hilpişkîna gewre, ku zivistan 87'an de bi livbaziyên duhev yê xurt destpêkirbû û rojên Newrozê de giha bilinddahiya xwe, iroj jî li çar enîşkên welatê me Kurdistan, beyî ku lezûbeza xwe sist bike, didome.

Pêşengê bi rûmetê tîkoşîna me a rizgariya netewî PKK, bi çelengî û xweragirtîneke bînişe, Newrozê gihandê tîdahiya xwe, a rast di dîroka gelê me de û lerzîn û tîrs herikandîlê dijîminê gelê me. Hêzên artêşa rizgariya gelê me, li gora vê baweriyê xwe dilvênin û bi êrişên diler li dijî mêtîngerîya Tirkê faşîst û çetên milîs yê dilûş, tîrs û bizdana dijîminê çavsor dighînin bendawên herî bilindtir. Dijîmin, bi armanca rawestandina tîrsa xwe a bêtîxup û sekîandina tîkoşîna berxwedanê li Kurdistanê, li heremên ku şer xwe tunde kiriyê, hêzên xwe yê leşkerî dikêze dike. Li dijî komeke ji gerilla a ji 3-5 kesan, bi hezaran serbaz dajo qada cengê. Lê disa jî, nikarê tu encaman bidest xwe ve bêne. Mêtîngerîya Tirkê a ku ji kevnariyê vir de azînen erzan yê xwerûtir û rîzî jî xwe

re kiriyê karên pêşemin, û serî daye derewên kîret, bilî ordiya xwe a "mezî", çekên xwe yê nujen, balafir û fîroken xwe, hêzên xwe yê taybetî û herabê derfetên din, keli bi keliyê dihilweşe û diherife. Çuqas bikeve nava rewşekê, ku ê din nekaribe tiştek bike, hevqas jî berpirsiyarê rêjîma gemar li dora xwe fir-dizivirin û "karên" xwe yê kîret carek din bikartênin. Lê ji ber ku pêşmergên me yê hogir û keleş, li her bosta axa Kurdistanê lêdanên referef li dijîmin dixin, derew û demagojiyên wan jî qulibin çewta xwe. Wusa ku, gava rojnamên mêtîngeran bi çî awayî be bile be, pelên xwe de li ser PKK binivîsin, girsên gelê vê yekê dibêjin, "Komara Tirk disa lêdanek giran ji PKK'ê girtiye."

Mêtîngerên Tirk yê ku ê din tîgîhiştinê, nikarin li Kurdistanê bi hesanî xwe bilvênin û tîrsa ARGK ava nav hestuwên xwe de sehîdîkin. Newroza '87'an de gelek xebatên jir pêkanin, lê disa jî nekarin xwe ji êrişên pêşmergên me biparêzin. Artêşa me a rizgariya netewî ji êrdîma Dêrsimê heta Çolamêrgê û Bêtlîsê, li hemû navçên welatê me Kurdistan, livbaziyên berxwedanê yê mîna destanan pêkanin, û weke ku dijîmin mafkiriyê bersiva dijîmin dan.

Berxwedana mezin a li Beytûşşebapê di tîkoşîna serxwebûna me de bû mîzginahiya serfiraziyê

Rojên 17 û 18'ê Adarê 1987'an li navçaya Beytûşşebap bajarê Çolamêrgê, li dora gunde Dereler, tîkoşerên me yê mîrxas, dîroka tîkoşîna serxwebûn û azadiya gelê me de, destana berxwedaneke nûh afirandin. Tîkoşîna bi qedrûqîmet de, mîzginahiya serfiraziyê bilindkirin. Di pozberiyekê de, ku di navbera hêzên dijîmin û hêzên me yê rizgariyê de derket û 2 rojan doma, 5 tîkoşerên me yê egîd bi hogirî li ber xwe dan û şehîd ketin. Garanên ordiya faşîst jî lêdanên gelek mezin xwar.

Roja Berxwedanê 21'ê Adarê li Şîrnexê qereqola Millî hat hilweşandin

Roja 21'ê Adarê, roja ku agirê serhildan û berxwedanê, agirê Newrozê xwe li seranserî Kurdistanê belavkiribû, û alev bi alev pêl dida, tîkoşerên mîrxas yê artêşa rizgariya gelê me êrişî qereqoleke dijîmin kirin. Li êrdîma Balveren navçaya Şîrnexê bajarê Sertê, yekîtiyê jî pêşmergên me jî yê ARGK, êrişek bire ser qereqola Millî. Hêzên me yê rizgariyê bi agirekî dijwar, hêzên dijîmin bêtîsîr kirin. Dewlêta mêtîngerîya Tirk a faşîst, piştî rûdanê bi çend rojan; "dema şer de 2 serbazên me şehîd ketin" got û xwest vê bûyerê biniximîne. Hêjmarê kuştîyên xwe veşêre. Lê ev keftûlaft bîsemeket. Ji ber ku qereqola dijîmin de, bêhtîr serbazên dijîmin hatibûn kuştin. Bûyer bîlez di nava gelê de hatibû belavkirin. Ku di roja Newrozê de bûyereke wusa bi rê ket, şahî û dilovaniya gelê me geşkir û bû mîzginîyek ku di nava gelê de rayên xwe gerand.

Kiryarên li her aliyên Kurdistanê xusarên mezin didin dijîminê mejokdar

Hindek jî livbaziyên me yê berxwedanê, yê ku li çar-hêlên Kurdistanê birêve ketine, evên jêrinin:

Roja 25'ê Sibatê hêzên artêşa me yê rizgariyê avêtin ser gundê Hafêra navçaya Nîsêbinê. Keyê gund û 3 sixur, ku bi serhişki dijîminahiya tîkoşîna me a rizgariyê û gelê me dikarin, bi mirîne hatin cezazîkirin.

Yekîtiyên me yê rizgariyê, destpêka meha Adarê li nêzîkî bajarê Amedê (Diyarbakrê) êrişek birin ser şantîyeka mêtîngeran. Dest

Li Şîrnexê ku dijîmin ev navçe ji xwe re kiribû koz û barêgeha leşkerî

7 bêbext qada gund de ji ber berikan hatin derbaskirin

Roja 7'ê Nîsanê 1987'an li nêzîkî dora gundê Kavuncuk navçaya Şîrnexê dora êvarî jî hêla pêşmergên me hate vegirtin. Keyê gund ê bêbext Abdullah Bilgin, ku li heremê hevkarê mezintîrê mêtîngeran bû, bi çekên jî dijîmin girti li hemberê gelê me û tîkoşîna me gelek caran gunehbazîyan birêve biribû û "parezkariya gund" rêxistin dikir, hedefê hêzên me û bîngêhin bû. Piştî hemû cihên çûyin û derketina jî gund hatin girtin pê de, komek jî tîkoşeran çû mala keyê bêbext. Bi lez ketin xênî û kesên hundur de, bêtîsîr kirin. Wê keliyê, digel keyê gund, zarokên wî -ê piçûktir 20 salî

Di şerê li Dêrika Çiyayê Mazi de 3 tîkoşer li berxwe dan û şehîd ketin

Roja 21'ê Adarê li gundê Atli navçaya Dêrika Çiyayê Mazi, şerek din di mabeyna hêzên soresger yê rizgariyê û leşkerên ordiya mêtînger de, qewwîmi. Şer rojek berdewam kir. 3 tîkoşerên me yê ku berxwedaneke bînişe şanikirin û şehîd ketin, gurrîna

Li Çalê kerwaneke leşkerî kete xefka pêşmergan: Ji deh kesan bêhtîr mirî, gelek birindar hene

Roja 7'ê Nîsanê 1987'an li nêzîkî gundê Andaç navçaya Çukurca) bajarê Çolamêrgê, kerwaneke leşkerî a dijîmin kete kemîna (dafa) hêzên me yê artêşa rizgariyê. Dijîmin lêdanên mezin girt.

Serboriya bûyerê bi vî awayî pêkhatiyê:

Ji demekê dur bû ku dijîmin, hêzên xwe li navçe pir nedigerand, lê van rojên taliyê de hin agahî gihan pêşmergên me ku dijîmin hêzên xwe bi rengê kerwanên leşkerî yê jî hev cuda li derdorê dilivîne. Dure yekîtiyên me yê gerilla

bû-û bavê wî jî û herwusa nasekî wî, ku gişt "parezkarên gund" bûn û çek jî dijîmin girtibûn, xênî de bûn. Piştî ku şervanên me dest danin ser çek û berikan pêde, jin û zaro li xênî hiştin, û çetên bêbext û sixur birin qada gund. Taliya gunehên van bêbextan hatin eşkerekirin, keyê gund Abdullah Bilgin, bavê wî Hesen Bilgin û merivê wî Ali Bulun jî berikan hatin derbaskirin.

Kuşîna van bêbextên welat, ku sitembarî li gel dikiran, gliya gel dikiran û bi darê zorê dest datanin ser erd û milken xelkê, di nav refên gundiyan welatperwer yê xizan û hêjar, şahiyek belavkir.

meşalên azadiyê yê ku roja Newrozê pêketibûn bi xwîna xwe a zelal û hêja kemilandin. Ji ber biranîna ronakrewanên soresha me, yê ku nimunên hilbijarti jî bo rûmetî, hogirî, dilêrî û fîdekarîyê ne, şerê me xwe bêhtîr dilezîne...

bîzava wan şopandin û li dora gundê Andaç kemînek vegirtin Gava dora nivro kerwana leşkerên dijîmin kete cihê kemîne, jî nişka ve gerillayên me agirekî dijwar li ser wan barandin. Leşkerên dijîmin jî şaşbûn û gèjiyî, jî xwe nakarin bersivê jî bidin. Demekî gelek kin de hemû cemsên leşkerî yê kerwanê, hatin tîxripkirin û bêhtîrî 10 serbazên dijîmin hatin kuştin an birindar kirin. Piştî ku yekîtiyên me livbazî bi çelengî bicihanin pêde, bî xusar xwe kişandin parêzgehên xwe.

Êrişê ser qereqola Deştê li Dêrsimê derbên giran li hêzên kedxwar xist

Domana Newroza '87'an de li êrdîma Dêrsimê lêdanên xedar li mêtîngerên Tirk ketin. Ji mejiyaya 15'ê Tabaxê, sala 1984'an vir de, hêzên me yê rizgariyê livbaziyên berxwedanê yê hîkar, payhev birêve xistin. Niha, êrişê li dijî qereqola Deştê, xelegeke dawî a livbaziyên domana Newroza '87'an e. Taliya êrişê yekîtiyê me a gerilla jî yê ARGK, qereqola Deştê hate hilweşandin. Hêjmareke bilind ji serbazên dijîmin hatine kuştin an jî birindar ketine.

Dêrsim, kelateke taliyê a berxwedanê li dijî mêtîngerîya kemalîste. Gelê me hêj sala 1938'an dengê berxwedanê li vî navçe bilind kiribû. Lê leqayî bêbextîkî dilûş û kîret bibû. Ji wê rojê vir de bêbextî û berxwedan tîkoşîneke bîman li dij hev dimêşadin. Lê ji sala 1938'an heta em gihan salan '80'an, gelek tişt bo berjewendê gelê me û li dijî dijîmin xwe guhartin. Hêza pêşenga soresha gelê me PKK, derkete holê. Weke ava Munzurê keliya û bêbextî bin erd kir, felişand. Ava jîyanê nav xaka Dêrsimê dagerand; gul û

dar vebûn, bejna xwe bilindkirin... simbil gihîştin, xwe gihandin hewara keçên bedew yê Kurdistanê yê weke Delal û bî sedan, ku xwe avêtibûn pêşîra çemê Munzurê...

Weke agahiyên gihan me li herema Heydaran, qereqola Deştê jî hêla hêzên me yê rizgariyê hatiye hilweşandin. Dijîmin ev qereqol qulibandibû, navendeke lêdan û hingavtînan. Pîkolîyên dijwar li vir li gelê me dihatin kirin. Bersiva van kirînen xwe girtin û hemû leşkerên vî qereqolê de hatin kuştin an brindar kirin. Dijîmin, jî bona ku ev bûyer neyê bihistin, bi lez û bî dîzi tedbirên xwe girtiye. Lewma hêj nûçên fireh li ser rûdanê negihane me. Lê diyare ku, yekîtiyên me êrişê xwe bi jêhatîbûn bîserxistinê û tu hundabûn li nik wan peyda nebûye.

Ji aliyê din ve, weke deng-ûbehsên gihan me, tî gotin ku êrişek jî li navenda bajarê Dêrsimê li dijî barêgeha leşkerî pêkhatiyê. Nûçên dorfireh li ser vî bûyerê jî hêj negihane rojnama me, lê tî gotin ku gelek serbazên dijîmin li vir jî hatine kuştin.

**Serok,
rêheval Abdullah ÖCALAN
ji ber sedema Newrozê
silavnameyek hinarte gelê me**

BERXWEDAN

HER TIŞT JI BO ENÛYA RÎZGARÎYA NETEWA KURDISTAN

Serok, rêheval Abdullah ÖCALAN, di civînekê de ku ji ber cejna Newrozê hatibû çêkirin, silavnameyek hinarte gelê me. Destpêka axafa xwe de serok, rêheval Abdullah ÖCALAN wusa got: "Gava em bi hêviyeka mezin û bi jiyankirina pêşketinên konevani û leşkerî yên bo berjewendên Partiya me û gelê me, ber bi Newroza '87'an ve diçin û ji ber vê sedemê ez gelê me û mirovatiya pêşveçûyî a cihanê pirozdikim, pêre ji li ber biranîna ronakrewanên me yên berxwedanê yên ku me gihandine van rojên têkoşinê û pêşemin ji, li ber biranîna Kawayê Hemdemî rêheval

Mazlum DOĞAN ê ku Newroz kemilandiye û li ber biranîna Lehengê Berxwedana Netewî rêheval Mahsum KORKMAZ (EGÎT), em serê xwe bi berezî û minnet ditawênin."

Serok, rêheval Abdullah ÖCALAN, têdaiya kur û pêwistiya Newrozê di diroka me de; girîngiya xwedî li Newrozê derketinê, domana hilpişkinên nûh ku Partiya me û Têkoşina me a Rizgariya Netewî jê derbasdibin, bi hur û kûrî ji ber çavan borand. Serok, rêheval Abdullah ÖCALAN berdevama axafa xwe de vê yekê got: "Ê ku wê biserkeve û nûjeniyê bia-

fîrêne Xeta Serxwebûne ye, ê ku wê binkeve û xwediyê kevneperestiyê ye bihevrexebatkari, reformistî û xwesipariye." Taybetî û delameten domana ku gelê me tê de dije yên ji gelek aliyên ve, dani holê; rewşa rojenî yên ditin û baweriyên bihevrexebatkar, reformist û xwesipar yên ku li dijî Xeta Rizgariya Netewa Kurdistan şerdikin, kaniyên Dûmahik rûpela 20'an de

**Şerê şoresgerî li dijî mêtîngeriya
Tirk a faşîst bilind dibe
Kurdistan bi livbaziyên
berxwedanê dikele**

Îroj gelê Kurdistan, bi artêşa xwe a rizgariyê û bi livbaziyên berxwedanê yên xurt ku pêşketinên mezin derxistinê holê, domaneke diroka xwe a pêwîst dije. Di rojên me de, ku têkoşina me a rizgariya netewî de domaneke nûh û pêşketinên mezintir destpêkirine, delameta li pêşiya gelê me, ji temana 7'an heta 70'an, hatiye danin, eve ku, em refên Eniya xwe ERNK ku tê mana yekitiya me a konevani a bilind û berçav û Artêşa xwe ARGK xurtbikin. Bi vî awayî, şerê berxwedana xwe a şoresgerî ku Newroza '87'an de pêşketinên pêwîst bi destê xwe ve ani, heta dijminên mêtînger yên dirinde bi temami ji Kurdistanê bîr avêtin û serfiraziya dawiyê bidest bixwe bidominin.

Gelê Kurdistan, ê ku zexmbûna xwe ji doza xwe a mafdar digre û xwediyê Partiyeka rêber mîna PKK û serokek mîna Abdullah ÖCALAN e, ku têkoşinê de, konevaniyê de,

diplomasiyê de rêberiya wî dîkin, helbet ku wê nûneriya hêla zexm û heza wê biserkeve, bike. Tiştê ku mêtîngeriya Tirk a faşîst ji dije, barên aborî, civakî, konevani û leşkerî de rizibûneke bi lez, serjêrçûneke dijware. Rejîma faşîst a ku hinde dihilweşe hevqas hardibe, çuqas xwe bilivêne bila bilivêne, kijan bikaranînen hov û qirkirinê bicih bîne bila bîne, ne gengeze ku têkçûna xwe bikaribe birawestine. Dewleta Tirk a faşîst, ji bona bikaribe xwe li hemberê têkoşina me a rizgariya netewî a ku bîlez û rojbiroj pêşveçûye, xwerabigre, her azinê bikar tene û ji xwe re li çaran digere, lê herdem nikare xwe ji bîncariyê rizgarbike. Lew, her tiştê ku dijmin ji xwe re "çarek" dibîne li pêşiya agirê têkoşina me a berxwedanî a bi qedrûqiyet mîna xwina li ber tava meha Tirmihê lezbîlez zuwa dibe û bêçaretîya dijmin xwe berde-

Dûmahik rûpela 23'an de

Pêtên agirê berxwedanê li her aliyên Kurdistanê bilind bûn

SEDHEZAR BEŞDARÎ PÎROZÎYÊN NEWROZÊ BÛN

**Kiryarên li dijî rejîma mêtîngera
faşîst li derveyî welat didomin**

*Bi dehhezaran
welatparêzên Kurdistan
têkilî rêveçûn, raberî û
kiryarên vegirtinan yên li
gelek walatên Ewropa bûn*

Livbazî û kiryarên ku ji mejiya 17'ê Sibatê 1987'an pêde ji hêla bi hezaran piştgiirt û dilxwazên ERNK, welathêzên Kurd, li Ewropa pêşve tînin birin, mehên Adar û Nisanê de ji bêhelatî doman.

Hengama van livbaziyên de, bikaranînen şerê taybetî, konevaniya nefikirinê (koçberkirinê), cezayên bidarvexistinê, operasyon û girtinên girseyî, êrişasmanî a li dijî gundên Kurdistan a Başûr yên dewleta faşîst a Tirkan, hatin protestokirin. Herwusa, serî de NATO, alikariyên Komara Almanya Rojava bo dewleta faşîst a Tirkan hatin protestokirin û bang li mirovatiya pêşveçûyî a cihanê hat kirin ku li hemberê wê hovitiyê bêdeng nemênin. Niştî-

manperwerên Kurdistan bi livbaziyên xwe, bikaranînen û qirkirinên derî-qurnê yên mêtîngeriya faşîstî Tirkan li Kurdistanê, bi bawernaman û delîlan danin pêşiya çavan. Bi dilerî û biryarî yekcardin anin zîmên ku, li beramberê vê yekê wê bêdeng namênin, ger ji welat durketibin ji wê bi hemû himên xwe li nik Têkoşina Rizgariya Netewa Kurdistan bin, heta bêhna xwe a dawî û dilopa xwina dil de bo Serxwebûn û Azadiya Kurdistan wê şerbikin; bi awazên herî bilind diyarkirin ku, sund û peynama wan ji bo ronakrewanên (şehîden) şoresê heye û girêdana wan bi têkoşina rizgariya netewî re, serxwe û zindeye.

Welathêzên ji Kurdistan bi rêya hemû livbaziyên pêkaniyê, bangî mirovatiya pêşveçûyî a cihanê kirin, ji bona ku hevkarî û yarmetiya xwe bo Têkoşina Rizgariya Netewa

Dûmahik rûpela 21'an de

KURDISTAN:

Roja 21'ê Adarê 1987'an, pêşemin li Kurdistan a Bakûra-Rojava li hemû birên Kurdistanê, bi gelek reng û awayan Newroz hate pirozkirin. Bili hemû keftûlafên dewleta Tirk a mêtînger, hêzên ARGK bi livbazîkariyeka tunde Newroza '87'an silavkirin; keftûlafên mirina Komara Tirk li pêşiya çavan dawêşandin. Newroza ku, ji sedhezaran salan vir de ye ji hêla gelê me bi rengê roja yekemîn di serfiraziyê de li dijî pikolî, nîr û

mejokdariyê tî pirozkirin, bi destê Komara Tirk ji têdaiya xwe xwest bê durkirin. Komara Tirk bona vê yekê, xwe kire nav xebatên tunde û bi rengeki ku ew bi xwe nikare baweriya xwe pê bîne û nikare baweriya tukesî bîne, "xwedî" li Newrozê "derket". Bêguman, keftûlafên dewleta Tirk bo Newrozê bi rengê "cejna Tirkan" şanî bike, ne bûyereka ji ber xwe ye. Îroj, li çar birên Kurdistanê gelê Kurd xwedî li berxwedanê derdixêve û li bin ala ERNK xwe digihine hev. Li ser rêya paras-

tina Newrozê, gavên gewre davêje pêş. Dewleta Tirk a mêtînger a ku vê yekê dibîne, dexsîna dilê xwe a li dermafê pêşveçûnên xwedî-rûmet nikare birawestine; bi tengzarî û jariya vê yekê, azinên şer yên bêhoy û bêşewe, yên derî mirovahiye birêve dibe; azinên babetî yên gemar û xinix, yên nûh birêve dixê. Lê çî heye ku, em dev jê berdin ku bikaribe bi van azinan mejiyê hineke din şêlo bike, nikare tenê xwe jê xelasbike, ku nekeve nav rewşeke qirdîk û tev civanok. Nikare tu tiştê din bike, ji bili ku gelên cihanê bi xwe bike-nîne. Nexasim, bili hemû lerzînen dijmin, li çar aliyên welatê me Kurdistan pirozkirina Newrozê, delilê vê yekê a pak û ronake.

Li Kurdistan a Bakûra-Rojava Newroz, bi civinên li sedan gund, bi cezakerîna çetên sixur û leşkerên ordiya mêtînger û bi xebatên leşkerî, konevani, rêkxistinî û herwusa bi pêxistinî agirê Newrozê li gelek navçan, bi giyanekê tekoşerî hate silavkirin.

Li Kurdistan a Başûra-Rojava (Suri) ku birê Kurdistanê a piçûktir, bi sedhezaran welatparêzên Kurd beş-

Dûmahik rûpela 22'an de